

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

7. OG 8. DESEMBER 1992

Fiskeridirektoratet

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 7. OG 8. DESEMBER 1992.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0900 til kl 1800 7. desember og fra kl 0900 til kl 1430 8. desember 1992.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Ass. fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Direktør Roald Vaage, Havforskningsinstituttet
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag
Nestleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Prosjektleder Arne Eggereide, Direktoratet for naturforvaltning
Varaordfører Mimmi Bæivi, Sametinget
Adm. direktør Rolf Domstein, Fiskeindustriens Landsforening
Kjell Olav Larsen, Fiskeindustriens Landsforening
Nord-Norgsekretær Hans Johan Dahl (settere representant NNN) (møtte 7. desember)

Som observatører møtte:

Seksjonsleder Jan Skjærvø, Norges Fiskarlag
Underdirektør Halvard P. Johansen, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Jan Birger Jørgensen, Fiskeridepartementet
Kystvaktinspektør Tor Nikolaisen, Kystvakten
Disponent Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening (7. desember)
Kåre Lie, Sildemelfabrikkenes Landsforening (8. desember)
Adm. direktør. Karsten Klepsvik, Fiskeindustriens Landsforening
Fiskeskipper Gunnar Strand, Sør-Norges Trålerlag
Jarl Hellesvik, Naturvernforbundet
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norske fabrikkskips forening

Som sekreær for rådet møtte førstekonsulent Terje Halsteinsen og førstekonsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Forsker Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet
Forsker Harald Gjørøether, Havforskningsinstituttet
Forsker Kjell Nedreaas, Havforskningsinstituttet
Forsker Ingolf Røttingen, Havforskningsinstituttet
Avdelingsdirektør Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Avdelingsdirektør Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Underdirektør Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Cato Isvik, Fiskeridirektoratet
Konsulent Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet
Konsulent Toril Wik, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Konsulent Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Konsulent Frode Gangsø, Fiskeridirektoratet
Konsulent Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Konsulent Roald S. Oen, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Hild Ynnesdal, Fiskeridirektoratet
Konsulent Nina Dahl, Fiskeridirektoratet
Konsulent Arne Fjellstad, Fiskeridirektoratet

V. J. Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen. det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste:

Sak 11/92 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.

Sak 12/92 Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1993.

Sak 13/92 Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° n.br. i 1993.

Sak 14/92 Regulering av fisket etter sei i 1993, herunder minstemål.

Sak 15/92 Regulering av fisket etter reker i 1993.

- a) Ved Grønland
- b) I Nordsjøen/Skagerrak

Sak 16/92 Regulering av fisket etter rognkjeks i 1993.

Sak 17/92 Regulering av fisket etter sild sør for 62° n.br. i 1993.

Sak 18/92 Regulering av fisket etter makrell 1. halvår i 1993.

Sak 19/92 Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 1993.

Sak 20/92 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1993.

Sak 21/92 Regulering av fisket etter havbrisling i 1993.

Sak 22/92 Regulering av fisket etter torsk i Nafo-området.

Sak 23/92 Regulering av fisket (unntatt reker) ved Grønland.

Sak 24/92 Eventuelt.

Sakslisten ble godkjent.

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

H. P. Johansen redegjorde for forhandlingene med Russland og resultatene av den 21. sesjon i den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon. Totalkvoten av torsk ble satt til 500.000 tonn pluss 40.000 tonn norsk kysttorsk. Tilsvarende ble hysekvoten fastsatt til 72.000 tonn. Den russiske part samtykket i overføring av henholdsvis 10.000 tonn torsk og 2.000 tonn hyse til Norge. Kvoten av vinterlodde ble satt til 600.000 tonn hvorav norsk andel utgjorde 360.000 tonn. For blåkveite var partene enig om at bestandsituasjonen tilsa at fisket burde begrenses mest mulig og at kun et begrenset kystfiske kunne tillates. Når det gjaldt reke var partene enig om å innføre sorteringsrist i rekefiske i begge lands fiskerijuridiksjonsområder fra 1. januar 1993.

Maråk sa at for blåkveite gjaldt 10% bifangst for norske fiskere, mens russerne kunne ha 49%.

Gullestad presiserte at det i forhandlingene var enighet om at bifangst av blåkveite ikke skulle overstige 10% av den enkelte fangst.

Hellesvik hevdet at det ikke var noen kontroll i russisk sone. Han mente også at Norge burde tillate at russerne tok torsken i NØS fremfor Svalbardsonen.

Rasmussen sa at russerne aldri hadde vært nektet dette, men at det ikke var mulig å tvinge dem til å ta fisken i NØS.

Rasmussen orienterte deretter om forhandlingene med Færøyene. Han sa at kvoten av torsk i NØS var satt til 2.000 tonn og 650 tonn i Svalbardsonen. Av hyse var det tildelt kvantum til dekning av bifangst. Det ble også akseptert at 400 tonn torsk og 50 tonn hyse av Færøyenes kvote i RØS kunne fiskes i NØS. Når det gjaldt norsk fiske var bunnfiskkvoten redusert til 5.500 tonn, mens makrellkvoten var økt til 18.000 tonn.

H. P. Johansen sa at den bilaterale avtalen med Grønland tillot fiske av 2.700 tonn torsk pluss bifangst i NØS, samt inntil 1.000 tonn samfengt

torsk, hyse og sei syd for 62°N.

Norge oppnådde 1.500 tonn blåkveite ved Vestgrønland, samt 300 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 1.000 tonn torsk ved Østgrønland.

Hellesvik spurte hva målsetningen var med å bytte torsk mot torsk.

V. J. Olsen svarte at avtalen med Grønland hindret ukontrollert fiske i "Smutthullet" og i Svalbardsonen.

Wåge sa at når det gjaldt EF forelå foreløpig ingen avtale, men at Norge regnet med at denne ville være klar til 1. januar 1993.

Når det gjaldt Skagerrak forelå heller ingen avtale og en regnet heller ikke med at noen slik ville være klar ved årskiftet.

SAK 12/92

ORIENTERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1993.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. GENERELT OM TORSK.

1.1. OVERSIKT OVER SESONGEN 1992.

1.1.1. Kvoter

I kvoteforhandlingene med Sovjet 18.- 22. november 1991 ble TAC for 1992 av norsk- arktisk torsk fastsatt til 300.000 tonn. I tillegg kom 40.000 tonn norsk kysttorsk, slik at totalkvoten av torsk nord for 62°11,2'n.br. ble 340.000 tonn.

Etter forhandlinger med Russland i juli 1992 ble TAC av norsk- arktisk torsk økt med 56.000 tonn, til 356.000 tonn. Totalkvoten av torsk nord for 62°11,2'n.br. i 1992 ble etter dette 396.000 tonn.

Tredjelandskvoten var fra årets begynnelse 30.000 tonn, og ble økt med 5.000 tonn etter økningen i TAC i juli.

Den norske kvoteandelen var fra årets begynnelse 165.000 tonn, inkludert en overføring fra Sovjet på 10.000 tonn. I forbindelse med TAC- økningen i juli, ble den norske kvoten økt med 25.500 tonn, slik at norske fiskere i 1992 kan fiske ialt 190.500 tonn torsk nord for 62°11,2'n.br..

Den norske kvoten er fordelt med 53.340 tonn (28%) til trålere og 137.160 tonn til konvensjonelle redskaper.

Kvoten til konvensjonelle redskap er fordelt med 118.760 tonn til fartøykvoteordningen, 12.400 tonn til maksimalkvoteordningen og 6.000 tonn til bifangst for fartøy under 28,0 m.l.l.

1.1.2. Reguleringer.

Det var stopp i fisket etter torsk og hyse for alle redskapsgrupper i forbindelse med påsken, dvs. fra 11/4 kl. 24.00 til 20/4 kl. 24.00. For fiske med snurrevad og trål gjaldt stoppen til 21/4 kl. 10.00.

Fra årets begynnelse var det kun maksimalkvotebåtene som kunne fiske torsk som bifangst (10%) når de var ferdig med kvoten. Fartøyskvotebåtene måtte disponere kvoten slik at de også dekket behovet for bifangst av torsk i annet fiske.

Fra 18. mai kunne alle fartøy under 28,0 m.l.l. ha inntil 25% torsk som bifangst i fisket etter andre fiskeslag. Denne andelen ble økt til 35% fra 3/8.

Mer om situasjonen i 1992 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene i reguleringene.

1.1.3. Utviklingen i fisket.

Pr. uke 45 1992 (8/11) var registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

	Trål	Konv.	Sum
Norges Råfisklag	30.045	118.243	148.288
Sunnm. og Romsdal Fiskesals.	12.000	10.157	22.157
Vest- Norges Fiskesalslag	1.300	1.600	2.900
Sum	43.345	130.000	173.345
Kvotestørrelse	53.340	137.160	190.500
Restkvotestørrelse	9.995	7.160	17.155
Prognose levert kvantum 1992	53.340	140.160	193.500
Prognose overfiske 1992	0	3.000	3.000

1.2. BESTANDSSITUASJONEN.

Etter ACFM- møtet i begynnelsen av november har Havforskningsinstituttet

gitt følgende vurdering av bestandssituasjonen for norsk- arktisk torsk:

"Bestanden av norsk- arktisk torsk har pga. strenge reguleringer og god individuell vekst auka markert dei siste åra. Gytebestanden er berekna til vel ein million tonn ved inngangen til 1992, den største på over 40 år, men vil ha blitt noko redusert ved inngangen til 1993."

Tabellen under viser beregnede størrelser for totalbestanden, samt fordeling på gytebestand og ungfiskbestand, for perioden 1982 - 1992, og prognoser for utviklingen fram mot 1997. Kvantum i tusen tonn rundvekt.

År	Totalbestand	Gytebestand	Ungfiskbestand
1982	938	371	567
1983	760	324	436
1984	908	269	639
1985	1008	199	809
1986	1296	171	1125
1987	1129	149	980
1988	833	156	677
1989	934	170	764
1990	1084	347	737
1991	1419	680	739
1992	1798	1056	742
1993	1718	857	861
1994	1633	671	962
1995	1666	616	1050
1996	1697	651	1046
1997	1689	706	983

Prognosene for 1993- 1997 er basert på at totaluttaket fra og med 1993 legges på F-med nivå. Et uttak basert på F-med (0.46) i 1993 tilsvarer en TAC på ca. 534.000 tonn, norsk kysttorsk ikke medregnet. (Til sammenligning tilsvarer TAC= 500.000 tonn en F-verdi mellom 0,42 og 0,43.)

1.3. KVOTESITUASJONEN FOR 1993.

I den norsk- russiske fiskerikommisjonen (16.- 19. november 1992) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten inkludert 40.000 tonn "murmanskorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk fastsettes til 540.000

tonn for 1993 (dvs. at TAC = 500.000 tonn). Av denne kvoten avsettes ialt 64.000 tonn til tredje-land. De resterende 476.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter overføring av 10.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote nord for 62°n.br. i 1993 som følger:

Norge	248.000 tonn
Russland	228.000 tonn
<u>Tredjeland</u>	<u>64.000 tonn</u>
<u>Sum</u>	<u>540.000 tonn</u>

1.4. FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

Følgende stige, som ble foreslått av Norges Fiskarlag foran 1990- sesongen, er blitt lagt til grunn ved fordelingen av den norske kvoten mellom trålerne og den konvensjonelle flåten de tre foregående år.

Norsk kvote	Trålerandel
Under 100.000 tonn	20%
100.000 - 150.000 tonn	25%
150.000 - 200.000 tonn	28%
200.000 - 300.000 tonn	31%
Over 300.000 tonn	35%

Fiskeridirektøren vil foreslå at en også for 1993 fordeler kvoten etter Norges Fiskarlags fordelingsnøkkel.

Forslaget innebærer at trålernes andel i 1993 blir 31% av den norske totalkvoten på 248.000 tonn, dvs. 76.880 tonn. Det gjenstår da 171.120 tonn til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

Kvoten til konvensjonelle redskap er 33.960 tonn høyere enn i 1992, dvs. en økning på 24,8%.

I teksten nedenfor vil en finne forslag til fordeling av kvoten på 171.120 tonn til den konvensjonelle flåten på bifangstavsetning, maksimalkvoteordning og fartøykvoteordning.

2. REGULERING AV FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAP I 1993.

2.1. GENERELLE DELTAKELSESKRITERIER.

Kriteriene for adgangen til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°n.br. i 1993 fastsettes ved Kongelig resolusjon 4. desember 1992.

2.2. OM VALG AV REGULERINGSMODELL.

Helt siden ordningen med fartøy- og maksimalkvoter ble innført i 1990 har det vært reist kritikk mot denne måten å regulere den konvensjonelle flåtens torskefiske.

Det er heller ikke tvil om at ordningen har flere uheldige sider. Den viktigste innvendingen er kanskje at kvotefordelingen er så jevn at det er vanskelig å få driftsgrunnlag godt nok til at det kan lønne seg å investere i nye fartøy av en viss størrelse. Med den gode tilgjengelighetssituasjonen vi nå har i torskefisket framstår ikke manglende fornying av flåten som noe stort problem, men vil kunne gjøre det på lengre sikt.

I St.meld nr. 58 (1991-1992), Strukturmeldingen, blir de negative sidene ved dagens reguleringssystem tillagt så stor vekt at det konkluderes med at "en gradvis vil gå bort fra dagens fartøykvoteordning for kystflåten" og over til "et reguleringssystem i kystflåten etter hovedprinsippet om fri tilpasning innenfor totalkvoter".

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil totalkvotens størrelse, og tilgjengelighetssituasjonen i hovedsesongen, måtte ha stor betydning for valg av reguleringssystem. Slik forholdene var sist vinter synes det klart at et system med fri tilpasning innenfor totalkvoter ville ha skapt flere problemer enn det ville ha løst. Mottakssituasjon og råstoffkvalitet kan være stikkord i denne forbindelse.

Selv om gytebestanden ifølge forskernes beregninger var noe høyere i 1992 enn det en forventer de kommende årene, så ligger likevel gytebestanden på et såpass høyt nivå at det er tvilsomt om tilgjengeligheten kan forventes å bli så mye dårligere at det vil være tilrådelig å allerede nå følge opp

Strukturmeldingens anbefalinger.

Når det er sagt, så er det likevel klart at en gjennom reguleringene må komme i en situasjon der de svake sidene ved dagens reguleringsystem må utbedres.

Det er fra forskjellig hold foreslått at en i tillegg til en garantert fartøykvote i hovedsesongen kan ha et konkurransepreget fiske senere på året, regulert med maksimalkvoter, og slik imøtekomme noe av kritikken mot fartøykvoteordningen slik den nå fungerer.

Fiskeridirektøren vil av hensyn til kontrollaspektet ikke gå inn for en slik løsning i 1993. Det vil for det første være vanskelig å kontrollere at enkelte fiskere ikke starter fisket på maksimalkvoten før den fastsatte dato, og derved skaffer seg fordeler i forhold til de som følger spillereglene. For det andre vil det være vanskelig i kvotekontrollsammenheng å ha oversikt over et fordelingssystem som i samme år består av garanterte fartøykvoter, to maksimalkvoteordninger og bifangstordninger mellom og etter de ulike kvoteordningene.

Fiskeridirektøren har etter en samlet vurdering funnet det riktig å tilrå at en i hovedsak bygger videre på dagens fartøy- og maksimalkvoteregulering også i 1993.

2.3. SPØRSMÅLET OM EGEN REGULERING AV FARTØY OVER 27,9 M L.L.

I 1992 ble fartøy over 27,9 m.l.l. regulert annerledes enn resten av den konvensjonelle flåten mht. bifangstregler (se nedenfor under "2.5. Bifangst").

Landsmøtet i Norges Fiskarlag har gått "imot at det innføres en reguleringsform for den konvensjonelle flåten som innebærer at man får ulike reguleringsprinsipper avhengig av fartøyets størrelse".

På den annen side legges det i Strukturmeldingen opp til at "store fartøyer som fisker med konvensjonelle redskap vil bli regulert sammen med havfiskeflåten. Banklineflåten bør i denne sammenheng vurderes spesielt".

Det angis i meldingen ikke hva som menes med at banklineflåten bør vurderes spesielt. Det er heller ikke definert hva som skal regnes som store

fartøyer, dvs. at grensen kan være noe annet enn 28,0 m l.l..

Det er et spørsmål om en allerede nå bør gå inn for å skille de store fartøyene ut som egen gruppe, og at gruppen eventuelt får en fast andel av kvoten til konvensjonelle redskap.

Med utgangspunkt i den usikkerhet som knytter seg til bl.a. hvem gruppen eventuelt skulle omfatte, og hvilken andel av den konvensjonelle kvoten den skulle få, synes det å være gode grunner til å utsette dette spørsmålet til det er nærmere utredet.

Med de signalene som ligger i Strukturmeldingen finner en det på nåværende tidspunkt likevel ikke riktig å følge vedtaket fra Norges Fiskarlag mht. at alle konvensjonelle fartøyer skal reguleres etter samme prinsipp, dvs. uavhengig av fartøystørrelse.

Konkret forslag til ulik bifangstregulering for fartøy over og under 28,0 m l.l. finnes under "2.5. Bifangst".

2.4. MAKSIMALKVOTEORDNINGEN.

2.4.1. Situasjonen i 1992.

Avsetningen til maksimalkvoteordningen var fra årets begynnelse 11.000 tonn torsk, hvorav 2.000 tonn som bufferkvote. Maksimalkvotefisket ble stoppet fra 20/4 (fra 11/4 hvis en regner med påkestoppen) kl. 24.00, da 9.000 tonn var beregnet oppfisket. Fisket på bufferkvoten (2.000 tonn) ble åpnet fra 1/6. Bufferkvoten ble senere økt med 1.400 tonn. Det gir en samlet avsetning på 12.400 tonn til maksimalkvoteordningen i 1992. Et stipulert kvantum på 2.000 tonn torsk til bifangst kommer i tillegg.

Maksimalkvotene i 1992 (tonn rundvekt):

Fartøylengde	Maks.kv. fra 1/1	Tillegg fra 3/8	Sum
0,0 - 5,9 m.l.l.	3,0	0,5	3,5
6,0 - 6,9 "	4,0	0,6	4,6
7,0 - 7,9 "	6,0	0,8	6,8
8,0 m.l.l. og over	8,0	1,0	9,0

Tabellen nedenfor viser antall deltakende fartøy, tilhørende "kvote" (dvs. antall fartøy i hver lengdegruppe multiplisert med maksimalkvoten) og levert kvantum (inkl. bifangst) i maksimalkvoteordningen pr. medio oktober 1992.

Fartøylengde	Antall fartøy	"Kvote"	Levert kvantum	Utnyttelses %
0,0 - 5,9 m.l.l.	1.438	5.033	3.141	62,4
6,0 - 6,9 "	545	2.507	1.260	50,3
7,0 - 7,9 "	830	5.644	2.714	48,1
8,0 m.l.l. og over	1.498	13.482	8.476	62,9
Sum	4.311	26.666	15.591	58,5
Uoppgitt båtttype	(157)		697	
Totalt	(4.468)		16.281	

Tilsvarende tabell for følgende kommuner i Finnmark og Nord-Troms: Tana, Porsanger, Lebesby, Nesseby, Kvalsund, Lyngen, Storfjord, Kåkjord, Kvænangen og Nordreisa:

Fartøylengde	Antall fartøy	"Kvote"	Levert kvantum	Utnyttelses %
0,0 - 5,9 m.l.l.	222	777	558	71,8
6,0 - 6,9 "	37	170	120	70,5
7,0 - 7,9 "	44	299	176	58,8
8,0 m.l.l. og over	34	306	224	73,2
Sum	337	1.552	1.078	69,4
Uoppgitt båtttype			23	
Totalt			1.102	

Som en ser er det noe bedre utnyttelse av maksimalkvotene i de nordligste områdene enn hele landet sett under ett.

Antall deltakende fartøy fordelt på fylker:

Fylke	Antall	"Kvote"	Fangst	Utnyttelses %
Finnmark	586	3.082	2.345	76,1
Troms	1.094	5.453	3.912	71,8
Nordland	1.275	7.843	5.343	68,1
Nord- Trøndelag	164	974	383	39,3
Sør- Trøndelag	280	2.068	885	42,8
Møre og Romsdal	693	5.361	2.120	39,5
Sogn og Fjordane	100	831	476	57,3
Hordaland	67	594	415	69,8
Sum	4.259	26.206	15.261	58,2
Andre og uoppgitt	209		1.020	
Totalt	4.468		16.281	

2.4.2. Regulering av maksimalkvotefisket i 1993.

Det kan argumenteres for at økningen i avsetning til maksimalkvoteordningen relativt sett bør være like stor som økningen i kvantum til fartøykvoteordningen. Men det er flere grunner til at en bør vurdere å øke avsetningen til maksimalkvotebåtene utover dette:

1. En bør unngå å komme i den situasjonen at maksimalkvotefisket må stoppes like tidlig som i 1991 og 1992.
2. Det er foreslått at kravet til merkeregistreringsdato for fartøy som kan delta i maksimalkvotefisket endres fra 1/1- 91 til 1/1- 92. En antar at dette kan gi et noe høyere antall deltakere i 1993 enn i 1992. I praksis regner en med at det kan dreie seg om anslagsvis et par hundre mindre båter.
3. En må kunne regne med at det de siste åra har vært en økende tendens til at de som er mannskap ombord på fartøykvotebåter også har benyttet seg av adgangen til å delta i maksimalkvotefisket. Altså at en del av kvantumet går til andre enn det egentlig var tiltenkt.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det blir avsatt 15.000 tonn til maksimalkvoteordningen i 1993, og at 2.000 tonn herav avsettes til bufferkvote.

Forslaget ovenfor innebærer en økning i kvantum til maksimalkvoteordningen på 2.600 tonn, eller 21%, i forhold til i 1992 (etter refordelingen i sommer).

Dersom de enkelte maksimalkvotene skulle økes fra dagens nivå ville en måtte øke avsetningen til ordningen utover de 15.000 tonn som foreslått av Fiskeridirektøren. Ellers ville en neppe kunne unngå en tidlig stopp i fisket også i 1993. Dessuten må en anta at deltakelsen i fisket vil øke jo større kvotene blir.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en beholder de samme lengdegruppene i maksimalkvoteordningen som i 1992, og at en opprettholder de enkelte maksimalkvotene på det nivået de kom på etter refordelingen sommeren 1992.

Forslaget ovenfor innebærer følgende maksimalkvoter i 1993:

Fartøylengde	Maksimalkvote
0,0 - 5,9 m.l.l.	3,5 tonn rund vekt
6,0 - 6,9 m.l.l.	4,6 " " "
7,0 - 7,9 m.l.l.	6,8 " " "
8,0 m.l.l. og over	9,0 " " "

2.5. BIFANGST.

2.5.1. Situasjonen i 1992.

I Fiskeridirektørens forslag til Reguleringsrådet i fjor gikk en som en prøveordning inn for at det innenfor fartøykvoteordningen ikke skulle gis en egen bifangstandel av torsk relatert til oppfisket kvantum av andre arter. Med andre ord at en eventuell bifangst skulle være inkludert i fartøykvoten, slik at de som hadde planer om å drive alternativt fiske selv måtte ta ansvar for å disponere fartøykvoten over året. Det inngikk i forslaget at det enkelte fartøy skulle pålegges å sette av 20% av fartøykvoten til fisket etter 1. september.

I det reguleringsopplegget som ble fastsatt av Fiskeridepartementet, var det bare fartøy over 27,9 m.l.l. som på årsbasis fikk bifangst inkludert i fartøykvoten. For denne fartøygruppen ble også kravet om å avsette 20% av kvoten til etter 1/9 gjort gjeldende.

For fartøy under 28,0 m.l.l. i fartøykvoteordningen var det fra årets begynnelse heller ikke anledning til å fiske torsk som bifangst etter at

fartøykvoten var oppfisket. Men forskriften åpnet for at "innen utgangen av tredje kvartal 1992 vil det for slike fartøy under 28,0 m.l.l. bli fastsatt nærmere bestemmelser om bifangst ved fiske etter andre fiskeslag".

Etter anmodning fra Norges Fiskarlag ble det etablert en bifangstordning på et langt tidligere tidspunkt enn forutsatt. Argumentasjonen var at det var så mye torsk i havet at fiske på andre arter ville være umulig å gjennomføre uten at det ble gitt bifangst. Alle fartøy under 28,0 m.l.l., også maksimalkvotebåtene, fikk fra 18/5 anledning til å ha inntil 25% innblanding av torsk i fisket etter andre fiskeslag. I forbindelse med økningen i totalkvoten ble andelen økt til 35% fra 3/8.

Det avsatte kvantumet til bifangst av torsk var 6.000 tonn i 1992, herav 2.000 tonn til maksimalkvoteordningen.

2.5.2. Bifangstreguleringen i 1993.

Erfaringene fra årets bifangstregulering gjør at Fiskeridirektøren ikke vil gå inn for at fartøy under 28,0 m.l.l. skal ha bifangst av torsk inkludert i fartøykvoten (etter 3/5 - se nedenfor) neste år. Saken stiller seg noe annerledes for de største fartøyene.

Bifangst av torsk i fiske på andre arter vil variere etter hvilke andre arter det fiskes på, geografisk beliggenhet, tid på året og hvilket redskap det fiskes med. En vanlig innvending mot å avsette et relativt stort kvantum torsk til bifangst er da også at "ikke alle vil kunne benytte seg av det". Men det er nettopp det som er meningen, dvs. at en ønsker å bedre situasjonen for helårsdrivere som fisker i de områdene der innblanding av torsk er et "problem" etter at hovedsesongen (Lofotfisket) er slutt. Dersom det skal være et konkurransemoment i fisket kan en ikke følge innvendinger som går på at det da oppstår "skjevheter" i fordelingen.

En annen innvending er at det ikke er så mye av andre fiskeslag å bruke som hovedfangst. Oversikten nedenfor viser fangst av de mest aktuelle andre artene fisket med konvensjonelle redskap (unntatt not) i de siste åra. Alle kvantumstall er i tonn rundvekt.

	1989	1990	1991	progn.1992
Hyse	24.700	17.100	17.600	24.000
Sei	29.200	27.100	26.700	33.000
Brosme	18.600	18.100	17.100	16.000
Lange	7.400	7.300	7.300	7.000
Uer	6.100	6.700	7.200	7.500
Blåkveite	1.700	3.800	6.500	3.000
Andre 1)	3.700	3.700	3.900	3.500
Sum	91.400	83.800	86.300	94.000

1) Andre = Blålange, steinbit, kveite, div. flyndre, lyr, breiflabb, lysing, hvitting. (Fiskeslag som pigghå og rognkjeks anses ikke som relevante i denne sammenhengen.)

Prognose andre arter 1993, fordelt på fartøy over og under 28,0 m.l.l. i perioden mai- desember:

	Progn.1993	Mai- Desember	Fartøy	
			under 28m	over 28m
Hyse	30.000	22.000	18.000	4.000
Sei	30.000	20.000	19.000	1.000
Brosme	16.000	12.000	5.000	7.000
Lange	7.000	5.000	2.500	2.500
Uer	7.500	6.000	5.500	500
Blåkveite	3.000	3.000	3.000	0
Andre	3.500	3.000	2.000	1.000
Sum	97.000	71.000	55.000	16.000

Tar en utgangspunkt i en prognose på 55.000 tonn av andre arter som mulig bifangstgrunnlag for fartøy under 28,0 m.l.l., ville en full utnyttelse av f.eks. 40% bifangst gi vel 36.000 tonn torsk. Spørsmålet er hvor stor gjennomsnittlig utnyttelse av en slik bifangstmulighet en kan regne med.

Tabellen nedenfor viser ved ulike bifangstprosjenter (35, 40, 45 og 50) hvor mye torsk (ca.) som en beregner måtte avsettes til fartøy under 28,0 m.l.l. alt ettersom hva en anser som en rimelig gjennomsnittlig utnyttelse av bifangstmuligheten i fiske på inntil 55.000 tonn andre arter.

Gjennomsnittlig utnyttelse av bifangstmuligheten	Lovlig bifangst av torsk inntil:			
	35%	40%	45%	50%
100%	29.600	36.700	45.000	55.000
60%	17.800	22.000	27.000	33.000
55%	16.300	20.200	24.750	30.250
50%	14.800	18.300	22.500	27.500
45%	13.300	16.500	20.250	24.750
40%	11.800	14.700	18.000	22.000

Med de variasjoner som er i tilgjengelighet av torsk langs kysten i løpet av samme år, og variasjoner i samme område fra ett år til et annet, sier det seg selv at det er vanskelig å beregne hvor stor del av bifangstmuligheten som vil kunne utnyttes.

En beregner at det ved utgangen av 1992 vil være fisket 8- 10.000 tonn torsk som bifangst av fartøy under 28,0 m.l.l.. Situasjonen i 1993 vil ikke bli direkte sammenlignbar med i år. For det første vil den tillatte bifangstandelen sannsynligvis bli noe høyere, og for det andre gjorde tilleggskvotene av torsk i sommer at bifangstbehovet ble mindre enn det ellers ville ha vært. Det kvantumet som skal avsettes til bifangst neste år, må derfor ligge betydelig over det beregnede kvantumet til bifangst i år.

Fiskeridirektøren vil legge til grunn at det er realistisk å tro at rundt halvparten av bifangstmuligheten vil kunne utnyttes.

Hvilken bifangstprosent en bør legge seg på kan også diskuteres. Det sier seg selv at en ikke kan gå over 50%, fordi bifangstbegrepet da mister sin mening. Hvor høyt opp mot 50% en vil legge seg er et spørsmål om i hvor stor grad en ønsker å stimulere fisket på andre arter, og selvsagt om situasjonen i havet i enkelte områder er slik visse tider på året at en må ha en høy bifangstandel av torsk for å kunne drive lovlig.

Fiskeridirektøren vil foreslå at alle fartøy under 28,0 m.l.l. i 1993 kan ha inntil 40% bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag fra mandag 3/5 og ut året.

Fartøy i maksimalkvoteordningen kan også ha inntil 10% torsk som bifangst i perioden før 3/5.

Det avsettes ialt 18.000 tonn torsk til bifangst for fartøy under 28,0 m.l.l. i 1993.

Årsaken til at en har valgt å foreslå at det ikke gis bifangst innenfor fartøykvoteordningen før 3/5 er at en ikke ønsker å stimulere til at fartøykvotene skal fiskes opp så tidlig som mulig i sesongen. Det kan også være et poeng at datoen ikke settes så tidlig at fiskere fra f.eks. Finnmark føler seg "tvunget" til å gå til Lofoten for å ta kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy over 27,9 m.l.l. også i 1993 får bifangst inkludert i fartøykvoten, men slik at det som en kompensasjon for dette gis et tillegg i fartøykvoten på 20% og at fartøyene pålegges å avsette denne tilleggskvoten til etter 1/9. Til dette er det nødvendig å avsette 3.120 tonn.

Se nedenfor under 2.6.2. angående spørsmålet om avkortning i kvoten for fartøy som fisker bunnfisk i andre lands soner.

2.6. FARTØYKVOTEORDNINGEN

2.6.1. Situasjonen i 1992.

Ifølge Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk er det registrert torskefangst på ialt 3.597 fartøy (dvs. registreringsmerker) i fartøykvoteordningen pr. medio oktober d.å., mens antall fartøy i ordningen på samme tidspunkt er 3.546. Grunnen til at det er forskjell på tallene ligger i at en del fartøy har skiftet registreringsmerke i løpet av året.

Kvotene og fangst (inkl. bifangst) pr. medio oktober 1992 fordelt fylkesvis:

FYLKE	KVOTE		FANGST		
	Antall fartøy	Tonn	Antall fartøy	Tonn	Utnytt.%
Finnmark	615	18.569	632	17.809	95,9
Troms	797	24.094	792	21.573	89,5
Nordland	1.462	48.756	1.470	43.538	89,3
Nord-Trøndelag	108	3.502	111	2.811	80,3
Sør-Trøndelag	147	4.386	149	3.516	80,2
Møre og Romsdal	312	16.602	328	12.898	77,7
Sogn og Fjordane	65	6.248	70	5.017	80,3
Hordaland	20	1.404	22	1.200	85,5
Andre	20	1.126	23	1.100	97,7
Totalt	3.546	124.687	3.597	109.462	87,8

Fartøykvotene varierte fra årets begynnelse mellom 7,2 tonn torsk rund vekt for fartøy under 7,0 m.l.l. og 149,8 tonn for fartøy over 33,9 m.l.l., med fordeling på 29 lengdegrupper. Fra 3/8 fikk fartøy under 28,0 m.l.l. økt fartøykvoten med 13%, mens de største fartøyene fikk 17% økning.

Merøkningen på 4% til fartøy over 27,9 m.l.l. var ment som kompensasjon for at de ikke fikk fiske torsk som bifangst utenom fartøykvoten. Minste og største fartøykvote ble etter dette henholdsvis 8,1 og 175,3 tonn torsk rund vekt.

2.6.2. Regulering av fisket under fartøykvoteordningen i 1993.

Siden 1983 har fartøy som fisker på norske kvoter av bunnfisk i andre lands soner som hovedregel fått avkortning i torskekvoten nord for 62°n.br.. De siste årene har det imidlertid vist seg stadig vanskeligere for norske fartøy å utnytte fiskemulighetene i EF-sona og i færøysk sone. En vil også vise til de dårlige erfaringene med linefisket ved Grønland i 1992. En må regne med at en kvoteavkortning i 1993 vil medføre redusert interesse for å fiske utenfor NØS. Dette ville være uheldig ut fra en målsetting om å oppnå best mulig utnyttelse av norske kvoter i andre lands soner.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det ikke gis avkortning i fartøykvoten av torsk for fartøy som velger å delta i fiske i andre lands soner i 1993.

Fiskeridirektøren har av hensyn til at en ikke anser det som ønskelig å øke antall fartøy i fartøykvoteordningen, valgt å foreslå at det ikke åpnes for nyrekruttering i 1993.

Dersom det likevel blir åpnet for nyrekruttering i 1993, vil et kvantum til dette formålet komme i tillegg til de avsetningene som ligger i Fiskeridirektørens reguleringsforslag.

Dersom det av kvoten til konvensjonelle redskap på 171.120 tonn avsettes kvantum som forslått av Fiskeridirektøren til maksimalkvoteordningen (15.000 tonn), bifangst for fartøy under 28,0 m.l.l. (18.000 tonn) og bifangstkompensasjon for fartøy over 28,0 m.l.l. i fartøykvoteordningen (3.120 tonn), vil 135.000 tonn gjenstå til fordeling i fartøykvoteordningen. Dvs. 16.200 tonn, eller ca. 11,8%, mer enn det som har vært disponibelt i 1992 etter fordelingen av tilleggskvoten i sommer.

For å unngå en sen refordeling av ikke benyttede kvoter, vil Fiskeridirektøren som tidligere legge inn en overfordeling i fartøykvoteordningen. Overfordelingen kan imidlertid ikke være så stor at en helt fjerner muligheten for at refordeling likevel kan bli nødvendig.

Foran 1992- sesongen valgte en å følge Norges Fiskarlags forslag til gruppeinndeling og fordelingsnøkkel. Fiskeridirektøren tar gjeldende stige og nøkkel som utgangspunkt i regneeksempelet nedenfor.

Regneeksempel for fartøykvoteordningen i 1993 er vist på neste side.

Norsk torsk kvote (inkl. kystorsk)	248000 tonn
Trålerandel 31%	<u>76880</u> "
Sum konvensjonelle	171120 tonn
Bifangstavgsettning >28m.	3700
Bifangstavgsettning <28m.	17000 "
Maksimalkvoteordning	15000 "
Rekruttering	<u>2000</u>
Fartøyskvoteordning	<u>133420</u> tonn

REGNEEKSEMPEL FOR FARTØYKVOTEORDNINGEN I 1993

Gruppe	Fartøy lengde m.l.l.	Antall fartøy	Enhets kvote	Sum enhets kvoter	Fartøy kvote 1993	Sum fartøy kvoter 1993	25% tilleggskvoter			Inkl. tilleggs kvote
							enhet	kvantum	sum	
1	0-6,9	256	1.0	256.0	9.2	2348				
2	7-7,9	402	1.7	683.4	15.6	6268				
3	8-8,9	512	1.9	972.8	17.4	8923				
4	9-9,9	660	2.4	1584.0	22.0	14529				
5	10-10,9	625	3.1	1937.5	28.4	17772				
6	11-11,9	103	4.0	412.0	36.7	3779				
7	12-12,9	163	4.9	798.7	44.9	7326				
8	13-13,9	107	6.1	652.7	56.0	5987				
9	14-14,9	148	7.0	1036.0	64.2	9503				
10	15-15,9	153	8.1	1239.3	74.3	11367				
11	16-16,9	61	9.0	549.0	82.6	5036				
12	17-17,9	43	10.1	434.3	92.6	3984				
13	18-18,9	46	11.2	515.2	102.7	4726				
14	19-19,9	54	12.4	669.6	113.7	6142				
15	20-20,9	29	13.1	379.9	120.2	3485				
16	21-21,9	35	13.6	489.6	124.7	4491				
17	22-22,9	13	14.3	185.9	131.2	1705				
18	23-23,9	13	14.8	192.4	135.8	1765				
19	24-24,9	16	15.4	246.4	141.3	2260				
20	25-25,9	7	15.8	110.6	144.9	1014				
21	26-26,9	5	16.3	81.5	149.5	748				
22	27-27,9	14	17.0	238.0	155.9	2183				
23	28-28,9	2	17.4	34.8	159.6	319	4.35	39.90	79.80	199.5
24	29-29,9	4	18.1	72.4	166.0	664	4.53	41.51	166.02	207.5
25	30-30,9	5	18.5	92.5	169.7	848	4.63	42.42	212.11	212.1
26	31-31,9	4	19.2	76.8	176.1	704	4.80	44.03	176.11	220.1
27	32-32,9	13	19.7	256.1	180.7	2349	4.93	45.17	587.27	225.9
28	33-33,9	12	20.3	243.6	186.2	2234	5.08	46.55	558.60	232.8
29	34 og >	40	20.8	832.0	190.8	7631	5.20	47.70	1907.87	238.5
Sum		3546		15273.0		140091.0			3687.8	

Enhetskvote = (Fartøygruppekvote + overfordeling) / antall enhetskvoter

$$133420 \quad 1.05 \quad / \quad 15273 \quad = \quad 9.172461 \quad 9.2$$

2.7. FORLENGELSE AV FARTØY INNEN FARTØYKVOTEORDNINGEN.

Gjeldene regel fremkommer i § 3, 4. ledd i reguleringsforskriften og har følgende ordlyd: "Forlengelse av fartøy foretatt etter 16.11.1990 gir ikke grunnlag for økt kvote".

Bakgrunnen er følgende: Da fartøykvoteordningen ble innført i 1990 oppstod det raskt problemer fordi det ikke var lagt inn sperre for økning av kvote via forlengelse. Dette medførte at regelverket ble endret slik at merkeregisteret lengste lengde pr. 15. januar 1990 var avgjørende for kvotens størrelse.

Da Fiskeridirektøren foreslo reguleringsopplegg for 1991 ble det presisert at for å hindre utilsiktet kapasitetsøkning burde lengden pr. 15. januar 1990 fortsatt legges til grunn. Fiskeridepartementet var i utgangspunktet enig i dette og fastsatte reguleringsforskrift i samsvar med forslaget på dette punkt.

I løpet av 1990 hadde imidlertid en del fiskere forlenget sine fartøy i håp om at datoen for gyldig forlengelse i forbindelse med kvotefastsettelse ville bli flyttet. Saken ble tatt opp av Norges Fiskarlag og fremstilt som om disse forlengelsene var foretatt "i god tro". Det dreide seg den gang om 45 fartøy og lengdeøkningen utgjorde 23,5 enhetskvoter.

Fiskeridirektøren hadde saken til uttale men fant ikke å kunne gå inn for at datoen ble flyttet. Begrunnelsen var at det forelå en vesentlig overkapasitet i næringen og at selv om kvantumet ikke var betydelig ville en endring innebære et signal om at en ved å forlenge det ene året ville kunne åpne for muligheten til å øke kvoten påfølgende år.

Fiskeridepartementet fant imidlertid likevel å kunne flytte datoen slik at den falt sammen med vedtagelse av forskrift, nemlig 16. november 1990. Det ble imidlertid i den forbindelse klart uttalt at dette var en engangsforetredelse begrunnet i aksept av at en del faktisk kunne ga forlenget fartøy i "god tro". Det ble samtidig sagt at Fiskeridepartementet ikke hadde til hensikt å flytte datoen videre frem ved en eventuelt videreføring av fartøykvoteordningen.

Dette førte til at det ved innføring av regulering for 1992 ikke ble registrert press på å få endret datoen. Nå er det imidlertid tid for regulering av 1993 og en har i høst registrert en økt fokusering fra enkeltpersoner og grupper

som stiller seg "uforstående" til at datoen 16.11.1990 fortsatt ligger til grunn for fastsettelse av fartøykvoten.

Det pekes på at det er "urettferdig" at fiskere som har investert i forlengelse av fartøy ikke får økt kvote. Det var imidlertid nettopp hensikten, at forlengelse av fartøy etter nevnte dato bare skulle skje når begrunnelsen var en annen enn økt kvote av torsk.

Gruppen av fartøy som pr. dato har en annen kvote enn den merkeregistrerte lengde skulle tilsi er uoversiktlig. Dette skyldes at nevnte skjæringsdato ikke bare har rammet forlengelse men også erstatningsfartøy og nybygg. Gruppen er heller ikke ensartet, men omfatter utvilsomt alle som spekulativt har endret lengde på fartøyet i håp om at det før eller siden ville la seg gjøre å presse gjennom at skjæringsdatoen ble endret. En slik endring vil nettopp fange opp og tilgodese spekulantene, mens de som lojalt har innrettet seg regelverket vil bli taperne. En kan imidlertid påregne at disse siste vil ta lærdom og dermed gå til det skritt å forlenge, slik at presset på atter endring av skjæringsdato, vil bli enda større og mer berettiget ved neste korsvei.

Hovedårsaken til at det ikke er ønskelig å flytte datoen fra den någjeldende, er at man ikke ønsker å øke overkapasiteten i denne delen av næringen. Et annet vesentlig poeng er at da fartøykvoteordningen ble innført skjedde dette som en del av en total krisepakke som omfattet også trålerne som redskapsgruppe. Reguleringsordningen som ble innført skulle være midlertidig inntil Barentshavet igjen var i balanse. Dette ble konkretisert til ut 1994. Det fremkom i forbindelse med innføring av de midlertidige ordningene at det var av vesentlig betydning at rammevilkårene ikke ble endret i perioden med oppbygging av torskebestanden. Endring av gjeldene skjæringsdato vil innebære en omfordeling innenfor denne gruppen.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at 16.11.90 opprettholdes som skjæringsdato for lengste lengde ved fastsettelse av fartøykvote.

2.8. FLYTTING AV REGULERINGSGRENSA FRA 62°11,2'N.BR. TIL 62°N.BR.

I deltakerforskriften er det foreslått å endre reguleringsgrensa for torsk torsk, hyse og sei fra 62°11,2'n.br. til 62°n.br.. Bakgrunnen for forslaget er at grensa mot Nordsjøen i alle andre sammenhenger går på 62°n.br., og at

det viser seg vanskelig å finne gode grunner for å ha en annen grense i reguleringssammenheng.

Det kan stilles spørsmål om det i forbindelse med flytting av grensa vil kunne reises krav om ytterligere tildeling av fartøykvoter av torsk til berørte fiskere i området. Saken er den at da fartøykvotene ble utdelt foran 1990-sesongen, på basis av kvantum torsk fisket i årene 1987- 1989, ble all torsk seddelført nord for 62°n.br. godskrevet den enkelte fisker. Det innebærer at alle fiskere i området som fyller kravene for å få kvote, allerede skal ha fått kvote selv om kvantumet de fisket (i 1987- 1989) var tatt sør for 62°11,2'n.br. (men nord for 62°n.br.).

2.9. SPØRSMÅL OM STRENGERE REGULERING AV FISKET ETTER TORSK SØR FOR 62°N.BR. I 1993.

Torsk oppgitt fisket sør for 62°n.br. i perioden 1988- 30/9 1992 - alle redskap (kilde: Fiskeridirektoratets sluttseddel-statistikk).

År	Levert i Februar-mars	Årskvantum
1988	740	3.260
1989	1.281	5.165
1990	1.616	4.830
1991	2.110	5.375
1992	5.535	7.655 (pr.30/9)

I 1992 er ca. 70% av kvantumet fisket med konvensjonelle redskap, resten med trål.

Det har vært antatt at det økende kvantumet torsk oppgitt fisket sør for 62°n.br. har sammenheng med innsig av norsk- arktisk torsk i gyteperioden. Men en kan heller ikke se bort fra at fisk fanget nord for 62°n.br. blir oppgitt som fanget i Nordsjøen.

Det har vært reist spørsmål om innsiget av norsk- arktisk torsk sør for 62°n.br. er så betydelig at det kan være grunnlag for å regulere torskefisket i visse områder og perioder strengere enn nå.

På forespørsel sier Havforskningsinstituttet i brev av 9/11-92 om dette

spørsmålet: "Biologiske prøver fra området utenfor Bremangerpollen (syd for 62° N) har vist ca. 50% norsk- arktisk torsk. Det må regnes med at denne andelen varierer i løpet av de første månedene av året. Det antas at andelen er lav i januar og høyere i februar, mars og april. I mai og resten av året antas andelen å være tilnærmet 0%.

Etter Havforskningsinstituttets oppfatning vil det eventuelt kunne være aktuelt å inkludere området mellom 61°43' N og 62° N i reguleringsområdet nord for 62° N, begrenset til januar- april eller februar- april. Eventuelle konsekvenser for kvotereguleringene i dette området er ikke vurdert."

Etter Fiskeridirektørens oppfatning kan det på bakgrunn av Instituttets svar være diskutabelt om det på rent biologisk grunnlag kan forsvares å inkludere områder sør for 62°n.br. i reguleringsområdet for norsk- arktisk torsk.

Fiskeridirektøren vil ikke på nåværende tidspunkt foreslå å inkludere områder sør for 62°n.br. i reguleringsområdet for norsk- arktisk torsk, men vil se nærmere på spørsmålet.

3. GENERELT OM HYSE.

3.1. KVOTESITUASJONEN I 1992.

I kvoteavtalen med Sovjet for 1992 ble TAC for norsk-arktisk hyse fastsatt til 55.000 tonn. Herav ble 3.000 tonn satt av til tredjelands fiske. 52.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 1.000 tonn fra den sovjetiske part ble den norske kvoteandelen av norsk-arktisk hyse 27.000 tonn. I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn. Norge hadde derfor til rådighet 32.000 tonn hyse. Kvantumet ble fordelt med 8.000 tonn (25%) til trålerne og 24.000 tonn til den konvensjonelle flåten.

Det ble gjennomført nye kvoteforhandlinger mellom Norge og Russland i juli 1992. Dette medførte at TAC for norsk-arktisk hyse ble økt med 8.000, (fra 55.000 til 63.000 tonn).

Økningen på 8.000 tonn ble fordelt med 4.000 tonn hver til Norge og Russland. Av dette kvantum fikk den konvensjonelle flåten 3000 tonn (75%)

Samlet norsk hysekvote nord for 62° 11,2' n.br i 1992 er således 36.000 tonn.

Av kvantumet på 27.000 tonn til den konvensjonelle flåten ble 2.000 tonn satt av til bifangt.

3.2. BESTANDSSITUASJONEN FOR NORSK ARKTISK HYSE I 1993.

Bestanden av norsk-arktisk hyse er i vekst, selv om gytebestanden i 1993 vil være lavere enn i år, når en forutsetter en samlet fangst i år på 54.000 tonn. Med en beskatningsgrad tilnærmet lik F_{med} for 1993, forventes gytebestanden å øke fra 1993 til 1994 og ventes å komme opp i 98.000 tonn men den vil fremdeles være under langtidsgjennomsnittet. Gytebestandens langtidsgjennomsnitt basert på perioden 1950 - 1991 er 158.000 tonn.

Et uttak på 72.000 tonn representerer en beskatningsgrad lik F_{med} , (0,35). Bestandsestimatene fra Havforskningsinstituttet er justert i forhold til anbefalingene fra ACFM, ved at Havforskningsinstituttet har justert opp estimatene for 1988-årsklassen. (Se vedlagte notat fra Havforskningsinstituttet.)

I følge ACFM er rekrutteringen i bedring og bestanden betraktes av ACFM å være innenfor de biologiske rammer som medfører at ACFM gir opsjoner isteden for konkrete kvoteråd.

3.3. KVOTESITUASJONEN I 1993 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I kvoteforhandlingene med Russland for 1993 ble TAC for norsk-arktisk hyse fastsatt til 72.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 5.000 tonn til tredjeland. De resterende 67.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring på 2.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvotene nord for 62° n.br i 1993 som følger:

Norge	35.500 tonn
Russland	31.500 tonn
<u>Tredjeland</u>	<u>5.000 tonn</u>
<u>Sum</u>	<u>72.000 tonn</u>

I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn.

Fiskeridirektøren vil for 1993 foreslå at trålerne, som tidligere, blir tildelt 25% av den samlede norske hysekvoten, dvs inklusiv kysthyse.

Forslaget innebærer at den samlede norske hysekvoten på 40.500 blir fordelt med 10.125 tonn til trålerne og 30.375 tonn til den konvensjonelle flåten.

4. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

4.1. REGULERINGER I 1992.

For den konvensjonelle flåten har det i 1992 vært avviklet tre direkte fiskerier etter hyse. Alle tre perioder har vært regulert med maksimumkvoter.

Første periode: Fra 1. januar - 6. juli kunne det fiskes inntil 6.000 tonn. Hvert fartøy kunne fiske maksimalt 6 tonn rund vekt. Fisket utviklet seg slik at gruppekvoten var beregnet oppfisket innen utgangen av uke 18 (2. mai 1992). Ved forskriftsendring den 7. mai ble 3.000 tonn hyse overført fra 2. halvår. Maksimumkvoten ble samtidig økt til 12 tonn rund vekt. Totalt i denne perioden ble det fisket 8.600 tonn.

Andre periode: Fra 6. juli - 31. august 1992 kunne det fiskes inntil 10.400 tonn hyse rund vekt. Fisket var forbeholdt fiskere på blad B i fiskermanntallet. Maksimumkvotene var differensiert etter fartøylengde og varierte fra 5 tonn rund vekt for fartøy under 6 meter lengste lengde til 45 tonn rund vekt for fartøy over 14 meter lengste lengde. Maksimumkvotene ble endret 29. juli. Etter endringen var største kvote 60 tonn rund vekt for fartøy over 16 meter lengste lengde.

Tredje periode: Fra 1. september - 31. desember kunne det fiskes inntil 6.000 tonn. Masimalkvoteordningen denne periode var uavhengig av tidligere oppfisket kvantum. Det enkelte fartøy kunne fiske 12 tonn hyse rund vekt. På grunnlag av dårlig utvikling i fisket andre periode ble maksimalkvoten økt til 20 tonn den 2. september, videre til 40 tonn den 28 september.

Den 23. oktober vedtok Fiskeridirektøren fritt hysefiske for konvensjonelle redskap.

Ved fiske etter andre fiskeslag har det i alle tre perioder, for fartøy som har tatt sin maksimalkvote, vært tillatt med 20% bifangst av hyse regnet i rundt vekt pr. døgn og av landet fangst.

I stopp-perioden i forbindelse med påsken var lovlig innblanding av hyse 10%

4.2. OPPFISKET KVANTUM I 1992.

Oversikt over landet kvantum hyse, (tonn rund vekt) fisket med konvensjonelle redskap nord for N 62°n.br. pr. medio oktober basert på sluttseddelstatistikk:

Fangst fordelt på lengdegrupper:

Lengdegr.	Antall fartøy	Antall fartøy med fangst under 1 t.	"Aktive fartøy" ¹	Samlet fangst
0 - 5,99 m.l.l.	595	526	69	276
6 - 7,99 m.l.l.	1.138	1.004	134	553
8 - 9,99 m.l.l.	1.560	1.189	371	2.122
10 - 10,99 m.l.l.	687	402	285	2.620
11 - 11,99 m.l.l.	125	64	61	589
12 - 12,99 m.l.l.	191	84	107	1.441
13 - 13,99 m.l.l.	127	68	59	806
14 m.l.l. og over	768	235	533	10.937
	5.191	3.572	1.619	19.344
Uoppgitt fartøylengde				75

¹ Med "aktive fartøy" menes fartøy som har minimum fisket 1 tonn hyse.

Lengdegruppene som er brukt i tabellen er tilsvarende de som er brukt i kvotestigen i reguleringen 1. juli - 31. august i år.

De 3572 fartøy som har fangst under 1 tonn har en samlet fangst på 638 tonn.

Totalt landet kvantum hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° n.br. blir således 19.419 tonn pr. medio oktober. Disponibelt kvantum for konvensjonelle flåten i 1992 er 27.000 tonn. Dette innebærer at det gjenstår vel 7.000 tonn pr. medio oktober. Prognosen for oppfisket kvantum pr. 31.12.92 er 24.000 tonn. En forventer således at det vil gjenstå en rest på 3.000 tonn ved årets utgang. På denne bakgrunn fikk trålerflåten tilført 3000 tonn den 9. november.

Fangst fordelt månedvis:

Jan	Feb	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt
901	1.920	1.578	1.728	911	735	3.752	3.958	2.405	1.497

4.3. REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP I 1993.

Det disponible hysekvantum for den konvensjonelle flåten vil for 1993 være 30.375 tonn. Dette representerer en økning på 3.375 tonn i forhold til disponibelt kvantum i 1992.

Med større disponibelt kvantum for den konvensjonelle flåten enn i 1992 og på bakgrunn av at en forventer at årets kvote ikke vil bli oppfisket, kan det i 1993 være grunn til å ha en mindre detaljert regulering av hysefisket med konvensjonelle redskaper enn i foregående år. For å forenkle reguleringene foreslår Fiskeridirektøren at en legger opp til en maksimalkvoteordning gjennom hele året med romslige maksimalkvoter fordelt etter fartøyets lengde.

Forslag til kvotestige:

0 - 5,99 meter	7 tonn rund vekt
6 - 7,99 meter	15 tonn rund vekt
8 - 9,99 meter	25 tonn rund vekt
10 - 10,99 meter	40 tonn rund vekt
11 - 11,99 meter	45 tonn rund vekt
12 - 12,99 meter	50 tonn rund vekt
13 - 13,99 meter	55 tonn rund vekt
14 - 14,99 meter	60 tonn rund vekt
15 - 15,99 meter	70 tonn rund vekt
16 meter og over	80 tonn rund vekt

Fiskeridirektøren kan justere kvotene, eventuelt oppheve ordningen dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

Sammenlignet med 1. halvår i år, hvor hysefisket med konvensjonelle redskap ble regulert med en maksimumkvoteordning med en lik kvote for alle deltakende fartøy på 6 tonn, så er det foreslåtte reguleringsopplegg for 1993 en liberalisering. Fløylinefisket i 2. periode ble i år regulert innenfor en maksimumkvoteordning med følgende kvotestige:

Kvotestige 2.periode 1992 (etter endringen 29.7.)

0 - 5,9 meter	5 tonn
6 - 7,9 meter	12 tonn
8 - 9,9 meter	17 tonn
10 - 10,9 meter	30 tonn
11 - 11,9 meter.	35 tonn
12 - 12,9 meter	40 tonn
13 - 13,9 meter	45 tonn
14 - 14,99 meter	50 tonn
15 - 15,99 meter	55 tonn
16 meter og over	60 tonn

Det foreslåtte reguleringsopplegget for 1993 gir romsligere kvoter enn tilsvarende kvotestige for fløylinefisket i år.

For å sikre en noenlunde rettferdig fordeling av fiskemulighetene kan det være hensiktsmessig å periodisere totalkvantumet. Fløylinefisket i juli - august skiller seg naturlig ut som egen periode. Dermed står en igjen med

tre perioder: en periode 1. halvår, perioden for fløytnesfisket og perioden etter fløytnesfisket, dvs fra ca 1. september og ut året.

Av totalkvoten foreslår en at det avsettes 2.000 tonn til å dekke bifangst. (Se nedenfor). Det gjenstår da 28.375 tonn til fordeling på de tre periodene.

Fiskeridirektøren vil dermed foreslå følgende fordeling: For perioden 1. januar - 11. juli avsettes 13.375 tonn, for perioden 12. juli - 5. september avsettes 10.000 tonn og for perioden fra 6. september avsettes 5.000 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at bifangstprosenten av hyse i fisket etter andre fiskeslag for fartøy som har fisket maksimumkvoten, eller hvis det er innført stopp i det direkte fisket, settes til 20%, og at det avsettes 2.000 tonn til slikt fiske. Dette er samme bifangstprosent som i år.

Siden det synes å være rom for en enklere regulering av hysefisket i 1993, kan det være grunnlag for å sette deltagelseskriteriet til fiskere registrert på blad A i Fiskermanntallet. Dette representerer en liberalisering i forhold til inneværende år hvor deltagere i fløytnesfisket måtte være registrert på blad B i Fiskermanntallet. I 1. halvår var deltagelseskriteriet i år blad A.

Fiskeridirektøren foreslår at deltagelseskriteriet i hysefisket med konvensjonelle redskap settes til fiskere registrert på blad A.

5. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE.

5.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 1992.

Trålerne ble som de foregående år regulert med fartøykvoter som innebar full fordeling av gruppekvoten. Gruppekvoten av torsk var ved årets begynnelse 46.200 tonn. Av dette kvantum ble det avsatt 400 tonn torsk til dekning av bifangst for fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisker sei i området 62° - 65° n.br. i 1992. Gruppekvoten til fordeling på torske-trålerne ble derfor 45.800 tonn torsk rund vekt. Denne ble siden etter forhandlinger med Russland fra 3. august økt med 7.140 tonn, også dette kvantum ble fordelt som fartøykvoter.

Ved årets regulering ble det lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. På bakgrunn av at trålernes forholdsmessige andel av totalkvoten økte til 28% og som følge av kvoteøkningen i løpet av reguleringsåret oppnådde trålerne en betydelig økning i fartøykvote i forhold til 1991. Kvoten for stortrålerne ble 532 tonn torsk, mens den for småtrålerne varierte mellom 123 og 399 tonn.

Som nevnt ble også i år hele trålkvoten fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebar at det enkelte rederi måtte planlegge driften slik at den tildelte kvoten også strakk til som bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

Det viste seg imidlertid at selv med en vesentlig økning i fartøykvoten fikk flere rederier problemer med å få kvoten til å strekke til. Dette medførte at det ble reist krav om bifangst til tross for at det kvanta som eventuelt skulle vært brukt til bifangst var allerede tildelt. Fiskeridepartementet fant imidlertid ikke grunnlag for å tillate trålerne bifangst av torsk etter at fartøykvotene var oppfisket.

Trålernes gruppekvote av hyse utgjorde 25% av totalkvoten. Dette innebar at trålerne ved årets begynnelse ble tildelt 8.000 tonn som ble fordelt som fartøykvoter etter tilsvarende nøkkel som for torsk. Da hysekvoten for trålerne etter forhandlinger med Russland ble økt med 1.000 tonn ble også denne med virkning fra 3. august fordelt fartøyvis. Dette til tross for at deler av næringen hadde reist krav om generell bifangstregel. Begrunnelsen for fordelingen var blant annet at en bifangstregel ville medføre en økt andel av gruppekvoten til de fartøy som ikke var pålagt å avsette høstkvote og heller ikke hadde lyktes i å "økonomisere" den tildelte hysekvoten.

Trålerne fikk også et påslag i fartøykvotene da de med virkning fra 9. november ble tilført ytterligere 3.000 tonn hyse. De endelige kvotene for trålerne i 1992 utgjorde 130 tonn for stortrålerne og varierte mellom 97,5 og 29,5 tonn for småtrålerne.

Påskestoppet i fiske etter torsk og hyse ble også i 1992 gjort gjeldende for trålerne. Den gjaldt i perioden lørdag 11. april kl 2400 til tirsdag 21. april kl 1000.

I fabrikktrålergruppen ble det ultimo mai foretatt en refordeling. Grunnlaget

for refordelingen var at to fartøy innen gruppen i 1992 fisket i fjerne farvann uten at enhets- eller rederikvotordning var benyttet. Disse avsatte, men ikke benyttede kvotene ble av Fiskeridepartementet bestemt refordelt innen fabrikktrålergruppen. I kvantum utgjorde dette 920 tonn torsk og 160 tonn hyse, rund vekt.

5.2. REGULERINGEN I 1993.

5.2.1. Gruppekvoter.

Trålernes gruppekvote av torsk vil som nevnt når en legger til grunn 31% andel utgjøre 76.880 tonn rund vekt. Tilsvarende vil gruppekvoten av hyse basert på 25% andel utgjøre 10.125 hyse rund vekt.

For fartøy med industritrål/nordsjøtråltillatelse som fisker sei i området 62° - 65° n.br. ble det i 1992 som nevnt avsatt et kvantum på 400 tonn torsk til dekning av bifangst. Bifangstregulering for denne gruppen ble gjennomført ved at bifangst av torsk og hyse ut fra driftsmønsteret ble fastsatt samfengt, med en prosentsats på 25% i månedene februar, mars og april, og 10% i årets øvrige måneder. I 1992 medførte denne ordningen ca. 1.000 tonn torsk og vel 500 tonn hyse. For å ha kvantumsmessig dekning for en tilsvarende ordning i 1993 forstår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn torsk og 500 tonn hyse til denne gruppen.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvoten blir henholdsvis 75.880 tonn torsk og 9.625 tonn hyse, rund vekt.

5.2.2. Kvotefaktorene.

Det ble på slutten av 1988 foretatt endringer i saltvannsfiskelovens § 5, fjerde ledd som omhandler kriterier for fastsetting av fartøykvoter. Det kan nå tas hensyn til sysselsettingseffekten ved tilvirkning av fangsten om bord og i land. Dette førte til at det ved fordeling av fartøykvoter i 1990, -91 og -92 ble lagt til grunn samme kvotenøkkel for alle stortrålerne.

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold

til differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

5.2.3. Bifangst.

De siste årene har trålerne i utgangspunktet vært henvist til å dekke bifangstkvantum innenfor tildelt kvote. Dette har i løpet av året medført problemer, som igjen har ført til press for å oppnå en bifangstregel, til tross for manglende avsetning til formålet. Inneværende år ble det i motsetning til i 1991 ikke åpnet for bifangst av torsk og hyse.

Da den strenge reguleringen på torsk nord for 62° n.br. ble innført i 1990 ble stortrålernes fartøykvote redusert til 285 tonn torsk og 31 tonn hyse. Denne kvoten har de følgende år økt til 532 tonn torsk og 130 tonn hyse i 1992 og det ligger an til en betydelig økning av torskekvoten også i 1993. Gruppekvoten for trålerne er derfor etter hvert nådd et nivå som muliggjør at en del av kvantumet ikke fordeles ved årets begynnelse, men avsettes til bifangst etter at fartøykvotene er tatt. Næringen har imidlertid signalisert at det fortsatt er ønskelig at hele gruppekvoten fordeles på de enkelte fartøy. Det er imidlertid klart at videreføres ordningen må en kunne forutsette at det enkelte rederi/skipper er i stand til å "økonomisere" den tildelte kvoten slik at den dekker både bifangst og et eventuelt direkte fiske hele 1993.

Fiskeridirektøren går derfor inn for at gruppekvoten for trålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

Det betyr at den enkelte tråler vil måtte legge opp sitt fiske slik at den til enhver tid har kvote igjen til dekning av bifangst i andre fiskerier. I motsatt fall vil den torsk som landes etter at kvoten er tatt være gjenstand for inndragning.

5.2.4. Høstkvote.

Siden 1981 har det vært avsatt 20% av ferskfisktrålernes kvoter til fiske etter 1. september. Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet fram til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren forelår en videreføring av den ordningen en har hatt de senere år.

5.2.5. Overføring av kvoter - orientering.

Strukturutvalgets delinnstilling resulterte i at det ved kgl.res. av 12. januar 1990 ble gitt forskrift om enhetskvoter og rederikvoter for trålerflåten.

I 1990 førte ordningen med enhetskvoter til at 6 trålere (2 fabrikktrålere og 4 ferskfisktrålere) ble slettet av merkeregisteret og derved permanent ute av norsk fiskeri.

I 1991 ble flåten redusert med 6 fartøy (1 fabrikktråler, 1 ferskfisktråler og 4 småtrålere).

Inneværende år har ordningen medført at 2 småtrålere har gått ut og er slettet av merkeregisteret.

Det er videre i 1992 gitt tilsagn til ti rederier om adgang til å benytte rederikvoteordningen. Dette omfatter imidlertid både overføring av hele fartøyskvoter ved årets begynnelse og mindre justeringer innen det enkelte rederi ved årets slutt. 7 stortrålere og 1 småtråler har fått tillatelse til å overføre hele fartøyskvoten og har derfor ikke vært i aktivitet i 1992.

6. ANDRE REGULERINGSTILTAK.

6.1. PÅSKESTOPP.

For den konvensjonelle flåten har det vært utvidet fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet.

Fra 1990 ble regelen gjort gjeldene også for trålerne.

I henhold til fiskeriavtalen mellom Russland og Norge har partene forpliktet seg til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene. Fiskeridirektøren vil foreslå at det innføres stopp i fisket etter torsk og hyse i forbindelse med påsken 1993, fra 3. april kl. 24.00 til 12. april kl. 24.00. For snurrevad

gjøres stoppen gjeldende til 13. april kl 10.00. Stoppen omfatter samtlige redskapsgrupper.

6.2. UTØVELSEN AV FRITIDSFISKE.

Fiskeridirektøren vil foreslå at reglene for fritidsfiske i 1992 blir videreført i 1993. Fritidsfiske kan således bare foregå med stang og håndsnøre samt ett garn på inntil 30 meter og en line på inntil 100 angler pr. husstand. Fisket må avgrenses til det kvantum som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum."

V. J. Olsen ga deretter ordet til havforskerne for en orientering.

Jacobsen sa at det var observert magrere torsk i høst, men at dette ikke behøvde være dramatisk. Denne utviklingen hadde vært forventet på bakgrunn av ekstremt høy vektutvikling. Han sa videre at det ikke var tegn til svikt i næringstilførsel for torsken.

Gullestad spurte om forventet tilgjengelighet i 1993.

Jacobsen svarte at gytebestanden fortsatt var stor og at tilgjengeligheten derfor ville bli god. 89 årsklassen som var middels god ville etterhvert merkes i fangsten. Den sterke 90 årsklassen ville ikke dukke opp i fangstene ennå.

Hellesvik spurte om tilstanden for kysttorsken.

Jacobsen svarte at Tromsø-miljøet drev kartlegging og hadde gjennomført et tokt uten at det forelå rapport i form av tall og beregninger fra dette.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om fordelingsnøkkel mellom konvensjonelle redskap og trål og ba om synspunkt.

Bjørklund fremmet forslag om 36% andel til trålerne ut fra historisk fangst.

V. J. Olsen foretok avstemming over de to fremsatte forslag.

1 representant (Bjørklund) stemte for 36%. 11 representanter (Olsen,

Rasmussen, Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Dahl, Larsen, Bæivi og Eggereide) stemte for 31%.

2 representanter (Vaage og Domstein) avsto fra å stemme.

V. J. Olsen viste til forslaget om reguleringsmodell og ba om synspunkt.

Benjaminsen sa at han reagerte over at spørsmålet om kvalitet i saksdokumentet var knyttet opp til reguleringsmodellen. Han sa at kvalitetskravet gjaldt uavhengig av reguleringene.

V. J. Olsen var enig i dette, men fremhevet at i praksis ville valg av regulering påvirke kvaliteten på fisken.

V. J. Olsen konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet om å bygge videre på reguleringsmodellen fra 1992.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om avsetning av kvanta til maksimalkvoteordningen.

Bæivi sa at ved å øke maksimalkvoteavsetningen ville en tilgodese fjord og kystfiskerne. Hun mente derfor at maksimalkvoten burde økes og at det eventuelt burde være fritt fiske for de minste båtene. Hun foreslo at det ble avsatt 25.000 tonn til maksimalkvoteordningen. Hun ba også om at det ble gjort følgende protokolltilførsel:

"Enkeltfiskere innen maksimalkvoteordningen fikk delvis halvert sine muligheter til å fiske torsk, fra 1991 til 1992. Et forslag som dette for 1993, hvor maksimalkvotefiskerne må fiske innenfor en kvote som ikke gir noen reell inntekt, er et alvorlig anslag mot bosettingen, særlig i fjordstrøkene i det nordlige Norge. "Struktrumeldinga" slår fast at staten har en rettsplikt til å sikre samisk kultur. Det foreliggende forslaget undergraver denne rettsplikten.

Fiskeridepartementet og Regjeringen må ta hensyn til dette når det endelige vedtaket skal gjøres, og sette maksimalkvoten til 25.000 tonn."

Gullestad opplyste at fartøykvoter og makskvoter ikke var uforandret men foreslått økt i 1993. Etter bifangstavsetning var økningen 14% for

fartøyskvote båter og 21% for maksimalkvote båter.

Wold spurte om avsetningen til bufferkvote skulle benyttes til maksimalkvoteordningen.

V. J. Olsen svarte bekreftende på dette.

Han refererte deretter de to forslagene og foretok avstemming:

1 representant (Bæivi) stemte for å avsette 25.000 tonn. 9 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund og Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag. 4 representanter (Vaage, Domstein, Larsen, Eggeriede) unnlot å stemme.

V. J. Olsen refererte forslaget til stige innenfor maksimalkvoteordningen og ba om synspunkt.

Wold mente at de enkelte maksimalkvoter burde økes og foreslo kvotene satt til henholdsvis 3,5 tonn, 5,5 tonn, 8 tonn og 11 tonn for de enkelte trinn på stigen.

Bæivi spurte hvor mye 3,5 tonn torsk utgjorde i inntekt.

Wold svarte at dette ville gi en inntekt på 25 - 30.000 kr for de minste båtene.

Bæivi hevdet at kvantumet burde økes slik at de minste båtene kunne tjene 50 - 60.000 kr. Hun foreslo at kvoten ble satt til 8 tonn for båter under 7 meter og 15 tonn for båter over 7 meter.

Vaage spurte om forslagene ville innebære økt avsetning til maksimalkvotebåtene som gruppe.

V. J. Olsen svarte at gruppekvoten ikke ville bli økt og at forslagene derfor ville innebære en tidligere stopp enn etter Fiskeridirektørens forslag.

Maråk spurte om konsekvensene av de enkelte forslagene kunne tallfestes.

Hellesvik spurte om det var begrensninger i maksimalkvoteordningen for fartøy over 8 meter.

Gullestad svarte at det fremkom 4.300 båter i maksimalkvotordningen og at 1.500 av disse ville begrenses med Fiskeridirektørens forslag slik at økt kvote ville gi tidligere stopp. Når det gjaldt fartøy over 8 meter var det kun ringnotbåter som gjennom forbud var begrenset i maksimalkvoteordningen.

R. Johansen pekte på at 15 tonn i makskvøte ville føre til sterk økning i interesse for deltagelse og derved tidlig stopp.

V. J. Olsen refererte de tre fremsatte forslag og foretok avstemming.

1 representant (Bæivi) stemte for en stige med kun to trinn.

Fiskeridirektøren fant å kunne trekke sitt forslag. 9 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Strand, Bergvoll, Bewnjaminsen, Wold, Bjørklund og Dahl) stemte for Wolds forslag. 4. representanter (Vaage, Domstein, Larsen og Eggereide) unnlot å stemme.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og forslagene vedrørende bifangstordning i 1993.

Wold viste til Norges Fiskarlags vedtak hvor det fremgår:

"Det har tidligere vært tilrådd at innblandingsprosenten av torsk ved fisket etter andre arter bør settes så høyt at andre arter kan utnyttes, og at det derigjennom oppnås en økt aktivitet.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det avsettes 17.000 tonn til bifangstordningen.

Norges Fiskarlag tilrår at for fartøy under 28 meter fastsettes en bifangst på 45%, og for fartøy over 28 meter fastsettes bifangsten til 25%. Bifangstordningen iverksettes fra 1. mai 1993, og avregnes pr. uke/landing."

Han pekte deretter på punktet om bifangst for fartøy over 28 meter og sa at dette burde diskuteres hvis rådet ikke var enig med fiskarlaget.

Larsen spurte om ikke torskefisket kunne periodiseres.

V. J. Olsen svarte at det lå et vesentlig element av periodisering i den

foreslåtte bifangstordningen.

Vaage spurte om det var snakk om bifangst i form av et ønsket fiske der verdien av torsk oversteg hovedfangsten.

V. J. Olsen svarte at det i utgangspunktet dreide seg om bifangst på bakgrunn av at torskeinnblandingen de siste årene hadde vært svært høy og at dette også var forventet i 1993.

Larsen sa at bifangsten ville avhjelpe en del, men at det ikke hadde vært høstlinefiske i Finnmark siden 1988. Et slikt fiske kunne ikke gjennomføres med 40% bifangst. Han ønsket derfor en ordning som muliggjorde dette fisket.

V. J. Olsen svarte at den foreslåtte fartøykvoteordningen overlot til kjøper/selger og markedet når og hvor fisket skulle foregå.

Larsen mente at de burde foretas en overfordeling på 20% og at fiske på denne ikke startet før 1. oktober.

V. J. Olsen sa at han så poenget, men at det var lagt inn 5% overfordeling i forslaget og at dette skulle bringe reguleringen i mål. Men hvis en ikke la inn overfordeling vil dette medføre at det ble gjort tilgjengelig et kvantum til høsten.

Gullestad sa at spørsmål om overregulering var Fiskeridirektoratets oppgave ikke Reguleringsrådets og at en ikke kunne foreta 20% overregulering for å dekke høstfiske når ikke det var kvotemessig grunnlag.

Johansen sa at Norges Fiskarlags forslag innebar 11% og at fiskarlaget ikke kunne gå innpå ideen til Larsen da dette ikke var diskutert.

V. J. Olsen viste til forslaget om å sette 40% bifangst for fartøy under 28 meter.

Wold refererte Norges Fiskarlags forslag om at fartøy under 28 meter fikk 45% bifangst, mens fartøy over 28 meter fikk 25% bifangst fra 3. mai, og at det ble avsatt 17.000 tonn til bifangstordningen.

Gullestad pekte på avvikene i fiskarlagets forslag nemlig 1.000 tonn mindre

i avsetning, 5% økning for fartøy under 28 meter, samt 25% bifangst for fartøy over 28 meter. Han konkluderte med at forslaget innebar 7.500 tonn torsk mer enn Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen sa at beregningene ikke innebar eksakt matematikk og at han var villig til å gå opp til 45% for fartøy under 28 m hvis en opprettholdt forslaget hans for båter over 28 m.

Maråk sa at forslaget innbar at de største fartøyene måtte bære belastningen, og at verdien av kvoteøkningen ikke kompenserte manglende bifangst.

Gullestad sa at strukturen fikk departementet ta stilling til når de fikk forslaget.

Maråk sa at de største båtene hadde hatt markert nedgang i kvoteandel siden 1989. Økningen som kompensasjon måtte være større hvis ikke bifangst.

Wold omformulerte fiskerlagets forslag og fremsatte følgende:

- 17.000 tonn i avsetning til bifangst
- 45% bifangst for fartøy under 28 m.
- 10% bifangst for maksimalkvotefartøy før 3. mai.
- 25% økning i fartøykvoten for fartøy over 28 m.

Vaage spurte hva som ble de ressursmessige kostnadene av forslagene.

V. J. Olsen sa at han på grunn av usikkerhet kunne endre standpunkt i utnyttgraden for båt u/28 - til 40%. Han kunne ikke eksakt gi kvantum for dette, men sa at det ikke var ressursmessig uansvarlig.

Gullestad sa at dette innebar 17.000 tonn til båt u/28 m og en økning til 3.800 tonn i avsetning for banklineflåten.

V. J. Olsen oppsummerte det omforrente forslaget med følgende elementer: fartøy under 28 m - 45% bifangst fra 3. mai, fartøy over 28 m - 25% økning av fartøykvoten, avsetning av 17.000 tonn til bifangstordningen og 3.800 tonn til økning i fartøykvoten, fartøy i maksimalkvoteordningen - 10% bifangst frem til 3. mai.

Benjaminson foreslo at forslaget om avsetning til etter 1. september for de største fartøyene ble strøket.

V. J. Olsen sa at når det gjaldt spørsmålet om avsetning forelå to standpunkt.

Han konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i de øvrige elementene i forslaget.

Gullestad sa at kravet om avsetning hadde sammenheng med at kvotøkningen innebar kompensasjon for bifangst til høsten.

Maråk sa at torsk måtte sees i sammenheng med hyse slik hvis en tillot at all hysen ble tatt burde dette også gjelde for torsk.

Benjaminson sa at fartøy over 28 m ville kunne fiske mer med en bifangstordning.

Larsen mente at høstavsetningen burde videreføres som prinsipp.

Gullestad pekte på at banklineflåten i 1992 hadde blitt pålagt avsetning, at det ikke var gitt kompensasjon for bifangst og at kvoten var redusert hvis fartøy deltok i fiske ved Grønland. Han sa videre at en kunne forvente sterkt press for å oppnå bifangstregel hvis ikke det ble krevd avsetning.

Maråk sa at det måtte forventes at det enkelte fartøy etter behov satt av kvantum til høsten. Han sa videre at det var opptil myndighetene å være mer standhaftig med hensyn til krav om uungåelig bifangst.

Vaage sa at fordi Benjaminsons forslag kunne føre til økt press på bestanden var han enig i Fiskeridirektørens forslag.

Domstein sa at han ville følge forslaget om ikke å periodisere fordi den aktuelle gruppen var kommet dårlig ut.

Bæivi repliserte at hun ikke hadde hørt om fartøygrupper som hadde vært uten problem.

V. J. Olsen oppsummerte de to forslagene og foretok avstemming.

7 representanter (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund og Domstein) stemte imot høstavsetning.

7 representanter (Olsen, Rasmussen, Dahl, Vaage, Larsen, Bæivi og Eggereide) stemte for avsetning.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene vedrørende fartøykvoteordning og forslaget om at det ikke ble foretatt avkortning for fartøy som fisker i andre lands soner.

Hellesvik hevdet at bytte av torsk nord for 62° N med torsk i andre lands soner innebar en omfordeling fra kyst til hav og at dette burde drøftes på prinsipielt grunnlag.

V. J. Olsen sa at prinsippdiskusjonen måtte utgå og at det hadde vært politisk ønskelig å inngå avtaler. Reguleringsrådet måtte ta dette til etterretning og foreslå reguleringer som kunne utnytte kvotebytte.

Han tok deretter forslaget til avstemming og konstaterte at et enstemmig råd gikk inn for at det ikke burde foretas avkortning.

V. J. Olsen viste deretter til at han hadde valgt å foreslå at det ikke ble åpnet for nyrekruttering i 1993.

Wold foreslo at det ble åpnet for en begrenset nyrekruttering innenfor en ramme på 2.000 tonn og at fartøy med svakt driftsgrunnlag for økonomisk helårsdrift ble prioritert uavhengig av alder på fartøyene.

Bæivi sa at hun oppfattet rekruttering som en ordning for ungdom til å kom inn i næringen.

V. J. Olsen sa at han hadde unnlatt å foreslå nyrekruttering utfra overkapasitet. Spørsmålet her var imidlertid om rådet likevel mente det burde avsettes et kvantum til en slik ordning.

Benjaminson sa at formuleringen i forslaget var valgt for å hjelpe fartøy som på grunn av reguleringsordningen var kommet i vansker.

Vaage sa at rekruttering ville øke presset på ressursene og svekke økonomien for de som var inne i ordningen. Han ville derfor stemme med Fiskeridirektøren.

Jørgensen sa at den politiske ledelsen ikke hadde tatt stilling til rekruttering i deltagerforskriften og at en ønsket å utsette dette til Reguleringsrådet hadde diskutert saken.

Bjørklund sa at rekruttering førte til at den konvensjonelle flåten økte, mens antall trålere minket. Han var derfor enig med Fiskeridirektøren.

Wold sa at ifjor hadde en diskutert at hvis nye fartøy skulle inn måtte noen gå ut. Han mente at det burde stilles krav for å opprettholde retten til fartøykvote.

V. J. Olsen sa at det kun var stillt krav om at den fartøykvoteberettigede skulle ha deltatt.

Han refererte deretter de to forslagene og foretok avstemming.

7. representanter (Johansen, Strand, Begvoll, Benjaminson, Wold, Dahl og Bæivi) stemte for nyrekruttering.

7 representanter (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Vaage, Domstein, Larsen og Eggereide) stemte imot.

V. J. Olsen viste deretter til et spørsmål som var reist av departementet og ikke fremgikk av saksdokumentene, nemlig om det var ønskelig å endre dagens regel om utskifting som medførte at utskifting til mindre fartøy førte til redusert kvote.

Wold sa at han var enig i dagens regel som medførte kvote i samsvar med erstatningsfartøyets reduserte lengde.

V. J. Olsen konstaterte deretter at det var enighet om å opprettholde dagens regel.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og stigen innenfor fartøykvoteordningen.

Reguleringsrådet var enig i å opprettholde gjeldende stige innenfor ordningen.

Wold tok opp forslaget fra Norges Fiskarlag om å øke overfordelingen

innenfor fartøykvoteordningen.

Han foreslo at kvotene ble beregnet utfra 11% overfordeling.

Larsen foreslo periodisering av det enkelte fartøyskvote slik at 60% kunne fiskes før 3. mai, 20% mellom 4. mai og 30. september og 20% fra 1. oktober og ut året.

Wold pekte på at forslaget innebar at det ble dyrere å ta opp fisken samtidig som prisen ble redusert.

Vaage sa han ville gå imot 11% overregulering.

Larsen sa at høstfisket ikke var dårlig betalt. Han ville imidlertid endre forslaget slik at 75% kunne fiskes frem til 30. september, og de siste 25% deretter.

Benjaminson mente at avtakssituasjonen ville utjevne fisket og at det derfor var mindre behov for periodisering. Han sa videre at periodisering av det enkelte fartøy ville gripe sterkt inn i økonomien spesielt for mindre fartøy.

Hellesvik sa at det ville være et problem spesielt i Finnmark, for mindre båter å delta i siste periode.

V. J. Olsen presiserte at overregulering ikke var opptil Reguleringsrådet å fastsette. Han konstaterte imidlertid at ingen av representantene fra Norges Fiskarlag hadde innvendinger til en overregulering på 11%.

Han tok deretter opp forslaget om periodisering til avstemming.

3 representanter (Dahl, Domstein og Larsen) gikk inn for dette, mens 9 representanter (Olsen, Plassa, Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund og Eggereide) stemte imot. 2 representanter (Vaage og Bæivi) unnlot å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og spørsmål om økt kvote på grunnlag av forlengelse.

Wold reiste forslag om at det burde gies fartøykvote i samsvar med fartøyets nye lengde til de som har foretatt reell forlengelse av fartøyet, og når det

hadde ført til et bedre arbeidsmiljø om bord, bedre fangstbehandling og økt sikkerhet. Forlengelse måtte ha skjedd før 31.12.92.

V. J. Olsen sa at forslaget ivaretok de som hadde forlenget i en periode der regelverket ikke åpnet for økt kvote, mens de som lojalt hadde innrettet seg regelverket fremstod som tapere. Han pekte også på at forslaget krevde konkret vurdering av det enkelte fartøy uten at det var anvist hvem som skulle følge opp dette.

Vaage sa at forslaget innebar en kapasitetsøkning og derved også hadde en viss ressursmessig konsekvens.

Gullestad sa at endringen ville gi en ny driv i næringen.

V. J. Olsen tok deretter de to alternativene til avstemming.

5 representanter (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson og Wold) stemte for Wolds forslag.

7 representanter (Olsen, Plassa, Bjørklund, Dahl, Vaage, Bæivi og Eggereide) stemte imot endring av gjeldende regel.

2 representanter (Domstein og Larsen) unnlot å stemme.

V. J. Olsen viste deretter til flytting av reguleringsgrensen og konstaterte at dette allerede var fastsatt ved kgl.res. 4. desember 1992.

Benjaminson sa at Norges Fiskarlag var enig i dette og at 62° N var en upraktisk grense. Han viste også til forskernes antydninger om 50% innblanding av norsk-arktisk torsk også syd for denne grensen.

V. J. Olsen viste til at flytting av grensen til 62° N hadde vært ute til høring og at denne saken var avgjort. Når det gjaldt syd for 62° N hadde forskerne antydnet stort innblanding av norsk-arktisk torsk til gitte tider av året. Denne problemstillingen ville bli tatt opp på et senere tidspunkt.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og forslag til fordeling av hysekvoten på redskapsgruppene trål og konvensjonelle.

Maråk sa at havforskerne hevdet at hysebestanden var i vekst, men hadde

likevel redusert anslaget. Han fremholdt også at forholdet mellom torsk og hyse var skjevt.

Jacobsen sa at han var enig i at det endrede bestandsanslaget burde vært kommentert i ACFM rapporten. Han sa at årsaken til at det hadde vært problemer med beregningen lå i bestandstrukturen. De senere år hadde årsklassene 82/83 vært grunnlag for bestandsberegning.

I denne forbindelse var det et usikkerhetsmoment at man ikke tidligere hadde hatt tilsvarende sterke årsklasser å sammenligne med. Disse årsklassene er nå forsvunnet ut av fiske slik at det nå er senere rekrutteringsårsklasser som dominerer. I forbindelse med dette viste det seg nødvendig å justere bestandsanslaget.

Bjørklund var enig i at hyseandelen for trålerne var for liten og foreslo derfor at den ble satt til 31%.

Wold sa at fiskarlaget ville støtte Fiskeridirektørens forslag.

Strand viste til at da TAC ble økt i sommer fremholdt russerne at torskekvoten ikke kunne økes uten tilsvarende økning for hyse.

Maråk hevdet at helårsdrevne fartøy ikke hadde mulighet for å dekke bifangst av hyse innenfor de forespeilte kvoter.

Bergvoll sa at økningen i kvoter i 1992 hadde gitt et helt annet forhold mellom torsk og hyse enn det en kunne forvente neste år. Han mente at det ikke var mulig å drive økonomisk rasjonelt neste år og at bestandsituasjonen for hyse tillot at problemet kunne løses.

V. J. Olsen presiserte at diskusjonen her dreide seg om fordeling mellom gruppene i forhold til en allerede fastsatt totalkvote.

Maråk mente man burde avsette et kvantum til dekning av bifangst for alle grupper.

V. J. Olsen sa at utfra misforholdet mellom torsk og hyse kunne han vurdere å endre forslaget.

Maråk mente det burde kunne tillates 10% bifangst etter en gitt dato.

R. Johansen sa at trålernes økning av torskekvoten ikke kunne forsvare økning også av hysekvoten.

Maråk sa at man i dag ikke kunne framstille det som om gruppen konvensjonelle redskap ga fra seg hyse. Den historiske fordelingen mellom gruppene tilsa en vesentlig større andel til trålerne.

Bergvoll foreslo at trålernes andel ble satt til 11.000 tonn.

Vaage spurte om ikke Norges Fiskarlag burde få anledning til å avklare sitt standpunkt før avstemming.

Benjaminson svarte at fiskarlaget hadde uttalt seg som organisasjon.

Strand fremsatte forslag om at det ble åpnet for 10% bifangst for trålerne etter 1. september.

Hellesvik sa at på bakgrunn av det som var fremkommet var det overhengende fare for utkast. Han mente derfor at fartøyene burde ha kontrollør om bord.

V. J. Olsen svarte at det hverken var bevilgninger eller stillingshjerner til å dekke en ordning med kontrollører.

Han refererte deretter de inkomne forslag. Bjørklund og Bergvoll trakk sine forslag. Det gjenstod derfor to forslag nemlig Fiskeridirektørens som innebar 25% andel av totalkvoten til trål og Strands forslag om 25% pluss 10% bifangst etter 1.9.

Ved avstemming gikk 4 representanter (Strand, Bergvoll, Bjørklund og Dahl) inn for Strands forslag. 6 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Benjaminson, Wold og Bæivi) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag, mens 4 representanter (Vaage, Domstein, Larsen og Eggereide) unnlot å stemme.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og forslag til en maksimalkvotestige for hele 1993, samt periodisering og bifangst.

Wold viste til Norges Fiskarlags vedtak og fremsatte dette som forslag:

"Når det gjelder fisket med konvensjonelle redskaper, vil Norges

Fiskarlag tilrå at kvoten periodiseres med følgende kvanta:

1.1.93-30.6.93	13.375 tonn
1.7.93-31.8.93	10.000 tonn
1.9.93-31.12.93	5.000 tonn

I tillegg avsettes det et kvantum på 2.000 tonn til bifangst.

Fisket i 1. periode foreslås regulert med en differensiert maksimalkvotestige:

Båter under 6 m	7 tonn
6 - 9.99 m	15 tonn
10 - 14.99 m	20 tonn
15 - 24.99 m	25 tonn
25 m og over	35 tonn

I perioden 1.7. til 31.8. gjennomføres fisket innenfor følgende differensierte maksimalkvotestige:

Under 6 meter	7 tonn
6 - 7.99 m	15 tonn
8 - 9.99 m	25 tonn
10 - 10.99 m	40 tonn
11 - 11.99 m	45 tonn
12 - 12.99 m	50 tonn
13 - 13.99 m	55 tonn
14 - 14.99 m	60 tonn
15 - 15.99 m	70 tonn
16 meter og over	80 tonn

Når gruppekvote eller maksimalkvote er oppfisket, vil Norges Fiskarlag tilrå at det gis anledning til 25% innblanding av hyse ved fiske etter andre arter.

Norges Fiskarlag forutsetter at reguleringene for siste periode fastsettes på et senere tidspunkt."

Maråk konstaterte at en kystbåt ville få 105 tonn hyse mens en tråler fikk 95 tonn.

Wold sa at man måtte skille mellom maksimal og fartøykvote-ordning.

Gullestad spurte om Fiskeridirektørens forslag ville føre til et styrtfiske i første periode. Han mente at fiskarlagets forslag var unødig komplisert.

Wold sa at hysereguleringen måtte sees i sammenheng med bifangst av torsk etter 3. mai. Han mente derfor at det burde vært en ekstra periode fra 3. mai til 1. juli.

V. J. Olsen konstaterte at det forelå to forslag som skillte seg vesentlig fra hverandre.

Ved avstemming stemte 3 representanter (Wold, Johansen og Benjaminson) for Wolds forslag, mens 7 representanter (Olsen, Rasmussen, Strand, Bergvoll, Bjørklund, Dahl og Bæivi) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

4 representanter (Vaage, Domstein, Larsen og Eggereide) avholdt seg fra å stemme.

I forbindelse med avstemming ble det pekt på at stigen i Fiskeridirektørens forslag åpenbart måtte være feil da den på bakgrunn av en helhetsvurdering av tilsvarende stiger i 1992 ville slå uheldig ut. Problemet kunne løses ved at samtlig trinn ble økt med 6 tonn.

Et enstemmig Reguleringsråd fant å kunne gå inn for dette.

Stigen ble derfor som følger.

Fartøy	0 - 5,99 meter	13 tonn rund vekt
"	6 - 7,99 "	21 " " "
"	8 - 9,99 "	31 " " "
"	10 - 10,99 "	46 " " "
"	11 - 11,99 "	51 " " "
"	12 - 12,99 "	56 " " "
"	13 - 13,99 "	61 " " "
"	14 - 14,99 "	66 " " "
"	15 - 15,99 "	76 " " "
"	16 meter og over	86 tonn rund vekt

Det ble deretter konstatert at rådet var enig i deltagelse i hysefiske betinget

at fisker var ført på blad A i manntallet.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og regulering av fiske med trål. Han opplyste at Fiskeridepartementet nylig hadde bedt direktoratet utrede spørsmålet om egen konsesjon og eventuelle fartøyskvoter for de såkalte "skalleseitrålerne". Dette spørsmålet kunne ikke løses på stående fot. Han ba derfor rådet ta stilling til avsetning av kvanta til dekning av bifangst for gruppen. Fiskeridirektørens forslag gikk på avsetning av 1.000 tonn torsk og 500 tonn hyse.

Wold fremsatte forslag om at det ble avsatt 600 tonn torsk.

Bergvoll var enig i at 50% økning i forhold til 1992 måtte være tilstrekkelig.

V. J. Olsen opplyste at det dreide seg om en fartøygruppe som ikke hadde hatt spesielle problem med innblanding da fartøyskvotene for trålerne ble innført. Problemet var imidlertid økende fordi utviklingen i fisket hadde skapt et behov.

Bæivi mente man måtte prioritere og hun var derfor enig i Wolds forslag.

Bergvoll hevdet at andre grupper for eksempel havrekestrålerne var langt verre stilt.

Gullestad pekte på at gruppen hadde hatt konsesjoner, men mistet disse. Han sa videre at det burde avsettes kvanta til det fisket som faktisk fant sted.

Maråk sa at gruppen var ny i forhold til "avtalen" som skulle gjelde årene 1990-94 og at det var urimelig at dette skulle belastes trål. Han sa også at problemet burde sees i sammenheng med gruppens muligheter i den trålfrie sonen på Storegga.

Strand sa at hvis den foreslåtte hyseavsetningen på 500 tonn ble fordelt på 12 fartøy ville disse få større kvote enn en småtråler med 0,35 i faktor.

V. J. Olsen konstaterte at det ikke var mulig å komme til enighet. Han var imidlertid villig til å endre sitt forslag til 1.000 tonn torsk og 250 tonn hyse.

De to forslagene ble deretter tatt til avstemming 7 representanter

(Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund og Bæivi)
stemte for Wolds forslag.

3 representanter (Olsen, Rasmussen og Dahl) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

4 representanter (Vaage, Domstein, Larsen og Eggereide) unnlot å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter de øvrige forslagene i forbindelse med trålreguleringen og konstaterte at et enstemmig råd fant å kunne gå inn for disse.

V. J. Olsen viste deretter igjen til saksdokumentene og forslaget til påskestoppp.

Maråk hevdet at trålere som fisket uer i påsken 1992 ble jaget fra feltet. Han påstod at dette var lovstridig både i Svalbardsonen og NØS sålenge en tillot utlendinger å fiske. Han sa videre at det måtte være tillatt å drive uerfiske i stopperioden.

Hellesvik spurte om ikke påskestoppen var begrunnet i hensyn til gyting.

Jacobsen sa at dette var tvilsomt.

V. J. Olsen viste til at en i avtalen med Russland var forpliktet til å pålegge begrensninger i gyteperioden og at dette punktet i avtalen ble ansett oppfylt ved påskestoppen.

Hellesvik sa at dette kom inn i avtalen i tider med fritt fiske og han mente derfor at hvis påskestoppen ikke var egnet til å beskytte gytingen burde det aktuelle punktet i avtalen taes opp med russerne.

Bæivi mente at påskestoppen burde omfatte alle fiskeslag.

Maråk sa at et forbud mot direkte fiske etter torsk og hyse burde være tilstrekkelig.

V. J. Olsen refererte forslaget og sa at det kunne ledsages av en henstilling til kystvakten om å håndheve stoppen på en rimelig måte.

Han konstaterte deretter at rådet var enstemmig til en videreføring av påskestoppen.

Han refererte deretter forslaget til videreføring av regulering for fritidsfiske og slo deretter fast at rådet også var enig på dette punkt.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.1992
J.nr.1973/92
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERINGENE AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE I 1993.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet under landsstyresak 190/92 reguleringsopplegget for fisket etter torsk og hyse i 1993, og fattet følgende vedtak:

"TORSK.

1. Norske fiskere kan fiske en totalkvote på 248.000 tonn norsk-arktisk torsk i 1993. Norges Fiskarlag vil tilrå at denne kvoten fordeles i samsvar med tidligere vedtak om langsiktig fordeling mellom de forskjellige redskapsgruppene. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper har til disposisjon 171.120 tonn, og trål har til disposisjon 76.880 tonn.

For fartøy som fisker med Nordsjøtillatelse i området mellom 62° og 65° N, vil Norges Fiskarlag tilrå at det avsettes et kvantum til dekning av bifangst av torsk ved fisket etter sei. Dette kvantumet settes til 600 tonn, og trekkes fra trålernes gruppekvote.

Det resterende kvantum for trålerne, forutsettes fordelt etter samme nøkkel som for 1992.

2. Norges Fiskarlag går inn for at det avsettes 137.120 tonn til det fartøykvoteregulerte fisket.

Norges Fiskarlag går videre inn for at det for 1993 blir lagt til grunn en overfordeling på 11%, som gir en enhetskvote på 10 tonn.

Fartøykvotene blir etter dette følgende:

Lengde	Enhetskvote	Fartøykvote
Inntil 7 meter	1.0	10.0 tonn
7.0 - 7.99 m	1.7	16.9 tonn
8.0 - 8.99 m	1.9	18.9 tonn
9.0 - 9.99 m	2.4	23.9 tonn
10.0 - 10.99 m	3.1	30.9 tonn
11.0 - 11.99 m	4.0	39.9 tonn
12.0 - 12.99 m	4.9	48.8 tonn
13.0 - 13.99 m	6.1	60.8 tonn
14.0 - 14.99 m	7.0	69.8 tonn
15.0 - 15.99 m	8.1	80.7 tonn
16.0 - 16.99 m	9.0	89.7 tonn

17.0 - 17.99 m	10.1	100.7 tonn
18.0 - 18.99 m	11.2	111.6 tonn
19.0 - 19.99 m	12.4	123.6 tonn
20.0 - 20.99 m	13.1	130.5 tonn
21.0 - 21.99 m	13.6	135.5 tonn
22.0 - 22.99 m	14.3	142.5 tonn
23.0 - 23.99 m	14.8	147.5 tonn
24.0 - 24.99 m	15.4	153.5 tonn
25.0 - 25.99 m	15.8	157.5 tonn
26.0 - 26.99 m	16.3	162.4 tonn
27.0 - 27.99 m	17.0	169.4 tonn
28.0 - 28.99 m	17.4	173.4 tonn
29.0 - 29.99 m	18.1	180.4 tonn
30.0 - 30.99 m	18.5	184.4 tonn
31.0 - 31.99 m	19.2	191.3 tonn
32.0 - 32.99 m	19.7	196.3 tonn
33.0 - 33.99 m	20.3	202.3 tonn
34 m og over	20.8	207.3 tonn

På grunn av matematiske forhold vil det ikke være samsvar mellom enhetskvote og fartøykvote,

- Når det gjelder fartøy over 28 m, som også fisker i andre lands soner i deler av året, viser Landsstyret til sitt vedtak i sak 167/92, pkt. 3, tredje avsnitt der det tilrås at det ikke foretas avkorting i fartøykvoten og at kvoten heller ikke periodiseres.
- Landsstyret drøftet spørsmålet om økt kvote ved forlengelse av fartøy i sak 167/92, og uttalte følgende:

"Landsstyret mener at det bør gis fartøykvote i samsvar med fartøyets nye lengde til de som har foretatt reell forlengelse av fartøyet, og når det har ført til et bedre arbeidsmiljø ombord, bedre fangstbehandling og økt sikkerhet. Forlengelsen må ha skjedd før 31.12.92."

For de som har skiftet fartøy som innehar fartøykvote må det nye fartøyets lengde legges til grunn for tildeling av kvote.

- I landsstyresak 167/92 ble det tilrådd at det åpnes for en begrenset nyrekruttering til fartøykvoteordningen i 1993. Til denne ordningen mener Norges Fiskarlag at det må avsettes 2.000 tonn.

Fartøy med svakt driftsgrunnlag for økonomisk helårsdrift prioriteres uavhengig av alder på fartøyeierne.

- Norges Fiskarlag går inn for at det avsettes 15.000 tonn til det maksimalkvoteregulerte fiske, og tilrås at fisket reguleres gjennom differensierte maksimalkvoter etter følgende stige:

Lengdegruppe	Maks.kvote
Under 6 meter	3.5 tonn
6 - 6.9 meter	5.5 tonn
7 - 7.9 meter	8.0 tonn
Fartøy over 8 m	11.0 tonn

For å sikre at de fleste fartøyene får anledning til å fiske innenfor den avsatte gruppeknoten, vil Norges Fiskarlag tilrå at man periodiserer denne. Første periode settes fra 1.1.93 til 1.03.93, og at 20% av kvantumet kan fiskes i denne perioden. Andre periode gjelder fra og med 1.03.93 til 1.05.93, der 40% av kvantumet kan fiskes. Siste periode starter 1.05.93 og varer ut året. Det resterende kvantum på 40% kan fiskes i denne perioden.

7. Det har tidligere vært tilrådd at innblandingsprosenten av torsk ved fisket etter andre arter bør settes så høyt at andre arter kan utnyttes, og at det derigjennom oppnås en økt aktivitet.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det avsettes 17.000 tonn til bifangstordningen.

Norges Fiskarlag tilrår at for fartøy under 28 meter fastsettes en bifangst på 45%, og for fartøy over 28 meter fastsettes bifangsten til 25%. Bifangstordningen iverksettes fra 1. mai 1993, og avregnes pr. uke/landing.

HYSE.

8. Norges Fiskarlag forutsetter en norsk kvote av hyse for 1993 på 40.500 tonn inklusive kysthyse. Av denne kvoten avsettes det 30.375 tonn til konvensjonelle redskaper. Trålernes andel settes til 10.125 tonn.
9. Norges Fiskarlag tilrår at trålernes andel fordeles som fartøykvoter, etter samme nøkkel som benyttes for torsk.
10. Når det gjelder fisket med konvensjonelle redskaper, vil Norges Fiskarlag tilrå at kvoten periodiseres med følgende kvanta:

1.1.93 - 30.06.93	13.375 tonn
1.7.93 - 31.08.93	10.000 tonn
1.9.93 - 31.12.93	5.000 tonn

I tillegg avsettes det et kvantum på 2.000 tonn til bifangst.

11. Fisket i 1. periode foreslås regulert med en differensiert maksimalkvotestige:

Båter under 6 m	7 tonn
6 - 9.99 m	15 tonn
10 - 14.99 m	20 tonn
15 - 24.99 m	25 tonn
25 m og over	35 tonn

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

I perioden 1.07. til 31.08. gjennomføres fisket innenfor følgende differensierte maksimalkvotestige:

Under 6 meter	7 tonn
6 - 7.99 meter	15 tonn
8 - 9.99 meter	25 tonn
10 - 10.99 meter	40 tonn
11 - 11.99 meter	45 tonn
12 - 12.99 meter	50 tonn
13 - 13.99 meter	55 tonn
14 - 14.99 meter	60 tonn
15 - 15.99 meter	70 tonn
16 meter og over	80 tonn

Når gruppekvote eller maksimalkvote er oppfisket, vil Norges Fiskarlag tilrå at det gis anledning til 25% innblanding av hyse ved fiske etter andre arter.

Norges Fiskarlag forutsetter at reguleringene for siste periode fastsettes på et senere tidspunkt."

Til orientering oversendes også landsstyrets vedtak i sak 167/92.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø
Jan Skjervø

Erling Lorentsen
for Erling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Teletax (07) 53 47 42

21.11.1992
J.nr.1924/92
ark.,
EL/-

T E L E F A X

HØRINGSNOTAT OM FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER
NORD FOR 62° 11,2' N.BR. I 1993

Norges Fiskerilag har i landsstyresak 167/92 behandlet Fiskeridirektoratets høringsnotat om fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper nord for 62° 11,2' N.BR i 1993, og fattet følgende vedtak:

1. Landsstyret i Norges Fiskerilag viser til Fiskeridirektørens høringsnotat om "Regulering av fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' N.BR. 1993", datert 11. november 1992. Notatet reiser en rekke spørsmål av stor prinsipiell og praktisk betydning for fiskerne. Norges Fiskerilag vil på denne bakgrunn beklage meget sterkt den korte høringsfristen som er satt.

Landsstyret vil påpeke at det er en nær sammenheng mellom deltakelskriteriene og hovedprinsippene for reguleringsopplegget. Selve opplegget for gjennomføringen av fiske, og fordelingen fartøygrupper imellom, vil Landsstyret behandle på møtet i begynnelsen av desember.

2. Landsstyret viser til Landsmøtets vedtak om at det etablerte reguleringsssystemet for fisket etter norsk-arktisk torsk bør endres over tid, og at utgangspunktet for en slik endring tas i de eksisterende ordninger.

For 1993 går Landsstyret inn for en reguleringsform i hovedsak basert på dagens system med fartøykvote og maksimalkvote.

Landsstyret viser til at det vil bli en økning i torskekvoten fra 1992 til 1993. Dette gir grunnlag for en økning i både fartøykvoter og maksimalkvoter. Samtidig må det avsettes et bifangstkvantum som gir grunnlag for en bifangstprosent som sikrer at andre arter kan utnyttes og derigjennom gi en økt aktivitet.

3. Landsmøtet i Norges Fiskerilag i 1992 gikk imot at det innføres en reguleringsform for den konvensjonelle flåten som innebærer at man får ulike reguleringsprinsipper avhengig av fartøystørrelse.

Landsstyret går derfor imot at fartøyer over en gitt størrelse som fisker med konvensjonelle redskaper, skilles ut som egen gruppe. Landsstyret mener at også

Pir-Senteret: 7005 Trondheim
Sentralburo (07) 52 96 80
Telegr.sor.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

fartøyer over 28 meter må få dekket sin bifangst innenfor den generelle bifangstknoten. Det forutsettes imidlertid at det fastsettes en lavere bifangstprosent for denne gruppen.

Landsstyret vil videre tilrå at det ikke foretas avkorting i fartøykvoten for de fartøyene som driver fiske i andre lands soner, og at kvoten heller ikke periodiseres.

4. Landsstyret legger til grunn at et grenseområde for uttaket av en ressurs, må være begrunnet ut fra biologiske kriterier. Inntil det foreligger en biologisk vurdering som gir grunnlag for å vurdere dette spørsmålet, vil Landsstyret gå inn for at grensen på 62° 11,2' opprettholdes som den sørlige grense i regulering av fisket av norsk arktisk torsk.
5. Landsstyret er enig i hovedregelen om at fartøyeier må være oppført i fiskarmanntallets blad B for å kunne delta i fartøykvoteordningen.

Landsstyret kan ikke slutte seg til Fiskeridirektørens forslag om å myke opp bestemmelsene slik at det ved salg av fartøy med fartøykvote er tilstrekkelig at kjøper manntallføres på blad B før kvotetildeling.

På denne bakgrunn vil Landsstyret tilrå at det stilles krav om at vilkårene for manntallsføring på blad B er oppfylt i 1992 og at vedkommende er oppført på hovedlisten på blad B for 1993.

6. Ved salg av fartøy med fartøykvote går Landsstyret inn for at dagens system med krav til fylkesbinding oppheves.
7. Landsstyret går inn for at det åpnes adgang til en begrenset nyrekruttering til fartøykvoteordningen også i 1993, som fortrinnsvis forbeholdes yngre fiskere.

Det må stilles krav om at vedkommende fyller de generelle vilkårene for å delta i fartøykvoteordningen, jfr. pkt 5 ovenfor. Videre må vedkommende ha eierandel i fartøy.

8. Landsstyret slutter seg til Fiskeridirektørens forslag om at fartøy som skal delta i det maksimalkvoteregulerte fisket, må være innført i merkeregisteret innen 1. januar 1992. Landsstyret forutsetter at utskiftingsfartøyer må gis tillatelse til å delta selv om fartøyet er registrert etter 1.1. 1992.
9. Landsstyret går inn for at dagens ordning med at båteier som har fartøy med fartøykvote, ikke kan delta i det maksimalkvoteregulerte fiske, videreføres.
10. Landsstyret går også inn for at endring av eiersammensetning i fartøy med fartøykvote foretatt etter

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

forskriftenes ikrafttredelse, ikke gir rett til å delta i maksimalkvoteordningen.

11. Landsstyret mener at det bør gis fartøykvote i samsvar med fartøyets nye lengde til de som har foretatt reell forlengelse av fartøyet, og når det har ført til et bedre arbeidsmiljø ombord, bedre fangstbehandling og økt sikkerhet.

Forlengelsen må ha skjedd før 31.12. 1992.

12. Norges Fiskarlag har forøvrig ingen merknader til Fiskeridirektørens forslag."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Vigdís Harsvik
Vigdís Harsvik

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

NORSK SJØMANNFORBUND

Hovedkontor

Wopi E. H. 1992
VJO
Aru
PC
TZ
PC

Vår ref.: Sak 655.42
OB/te

Oslo 30. november 1992

Telefax

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet
v/Fiskeridirektøren

6164 - 1

REGULERING AV NORSK ARKTISK TORSK, HYSE, SEI OG LODDE 1993

Norsk Sjømannsforbunds fiskeristyre behandlet den 24. november 1992 regulering og fordeling av kvoten for 1993.

Fiskeristyret fattet følgende vedtak:

"Fiskeristyret i Norsk Sjømannsforbund viser til at det både faglig og politisk er bred enighet om at strukturen innenfor fiskeflåten skal opprettholdes slik som den er i dag.

Fiskeristyret vil nok en gang påpeke at skal en opprettholde samme struktur må en for-fordeling til enkelte grupper ikke finne sted. Spesielt mener fiskeristyret at for-fordeling virker ødeleggende når en slik for-fordeling blir foretatt år etter år".

Historikk

I henhold til trålernes historiske andel av fiske etter norsk-arktisk torsk var trålernes andel i 1989 satt til 36 %.

Trålerkvoten for 1990 ble ytterligere skåret ned til 25 %.

Trålernes kvoteandel for 1991 ble også fastsatt til 25 %. Norsk Sjømannsforbund krevde 36 %.

Trålerkvoten ble ytterligere redusert med 1.500 tonn som følge av at Fiskeridepartementet overførte 1.500 tonn fra trålernes avsatte distriktskvote til den konvensjonelle flåte.

Dette resulterte i at trålernes andel av den fastsatte torsk kvote for 1991 bare ble 23,8 %.

NORSK SJØMANNFORBUND

Hovedkontor

-2-

Den konvensjonelle flåtens overfiske i 1991 på ca. 30.000 tonn bidro til at trålernes andel av totalt oppfisket torsk ble ytterligere redusert til 19,3%.

For 1992 var trålernes kvoteandel fastsatt til 28 %, men også i år ser det ut til at den konvensjonelle flåte vil overfiske sin kvote med nærmere 20.000 tonn, og trålernes reelle prosent er lavere enn det som var fastsatt.

Norsk Sjømannsforbund krever at trålernes prosentvise andel av kvoten for 1993 fastsettes til 36 % som i 1989, og som den gangen var ansett også fra myndighetene som en historisk andel.

Fiskeristyret i Norsk Sjømannsforbund foreslår:

1. Trålernes andel av torsk kvoten for 1993 fastsettes til 36 %
= Totalkvote 248.000 tonn x 36 % = 89.280 tonn.
2. Fiskeristyret går ikke inn for å avsette kvantum til distriktskvote for 1993.
3. Fiskeristyret foreslår samme torsk kvoteandel i 1993 som i 1992 til banklineflåten som har fiske på fjerne farvann. Kvoten bør settes slik at det er åpning for birangst på linje med båter under 28 meter som i 1992.

4. Hysekvote

Trålernes andel av hysekvoten fastsettes til 36 %
= Totalkvote 35.500 x 36 % = 12.780 tonn.

5. Loddekvoten 1993

Tidligere historiske rettigheter ved fordeling av loddekvoten mellom ringnot og trål må legges til grunn.

Konsumfiske av lodde

Fiskeristyret viser til den fordeling mellom sjø- og landproduksjon som partene tidligere er blitt enige om, og anbefalte en lignende fordelingsavtale for 1993.

6. Seikvote 1993 - Forslag

Fiskeristyret foreslår at det avsettes en bufferkvote til etter 1. september. Det må gis åpning for en fleksibel prosentfordeling slik at en kan ta hensyn til påtrengende behov fra den enkelte fartøygruppe.

NORSK SJØMANNFORBUND

Hovedkontor

-3-

Fordeling av seikvote 1993

Totalkvote	132.000 tonn
Til tredjeland	<u>3.000 "</u>
Til fordeling i Norge	129.000 tonn
Stipulert kvote konvensjonelle	<u>29.000 "</u>
	100.000 tonn
Bufferkvote etter 1. september	<u>15.000 "</u>
Til fordeling Not/Trål	85.000 tonn
- herav til not (55%) = 46.750 tonn	
- herav til trål (45%) = <u>38.250 tonn</u>	
	<u>85.000 tonn</u>

Fiskeristyrets forslag til regulering og fordeling av kvoter for 1993 er helt i samsvar med forbundets syn.

Med hilsen
NORSK SJØMANNFORBUND
Olav Bjørklund

[Signature]

Saksbehandler: Olav Bjørklund

Fiskerinæringens Landsforening

Bransjekontoret for industriell bearbeiding (BIB)

Postboks 267, 9001 Tromsø

Telefon: (083) 58033, Fax: (083) 55497

*Utsatt fra 06. desember
Uto
Ave
re
TH
EE*

Fiskeridirektoratet
v/ Fiskeridirektøren
Postboks 185
5002 Bergen

6243192

TH

Vår ref.

Duren ref.

Tromsø

03.12.1992

kontroll 290

REGULERING AV FISKE I 1993

Fiskerinæringens Landsforening har drøftet reguleringene av fiske og har følgende forslag til reguleringer for 1993.

Prinsipper for regulering

Reguleringene må ha som overordnet målsetting å sikre kontinuerlig leveranser av råstoff til fiskeindustrien over hele året. Reguleringene må derfor bidra til utjevning av sesongsvingningene. Kontinuitet i råstofftilførselen er avgjørende for at norsk fiskeindustri skal kunne tilby attraktive helårige arbeidsplasser, og for at næringen skal kunne tilby stabile leveranser av ferdige produkter til markedene over tid. Dette er også en forutsetning for at norsk industri skal kunne tilby leverandører av fisk konkurransedyktige betingelser.

Reguleringene må i større grad enn hittil legge forholdene til rette for sterkere integrasjon mellom flåte og industri. I dette ligger adgang til langsiktige leveringsavtaler mellom fartøy og bedrift. Muligheten for inngåelse av leveringsavtaler vil øke muligheten for sterkere markedsorientering av hele næringen, noe som igjen vil bidra til økt mulighet for videreforedling og større nasjonal verdiskapning.

Reguleringene må virke kvalitetsbevarende. Reguleringene må således være langsiktige og forutsigbare for flåte og industri. Stadige endringer i reguleringsopplegg skaper usikkerhet og vanskeliggjør planlegging. Reguleringene for 1993 må i så stor grad som mulig fastsettes før årets begynnelse og stå fast ut året.

Kapasiteten i flåteleddet er ikke tilpasset ressursgrunnlaget i overskuelig fremtid. Kapasitetstilpassning av flåteleddet er derfor fortsatt nødvendig. Reguleringene må i størst mulig grad ivareta hensynet til helårsdrevne fartøy som sikrer stabile leveranser for industri og eksportleddet. Den store økningen av deltagelsen i fiske etter torsk med passive redskaper som har skjedd etter at fisket ble regulert gjennom fartøykvoter medfører at helårsdrevne fartøyer i denne flåtegruppen ikke får tilfredstillende driftsforhold og reduserer mulighetene for lønnsom drift.

En må vurdere en omlegging av kvoteåret slik at dette tilpasses andre lands system. Endring av kvoteåret kan delvis bidra til å løse periodiseringsproblemet. En må videre vurdere

Hovedkontor:

Sørkedalsveien 6, 0369 Oslo, Telefon: (02) 96 50 18, Fax: (02) 60 15 42

Bransjekontorer:

FNL Bergen, Postboks 116, 5062 Bønnes, Telefon: (05) 12 60 70, Fax: (05) 12 52 05

FNL Ålesund, Postboks 496 Sentrum, 6001 Ålesund, Telefon: (071) 24560, Fax: (071) 24543

TILSLUTTET NÆRINGSUTVETS HOVEDORGANISASJON

lengre kvote- og reguleringsperioder (over flere år).

Reguleringsoppgavene er et nasjonalt anliggende. En sterkere desentralisering (fiskerisjefnivå) vil ikke tjene næringen som helhet.

HVITFISK

Torsk

Kvotefordelingnøkkelten mellom aktive og passive redskaper som er lagt til grunn for reguleringene de siste årene videreføres.

Passive redskaper

Reguleringen må sikre tilførsler av torsk over hele året slik at kvantumet må periodiseres.

Fartøykvotereguleringene har bidratt til kvalitetshøyning på råstoffet som leveres fra denne flåtegruppen. For å sikre tilførsel av kvalitetsråstoff til norsk fiskeindustri, og våre markeder, går FNL inn for at fartøykvotesystemet videreføres.

Fisket gjennomføres som et fartøy- og maksimalkvotesystem etter samme modell som for 1992.

For å sikre helårsdrevne fartøy tilfredstillende driftsvilkår i 1993 må kvoteøkningen øremerkes fartøy som deltar i fartøykvoteordningen. Kvoteøkningen disponeres som en kombinasjon av maksimalkvotefiske (for fartøykvotegruppen) og økt bifangst i fiske etter andre fiskeslag etter 1. september. Bifangsten må settes til minimum 40 %. Kvantumet som avsettes til maksimalkvotefiske for denne gruppen må sikre leveranser til industrien i høstperioden.

For fartøy som drifter med garn må det innføres krav om daglig røkting.

Trål

Dagens reguleringsopplegg videreføres i sin helhet. For å sikre en rasjonell kapasitetsutnyttelse og økonomi i trålflåten, må adgangen til sammenslåing av kvoter, rederikvoter, videreføres. Dette betyr at de rederiopplegg som er gjennomført videreføres slik at fartøy som er trukket ut av fiske i 1991 og 1992 kan holdes ute av fiske i 1993 og at kvotene på disse fartøyene kan overføres til andre fartøy i rederiene. Dette er et meget viktig, og helt nødvendig tiltak for å sikre langsiktig planlegging og rasjonell drift for trålgruppen. Erfaringen med rederikvoter er udelt positiv, og FNL foreslår at ordningen gjøres permanent.

Hyse

For passive redskaper må en større del av kvoten øremerkes perioder av året hvor hysefisket tradisjonelt har foregått. Høstfisket etter hyse bør ikke starte før 1. september.

Dagens reguleringsopplegg for trål videreføres med fartøykvoter til det enkelte fartøy.

Sei

konvensjonelle redskaper

Fisket med konvensjonelle redskaper bør skje etter samme modell som for inneværende år, med fritt fiske innenfor en totalkvote.

Not

Etter FNL's oppfatning tilsier erfaringene at andelen av totalkvoten til not er for høy. For 1993 vil det ikke være mulig å benytte tilskuddsmidler i samme omfang som hittil for avvikling av dette fisket. Notkvantumet for 1993 bør derfor reduseres med 20 % som overføres til trålgruppen.

Trål

For trål må det innføres gruppekvoter slik at totalkvoten fordeles mellom fabrikkskip, industritrålere og ferskfisktrålere. Innenfor gruppekvotene gis fritt fiske. Dette for å hindre at et meget begrenset antall fartøy "tar" en vesentlig del av totalkvoten og at driftsopplegget for øvrige fartøy blir utilfredstillende. Det må ikke innføres fartøykvoter i seifisket da et slikt system vil svekke driftsgrunnlaget dramatisk. Årsaken til dette ligger i at en rekke trålere ikke har deltatt i fisket etter sei.

PELAGISK

Lodde

FNL er sterkt opptatt av at landanlegg som produserer konsumlodde sikres tilstrekkelige tilførelser av råstoff under kommende sesong. Med en redusert loddekvote i 1993 og i kommende år, og et fiske som starter tidlig i januar, er det fare for at loddekvoten vil være oppfisket før konsumproduksjonen starter. En slik utvikling vil ramme både landanleggene og de fartøyer som er interessert i leveranser av konsumlodde til landsiden. Reguleringene må derfor ta hensyn til landanleggenes råstoffbehov for konsumproduksjon.

Markedet for rognlodde fra Norge er anslått å være i størrelsesorden 10.000 til 12.000 tonn i 1993. For rogn er markedet i størrelsesorden 2.000 tonn.

Med et normalt innsig av lodde med tilfredsstillende kvalitet vil land- og sjøsiden trolig ha en viss overkapasitet i forhold til ovennevnte produksjonsmål. Ifølge prognoser fra Havforskningsinstituttet vil lodda være noe større under kommende sesong enn under årets sesong, noe som vil bidra til å lette produksjonen.

For å produsere et kvantum på 12.000 tonn rognlodde er det behov for ca. 353.000 hl råstoff, mens 2.000 tonn rogn krever ca. 206.000 hl. Totalt er det derfor et behov for ca. 560.000 hl råstoff av topp kvalitet for å sikre at produksjonsmålet for konsumloddeprodukter oppnås. Av erfaring vet vi at en betydelig andel av fangstene ikke tilfredstiller kvalitetskravene til konsumprodukter slik at et betydelig større kvantum må være tilgjengelig.

Det må settes en åpningsdato for konsumfiske. Dersom dette ikke gjennomføres vil konsumproduksjonen bli forbeholdt et meget lite antall fartøy med muligheter for ombordproduksjon. Alternativt kan det øremerkes en tilstrekkelig kvote til fiske etter at konsumfiske åpnes slik at landanleggene har mulighet til å konkurrere om råstoffet med mel- og oljeindustrien.

Vi vil understreke at konsumloddeproduksjon på land gir en meget stor sysselsetting under sesongen da produksjonen er meget arbeidsintensiv. Et kvantum på 6000 tonn rognlodde vil kreve totalt ca. 45.000 dagsverk over en 3 ukers periode. Dette tilsvarer lønnskostnader på ca. 25 millioner kroner. I tillegg kommer rognproduksjonen som også gir en betydelig sysselsetting.

Konsumloddeproduksjon på land vil også ha stor betydning for den del av flåten som ikke

har mulighet for ombordproduksjon, idet leveranser til konsum gir en betydelig merpris for råstoffet i forhold til mel/oljeproduksjon.

Vi vil også vise til Havforskningsinstituttet prognoser om en sterk synkende loddebestand i de kommende år. FNL er derfor av den oppfatning at konsumloddefisket må prioriteres foran leveranser til mel- og oljeindustrien da dette gir størst verdiskapning og sysselsettingsmessig gevinst.

Makrell og sildesektor.

Utsiktene for 1993 tyder på at makrellkvoten vil bli omtrent som for 1992, nordsjøsil- kvoten det samme, mens vi forventer en kraftig økning i kvotene for norsk vårgytende sild.

En av målsettingene for reguleringsopplegget for sild og makrell må være å legge forholdene best mulig til rette for konsumanvendelser av disse fiskealagene.

Etter vårt syn må alle tilgjengelige virkemidler settes inn mot denne målsetting, også de reguleringsmessige.

Vi vil også understreke at reguleringene i fisket på avgjørende måte berører landindustriens interesse. Denne er meget interessert i å opprettholde en kontinuerlig produksjon hele året. I den utstrekning forholdene ligger til rette for det, må reguleringene gjennomføres slik at råstoffrie perioder unngås.

Makrell.

Fisket må åpnes senere enn tidligere år. Reaksjoner, særlig fra vårt hovedmarked Japan, viser at fisk fra juli og august ikke er av en kvalitet som tilfredsstiller dette markedet. Innvendingene går såvel på åteinnhold og det høye og "løse" fettinnholdet. En del av markedsproblemene i år skyldes at det ble tatt for mye fisk tidlig i sesongen, og som måtte ut for å gi plass for senere fangster. I følge rapportene var det først etter ca. 25. august at fisken fikk en kvalitet som markedet i Japan var tilfreds med.

Vi er på det rene med at senere åpning av makrellfisket vil kunne skape vanskeligheter for kystnotfartøyene. Dersom denne fartøygruppen skal delta i makrellfisket også i 1993, vil det måtte åpnes for denne gruppen tidligere enn for ringnotgruppen.

Når det gjelder industritrålerflåten deltakelse i makrellfisket, mener vi, ut fra forutsetningen om at mest mulig av ressursene skal gå til konsum, at kvoten til denne fartøygruppen bør begrenses mest mulig. I stedet bør kvotene til ringnot økes. Erfaringer viser at det kvalitetsmessige resultat i fisken av landinger fra industritrålerflåten gjennomgående er dårligere enn fra ringnotflåten.

Med bakgrunn i det som er sagt over vil vi anbefale at makrellfisket i 1993 for kystnot åpnes tidligst 1. august, at ringnotfisket åpnes 1. september, og at industritrålerflåten deltakelse begrenses til et minimum.

Nordsjøsil.

Vi har ingen spesielle syn på reguleringer innen dette fisket. Vi vil likevel understreke verdien av at Nordsjøsil er tilgjengelig hele året, og at det er opparbeidet anvendelsesmuligheter for visse kvanta av denne ressursen året rundt, selv om hovedsesongen fremdeles vil være medio mai til medio august.

Norsk vårgytende sild (NVG-sild).

Det er en kjennsgjøring at foredlingskapasiteten for sild i stor grad er lokalisert til Vest-Norge, mens fisket etter NVG-sild store deler av året vil finne sted lengre nord. For å nå målsettingen om å omsette mest mulig av NVG-silden til konsum vil det i denne perioden derfor være nødvendig å føre silderåstoff fra Nord-Norge og sørover. Etter vår oppfatning er ringnotflåten, ved siden av å være de som fisker mest effektivt, også de som mest effektivt og med kvalitetsmessig best resultat, kan føre fisken til foredlingsanleggene på Vestlandet. Kvoter som tildeles kystnotfartøyene bør sees i forhold til de nord-norske konsumanleggenes råstoffbehov.

Med bakgrunn i dette, vil vi anbefale at ringnotflåten forholdsmessig tildeles en større andel av kvotesøkningene av NVG-sild enn kystnotfartøyene.

Med vennlig hilsen

FISKERINÆRINGENS LANDSFORENING

Geir Andreassen

avd. direktør

Kopi: Flskeridepartementet
Norges Fiskerilag
FNL's representanter i Reguleringsrådet

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

24.11.1989
J.nr.1457/89
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAPER I 1990. KRITERIER FOR DELTAKELSES-
BEGRENSNING.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 24. november 1989, behandlet kriteriene for deltakelsesbegrensning i fisket etter norsk-arktisk torsk i 1990 og gjort følgende vedtak:

1. Landsstyret i Norges Fiskarlag vil understreke at ressurs situasjonen i torskesektoren, spesielt for torsk og hyse, i følge havforskerne er meget bekymringsfull.

Denne situasjonen står i sterk kontrast til de signaler som havforskerne ga for få år siden.

Både fiskerne og de øvrige deler av fiskerinæringa har foretatt sine disposisjoner ut fra de positive signaler som ble gitt fra forskernes side.

Resultatet av dette er at man i torskesektoren i dag, står overfor et betydelig overkapasitetsproblem både innenfor havfiskeflåten og innenfor kystfiskeflåten. Fiskerimyndighetene har, i strid med Fiskarlagets råd, selv i de siste årene, bidratt til oppbyggingen av denne overkapasiteten ved å tildele nye tråltillatelser som det ikke er ressursmessig grunnlag for.

2. Norges Fiskarlag viser til Landsstyrets behandling av "Strukturutvalgets innstilling" hvor en understreket behovet for å komme fram til tiltak som bidrar til en reell kapasitetsreduksjon i torskesektoren allerede i 1990.

Norges Fiskarlag vil imidlertid understreke at de struktur- tiltakene som iverksettes, ikke utelukkende må bindes opp i ressurs situasjonen i 1990. Tiltakene må sees på lengre sikt.

3. Norges Fiskarlag forutsetter at nødvendig kapasitetsreduksjon må oppnås i forståelse med de berørte fiskere. Dette krever at det i den grad dette er politisk mulig,

blir gitt visse garantier for at forutsetningene for fiskernes tilpasning ikke endres drastisk over kort tid.

4. I de distriktspolitiske, sysselsettingsmessige og økonomiske målsettinger som tidligere har vært trukket opp av Norges Fiskarlag, blant annet i Landsmøtevedtak, er behovet for en ressurstilpasset fiskeflåte understreket. Kystfiskeflåten spiller en avgjørende rolle for bosetting og sysselsetting i distriktene. I enkelte distrikt både i nord og sør spiller også havfiskeflåten en viktig rolle både som råstoffleverandør og i sysselsettingsmessig sammenheng. Den historiske fordelingen av kvoten av norsk arktisk torsk på trål og konvensjonelle redskaper, gjenspeiler at størrelsen på det kvantum som er til disposisjon for norske fiskere, er av avgjørende betydning for fordelingen mellom gruppene.

Norges Fiskarlag har bl.a. i Landsmøtevedtak slått fast at en skal ha en allsidig og differensiert fiskeflåte.

Med utgangspunkt i dette, og ut fra de ovennevnte forhold, er det nødvendig å trekke opp rammer for en fordeling mellom konvensjonelle redskaper og trålerne. En forutsetter at disse vurderingene står fast i det minste i en 5-årsperiode og at fordelingen til konvensjonelle redskaper og trål skal variere med den norske kvotens størrelse etter følgende tabell:

Norsk kvote	Konvensjonelle redskaper	Trålerne
under 100.000 tonn	80%	20%
100.000 - 150.000 tonn	75%	25%
150.000 - 200.000 tonn	72%	28%
200.000 - 300.000 tonn	69%	31%
over 300.000 tonn	65%	35%

Norges Fiskarlag forutsetter at en i samråd med myndighetene kommer fram til økonomiske virkemidler som bidrar til en utvikling av flåtestruktur i samsvar med den langsiktige fordelingen av torskekvote.

Norges Fiskarlag går inn for at det for trålergruppen åpnes adgang til å slå sammen enhetskvoter innenfor de forskjellige trålergruppene slik strukturutvalget foreslo i sin delinnstilling. Det forutsettes at trålere som avstår fra å fiske torskekvote for 1990, ikke deltar i andre norske fiskeri i 1990.

5. Norges Fiskarlag viser til Fiskeridirektørens høringsnotat av 6. november hvor det foreslås at det skal innføres fartøyskvoteregulering i torskefisket med konvensjonelle redskaper i 1990 for fartøy som kan dokumentere fangstkvantum over en bestemt størrelse i ett av årene 1987, 1988 eller 1989.

Det er også Norges Fiskarlags oppfatning at det skal gjennomføres en fartøykvoteregulering i nevnte fiskeri.

6. Fiskeridirektøren har utredet flere alternativer for hvilke kriterier som skal gjelde for de som skal kunne delta i et fartøykvoteregulert fiskeri etter torsk med konvensjonelle redskaper. Norges Fiskarlag går i den nåværende ressurs-situasjonen inn for at det skal stilles krav til levert kvantum etter Fiskeridirektørens alternativ 1 for å kunne delta i det fartøykvoteregulerte fiskeriet. Dette må ikke være til hinder for at fartøy som ikke tilfredstiller disse kriteriene kommer inn igjen i torskefisket når ressurs-situasjonen er vesentlig bedret.

7. Det kvantumet som avsettes til det fartøykvoteregulerte fiskeriet foreslås fordelt på fartøyene med enhetskvoter etter følgende fordelingsnøkkel:

Lengde i m fartøy	Enhetskvote mann	Max. ant pr. fartøy	Max enhetskvote
0 - 7	1.5	1	2.5
7 - 8	2.0	2	4.0
8 - 9	2.5	2	4.5
9 - 10	3.0	3	6.0
10- 11	3.5	3	6,5
11 - 12	4,0	4	8,0
12 - 13	5.0	4	9.0
13 - 14	6.0	5	11.0
14 - 15	7.0	6	13.0
15 - 16	8.0	7	15.0
16 - 17	9.0	8	17.0
17 - 18	10.0	9	19.0
18 - 21	12.0	10	22.0
21 - 27.5	14.0	11	25.0
27.5 - 34	16.0	12	28.0
34 -	18.0	13	31.0

Fartøykvoten til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere enhetskvoten med en kvotefaktor. Denne framkommer ved å dividere kvantumet avsatt til det fartøykvoteregulerte fiskeriet med antall enhetskvoter totalt i flåten.

8. Det er Norges Fiskarlags oppfatning at en fartøykvoteordning som skissert ovenfor vil ha struktureffekt. Det er imidlertid Fiskarlagets oppfatning at det bør iverksettes kapasitetsreduserende virkemidler i tillegg til de som følger av fartøykvotereguleringen.

På denne bakgrunn går Norges Fiskerlag inn for at det innføres en kondemneringsordning for den flåten som fisker med konvensjonelle redskaper i 1990.

En ytterligere strukturtilpasning vil kunne oppnås ved at kondemneringstilskudd utbetalt i 1990 blir økt for de fartøy som ikke tar sin fartøykvote.

For den delen av kondemneringstilskuddet som knytter seg til fartøykvoten, må det foretas en forholdsmessig reduksjon i forhold til oppfisket kvote på kondemneringstidspunktet.

9. Fartøy under 12 m. l.1 som ikke oppfyller kriteriene for å kunne delta i det fartøykvoteregulerte fiskeriet foreslås tildelt maksimalkvoter på 3 tonn torsk rund vekt.

Til dette fisket forutsettes avsatt 7.000 tonn av torskekvoten for 1990.

10. Fartøy over 12 m. l.1. som ikke oppfyller kriteriene for å kunne delta i det fartøykvoteregulerte fiskeriet, foreslås tildelt maksimalkvoter på 4 tonn torsk rund vekt.

Til dette fisket forutsettes avsatt 2.000 tonn av torskekvoten for 1990.

11. Fartøy som har ringnotkonsesjon og fartøy over 27.5 m l.1. med rekestrålkonsesjon må ikke kunne delta i fisket etter norsk arktisk torsk i 1990.

Det ble stemt alternativt mellom følgende to forslag til pkt.12 1. avsn.

12. Følgende fartøygrupper tildeles halv fartøykvote av torsk dersom de fyller kriteriene for deltakelse i det fartøykvoteregulerte fiskeriet:

12. Følgende fartøygrupper tildeles 75% fartøykvote av torsk dersom de fyller kriteriene for deltakelse i det fartøykvoteregulerte fiskeriet:

Det ble avgitt 9 stemmer for hvert av forslagene.

-Fartøy som velger å fiske bunnfisk i andre lands soner.
-Fartøy som velger å delta i notfisket etter sei.

-Fartøy uten rekestrålkonsesjon og fartøy med rekestrålkonsesjon og som er under 27.5 m.11, som velger å fiske reker.

Deltakelse i ovennevnte fiskerier, må ikke være til hinder for at fartøy kan komme inn i fisket etter norsk arktisk torsk et senere år dersom fartøyet tilfredsstillers det

kvantumskrav som blir satt for deltakelse i det fartøytvoteregulerte fisket i 1990.

13. Norges Fiskarlag er enig i Fiskeridirektørens forslag om at bare merkeregistrerte fartøy skal kunne delta i det fartøytvoteregulerte fiskeriet. En er videre enig i at det må stilles krav om at eier av fartøyet må være ført på fiskarmantallets blad B før ordningen med fartøytvoteregulering iverksettes. Det må stilles krav til de som skal delta i det maksimalkvoteregulerte fisket at de står i fiskerimantallet.
14. Det må være anledning til å leie fartøy for å delta i det fartøytvoteregulerte fiskeriet når fartøyet tilfredsstillende deltakelseskriteriene.
15. Nybygg kontrahert i 1989 eller tidligere og nyervervede fartøy, må kunne delta i det fartøytvoteregulerte fiskeriet når fartøyet er kjøpt eller kontrahert med sikte på delta i torskefisket.
16. Hovedsmannen kan ikke i løpet av 1990 ha vært mannskap på fartøy som har torsketral - ringnotkonsesjon eller på fartøy som har fisket opp fartøytvoten av torsk. Har hovedsmannen flere fartøy kan han kun delta i fisket på en kvote.
17. Norges Fiskarlag vil i Landsstyrets møte i desember behandle andre spørsmål av mere regulerings teknisk karakter. Dette innebærer at det i desember vil bli tatt stilling til eventuelle fredningsperioder, områdeavgrensninger m.v. I tillegg vil forholdene omkring skjult næringsfiske bli behandlet.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Arent M. Henriksen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag/
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N.BR. I 1993.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. FISKET I 1992.

Alt fisket i 1991, norsk og utanlandsk, utgjorde totalt vel 32.000 tonn. ACFM tilrådte for 1992 at det totale uttaket av blåkveite ikkje måtte overstiga 6.000 tonn. Fisket i 1992 har vore sterkt regulert.

Pr. 01.10.92 er det sluttsetelført 5.725 tonn i det norske fisket, sjå Tabell 3 i tabellvedlegget over kvantumsutviklinga fordelt på månader i 1992. På årsbasis vil det norske fisket venteleg koma til å utgjera i storleiksorden 6.500 tonn. Det utanlandske blåkveitefisket kan prognostiserast til om lag 1.000 tonn, slik at samla uttak av blåkveite nord for 62° nordleg breidde vil då utgjera i storleiksorden 7.500 tonn.

Det er altså klart at det totale uttaket av blåkveite i 1992 er monaleg redusert i høve til 1991, sjølv om det vil verta fiska noko meir enn det totaluttaket som ACFM tilrådte.

Berre eit avgrensa norsk kystfiske med konvensjonelle reiskap har vore tillete som direkte fiske; denne avgrensinga er også nedfelt i pkt 7.1. i kvoteavtalen for 1992 mellom Russland og Noreg. Bifangst av blåkveite i andre fiskeri og ei avsetjing til forskningsføremål kjem i tillegg til direkte fiske. Til forskningsføremål har det vorte fiska tilsaman 792 tonn, fordelt med 97 tonn på konvensjonelle reiskap og 695 tonn på trålarar. I tillegg til eit avgrensa kystfiske har det vore tillete med 10 % bifangst i andre fiskeri.

Det direkte kystfisket har vore avgrensa i tid, område og fartøystorleik. I utgangspunktet fastsette reguleringsføresegna følgjande avgrensingar:

- berre fartøy under 27,5 meter største lengde som fiska med konvensjonelle reiskap, kunne delta.
- i periodane 01.01.-31.03. og 01.11-31.12. skulle alt direkte fiske vera forbode.
- direkte fiske var forbode nord for 71°30' nordleg breidde.

Det vart ikkje fastsett ein gruppekvote, men omfanget skulle haldast ".....innenfor rammene av det dette fisket tradisjonelt har utgjort." Med kystfiske forstår ein i denne samanhengen fartøy under 27,5 meter største lengde som fiskar med konvensjonelle reiskap. I dokumentet til Reguleringsrådet vart intervallet 712-2.434 tonn indikert som nivå for kystfisket. Desse to tala representerer ytterpunktene for totalfangsten for fartøy under 27,5 meter største lengde i åra 1988-90.

Det direkte fisket med konvensjonelle reiskap vart stogga 09.08.92. Det var då klart at omfanget av fisket var i ferd med å gå utover sitt maksimale nivå, slik det går fram av reguleringsopplegget. Tabell 2 i vedlegget viser kvantumsutviklinga fordelt på veker då fisket var på sitt mest intense i sommar.

Tabell 1 nedanfor viser oppfiska kvantum pr.01.10.92 fordelt på trålarar og konvensjonelle fartøy over og under 27,5 meter største lengde.

Tabell 1. Fangst av blåkveite nord for 62° i 1992 pr.01.10.92, fordelt på trålarar og konvensjonelle fartøy under og over 27,5 meter største lengde.

Fangst (tonn)	
Fartøygruppe	
Konvensjonelle	3.308
-under 27,5 m	2.921
-over 27,5 m	387
Trålarar	2.417
Totalt	5.725

Ein ser altså at trålfisket, dvs. bifangst av blåkveite i andre fiskeri, utgjer ein stor del av totalkvantumet. Ut frå tabellen kan det konstaterast at konvensjonelle fartøy under 27,5 meter har fiska om lag 500 tonn meir enn største fangsten i perioden 1988-91.

Tabellane 4 og 5 i vedlegget viser at talet på båtar under 27,5 meter som fiska med konvensjonelle reiskap, auka litt frå 1991 til 1992, frå 130 til 142 fartøy. Det er altså ikkje grunnlag for å hevda at det har føregått ein stor

ekspansjon frå 1991 til 1992 m.o.t. talet på deltakarar.

I samband med stoppen kom det ein del reaksjonar frå aktørar i næringa. Norges Fiskarlag (NF) kravde at fisket måtte haldast ope. Fleire fiskarar hevda at stoppen kom for "brått", i tydinga at perioden på ei halv veke frå kunngjering av stoppmeldinga til fiskeslutt var for kort. Dette "problemet" vart løyst med at det ikkje vart føreteke inndraging av fangstverdi på leveransar før etter 16.08.92, ei veke etter at stoppen var sett i verk.

2. DEN BIOLOGISKE SITUASJONEN I 1993.

ACFM, den rådgjevande komiteen i ICES, uttaler at både gytestamma og totalstamma er på eit historisk lågmål. I tillegg er det teikn på at rekrutteringa er dårleg, og den biologiske situasjonen er utrygg. ACFM tilrår at landingane i 1993 ikkje må overstiga 1992-landingane. 7.000 tonn er tilrådd som øvre grense for totaluttaket; eit kvantum som tilsvarer at fiskeinnsatsen (F)= 0,12. For utfyllande informasjon om den biologiske situasjonen viser ein til den vedlagde fråsegna frå ACFM -møtet i november.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 1993.

I punkt 7.1. i kvoteprotokollen for 1993 mellom Russland og Noreg er det nedfelt akkurat dei same formuleringane som i avtalen for inneverande år. Følgjeleg vil alt direkte fiske med unnatak av eit avgrensa norsk kystfiske vera forbode også i 1993. I tillegg til eit avgrensa norsk kystfiske vil det i 1993 som i 1992 vera høve til 10 % bifangst av blåkveite i fiske etter andre fiskeslag.

4. REGULERING AV KYSTFISKET I 1993.

4.1. Generelle merknader

Følgjande generelle lærdomar kan trekkjast frå reguleringane fisket i 1992:

- Ein makta ikkje å avgrensa fisket tilstrekkeleg.
- Då fisket "tok av" midt på sommaren, auka kvantumet svært mykje

på kort tid, sjå vedlagd Tabell 2 over kvantumsutviklinga pr. veke i den mest "intense" perioden.

Med tanke på reguleringsopplegget for 1993 vil ein ha følgjande utgangspunkt:

- I hovudtrekk må 1992-reguleringa vidareførast.
- For å hindra at fisket vil få eit for stort omfang, må 1993-reguleringa strammast inn i høve til 1992.

I punkta nedanfor vil ein diskutera dei einskilte elementa som bør inngå i reguleringsopplegget for 1993.

4.2. Fartøygruppe og fartøystorleik

Etter Fiskeridirektøren sitt syn har ordninga med å avgrensa det direkte fisket til fartøy under 27,5 meter største lengde som fiskar med konvensjonelle reiskap, i all hovudsak fungert bra.

Fiskeridirektøren foreslår at det i 1993 vert forbode for fartøy over 27,5 meter største lengde å driva eit direkte blåkveitefiske. Fartøy under 27,5 meter største lengde vil kunna driva eit direkte fiske med konvensjonelle reiskap.

Fartøy over 27,5 meter største lengde som fiskar med konvensjonelle reiskap og trålarar, vil kunna ha ein bifangst på 10 % blåkveite ved fiske etter andre fiskeslag. I periodar med stogg i det direkte fisket gjeld denne bifangstregelen også fartøy under 27,5 meter som fiskar med konvensjonelle reiskap.

4.3. Kvote for kystfisket

Ein valde å ikkje fastsetja ein totalkvote for 1992, men avgrensa seg til å indikera nivået for kystfisket med konvensjonelle reiskap. Tankegangen var at ein tal- og føresegningsfesta totalkvote i seg sjølv kunne spora til sterkare fiskeinnsats, og ville såleis motverka sitt føremål.

Sjølv om tankegangen isolert sett var både "rett og fornuftig", må det i ettertid konstaterast at ein føresegningsfesta totalkvote sannsynlegvis hadde medført at det ville vore enklare å få effektuert stoppen i fisket. Etter Fiskeridirektøren si vurdering må det difor fastsetjast ein kvote for kystfisket med konvensjonelle reiskap.

Også i 1993-protokollen mellom Russland og Noreg står det at ".....kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort". I tabellvedlegget framgår det at fisket med konvensjonelle reiskap for fartøy under 27,5 meter i perioden 1988-1991, har variert mellom 712 og 2.434 tonn. Etter Fiskeridirektøren sitt syn inneber dette at fisket i 1993 må avgrensast til maksimalt 2.500 tonn. Etter ein eventuell stogg kan det berre tillatast 10 % bifangst, også for fartøy som fiskar direkte med konvensjonelle reiskap.

Fiskeridirektøren foreslår at det vert fastsett ein totalkvote på 2.500 tonn for det direkte kystfisket med konvensjonelle reiskap. Etter ein eventuell stogg i fisket, kan fartøy som fiskar med konvensjonelle reiskap, ha 10 % bifangst av blåkveite i fiske etter andre fiskeslag.

4.4. Maksimalkvote

Det framgår av Tabell 4 i tabellvedlegget at eit fåtal fartøy landa ein stor del av det totale kvantumet i 1992. 24 fartøy har fiska meir enn 50 tonn. Slik statistikken ser ut pr. i dag, ville altså ein maksimalkvote på 50 tonn i 1992 ha gjeve ei innsparing på 638 tonn. Etter Fiskeridirektøren si oppfatning vil ein maksimalkvote på 50 tonn kunna medføra at fisket vert noko forlenga i tid, og kvantumsfordelinga på fartøy kunne ha vore noko annleis.

Fiskeridirektøren foreslår at for fartøy under 27,5 meter i fisket med konvensjonelle reiskap, vert det fastsett ein maksimalkvote på 50 tonn.

4.5. Tidsavgrensing

For best mogleg å oppfylla intensjonen i avtalen meiner Fiskeridirektøren at på same måte som i inneverande år er fornuftig å avgrensa fisket i tid. Å halda fisket stengt seinhaustes og tidleg vinter vil også medføra ei sterk avgrensing av fisket i gyteperioden.

Fiskeridirektøren foreslår at alt direkte fiske vert forbode i tidsperiodane 01.01-31.03. og 01.11-31.12. I desse periodane gjeld bifangstreguleringa i kvoteavtalen for alle fartøy, også dei som i tidsperioden 01.04-31.10 vil kunna ha høve til å driva eit direkte fiske.

4.6. Områdeavgrensing.

I 1992 har alt direkte fiske vore forbode nord for 71°30' N. Då denne nordlege grensa vart innført i 1992-reguleringane, meinte ein at ho var eit fornuftig kompromiss mellom regelen om at det direkte fisket skal vera eit kystfiske og omsynet til at fartøya skulle kunna fiska på relativt kystnære fiskefelt.

Fartøy må ha høve til å driva det som kan kallast eit tradisjonelt kystfiske. Våre opplysningar tyder på at relativt små fartøy vil vera i stand til å driva fisket langt til havs, til dømes i Svalbard-sona. Eit slikt fiske vil vera klart i strid med formuleringane i avtalen. Etter Fiskeridirektøren sitt syn er det difor naudsynt å setja ei nordleg grense, slik at den norske reguleringa ikkje bryt med intensjonen i avtalen. Denne grensa må gå så langt nord at dei tradisjonelle blåkveitefelta utanfor Finnmark ikkje vert omfatta, men ho må også vera så kystnær at fartøy ikkje kan driva eit direkte blåkveitefiske langt ute i Barentshavet. Ved å setja grensa på 71°30' nordleg breidde vert ikkje dei kystnære felta utanfor Aust-Finnmark ekskludert. Felta sørover langs eggakanten er alle innanfor rekkjevidde for tradisjonelle kystfartøy.

Ein er kjend med at det har vorte ytra ønske frå somme hald om at det direkte fisket måtte kunna utøvast lenger nord. Etter Fiskeridirektøren si oppfatning vil det ikkje vera i tråd med kvoteavtalen mellom Russland og Noreg å driva eit direkte fiske nord for 71°30'.

Fiskeridirektøren foreslår at det vert forbode å driva eit direkte kystfiske nord for 71°30' nordleg breidde.

4.7. Andre reguleringsreglar.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta må stå i merkeregisteret og at eigar/høvedsmann ombord må stå på blad B i fiskarmanntalet.

4.8. Oppsummering av reguleringsforslaga

Fiskeridirektøren foreslår at det i 1993 vert forbode for fartøy over 27,5 meter største lengde å driva eit direkte blåkveitefiske. Fartøy under 27,5 meter største lengde vil kunna driva eit direkte fiske med konvensjonelle reiskap.

Trålarar og fartøy over 27,5 meter største lengde som fiskar med konvensjonelle reiskap, vil kunna ha ein bifangst på 10 % blåkveite ved fiske etter andre fiskeslag. I periodar med stogg i det direkte fisket gjeld denne bifangstregelen også fartøy under 27,5 meter som fiskar med konvensjonelle reiskap.

I fisket for fartøy under 27,5 meter som fiskar med konvensjonelle reiskap, gjeld ein totalkvote på 2.500 tonn.

For fartøy under 27,5 meter i fisket med konvensjonelle reiskap, vert det fastsett ein maksmalkvote på 50 tonn.

Fiskeridirektøren vil stoppa fisket dersom kvoten på 2.500 tonn blåkveite med konvensjonelle reiskaper vert oppfiska.

Fiskeridirektøren foreslår at alt direkte fiske vert forbode i tidsperiodane 01.01-31.03. og 01.11-31.12. I desse periodane gjeld bifangstreguleringa i kvoteavtalen for alle fartøy, også dei som i tidsperioden 01.04-31.10 vil kunna ha høve til å driva eit direkte fiske.

Fiskeridirektøren foreslår at det vert forbode å eit direkte kystfisket nord for 71°30' nordleg breidde.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta må stå i merkeregisteret og at eigar/hovedsmann ombord må stå på blad B i fiskarmanntalet.

Tabell 1. Blåkveite nord for 62°N .Fangst med konvensjonelle reiskap etter fartøystorleik. 1988-1991. Tonn rund vekt og andel i prosent av totalkvantum i kvart av åra.

Fartøygruppe	År					
	1988		1989		1990	
	Kvantum	Andel	Kvantum	Andel	Kvantum	Andel
Under 21,0 m	1.611	43,6	644	37,2	565	14,7
21,0-27,5 m	823	22,3	230	13,3	147	3,8
Over 27,5 m	1.260	34,1	856	49,5	3.131	81,5
Total	3.694	100,0	1.730	100,0	3.843	100,0

	År	
	Kvantum	Andel
	1991	
Under 21,0 m	1.906	29,3
21,0-27,5 m	198	3,1
Over 27,5 m	4393	67,6
Total	6,497	100,0

Tabell 2. Kvantum i det direkte blåkveitefisket. Fartøy under 27,5 m. Konvensjonelle reiskap. Fangst pr. veke. Veke 20-27.

Veke	Kvantum (tonn) akkumulert	Fangstrate pr. veke
20	290	
21	466	176
22	539	73
23	741	202
24	945	204
25	1.092	147
26	1.447	355
27	1.758	311

FORELØPIG OVERSIKT
TABELL 8: LODDE, BLÅKVEITE.

MÅNED	LODDE BARENTSHAVET		LODDE, ISLAND/ JAN MAYEN		LODDE, NAFO		BLÅKVEITE NORD FOR 62.N	
	1991	1992	1991	1992	1991	1992	1991	1992
JANUAR	125420	41980	0	43400	0	0	40	0
FEBRUAR	209150	236085	0	3520	0	0	780	35
MARS	185290	233270	0	0	0	0	1550	105
APRIL	12160	110665	0	0	0	0	1625	275
MAI	0	0	0	0	0	0	1955	980
JUNI	0	0	0	0	0	0	2290	1780
JULI	0	0	0	0	0	0	2910	1415
AUGUST	0	0	0	68320	0	0	2525	820
SEPTEMBER	28055	68000	0	0	0	0	3005	315
OKTOBER	4445		0		0		4175	
NOVEMBER	0		0		0		2620	
DESEMBER	0		0		0		1725	
TOTAL	564520	690000	0	115240	0	0	25200	5725

ART	KVOTE 1992
LODDE BARENTSHAVET:	635400 1)
LODDE ISLAND/JAN MAYEN:	81400 2) 3)
LODDE NAFO:	9000

1) SAMLET KVOTE FOR HØSTEN 1991 OG VÅREN 1992.

2) KVOTEN OMFATTER ET HØSTFISKE I 1991 OG ET VINTERFISKE I 1992.

I TILLEGG 17.903 TONN SOM KOMPENSASJON FOR AVBRUDT FISKE VINTEREN 1991.

3) SAMLET FISKEADGANG HØSTEN 1992 ER 68.750 TONN LODDE.

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGD. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

INSTALL: 1991 DATAGRUNNLAG: Blåkveite_n62_konv.reds

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 9,9 TONN	10 - 19,9 TONN	20 - 29,9 TONN	30 - 39,9 TONN	40 - 49,9 TONN	50 - 99,9 TONN	100 - 199,9 TONN	200 - 299,9 TONN	300 - 399,9 TONN	400 - 499,9 TONN	500 - 599,9 TONN	600 - 999,9 TONN	1000 - - TONN	SUM BÅTER, ANTALL	SUM I TONN
0,0-20,9 M	76	16	2	6	3	12	2	-	-	-	-	-	-	117	1906
21,0-27,4 M	8	2	1	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	13	198
27,5- M	19	1	1	-	1	3	8	3	5	1	-	-	-	42	4393
SUM ANT. BÅTER	103	19	4	6	5	16	10	3	5	1	-	-	-	172	
KVANTUM, TONN	225	254	99	211	219	1121	1414	737	1755	462	-	-	-		6497
KVANTUM UNDER MIN.FANGST:				0 TONN											
KVANTUM BÅTTYPE UOPPGITT:				1 TONN											
TOTALT KVANTUM:				6498 TONN											

2.5 Greenland Halibut in Sub-areas I and II

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1992 (C.M.1993/Assess:1).

Year	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recommended TAC	20	20	19	19	21	15	9	6			
Agreed TAC	20	20	-	-	-	-	-	7 ⁴			
Official landings	20	23	19	20	20	23	n/a	-			
Catch as used by WG	20	23	19	20	21	23	27	-	89	13	28
Sp. stock biomass	68	65	57	51	52	52	50	41 ²	237	41	94
Recruitment (age 3)	27	31	30	21	27 ²	27 ²	27 ²	27 ²	46	21	30
Mean F(6-10,u)	0.32	0.36	0.36	0.40	0.33	0.43	0.55	-	0.55	0.14	0.32

¹Over period 1970-1991. ²Assumed. ³Recommended that a precautionary TAC is set based on recent catches. ⁴Target set by Norwegian authorities. Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: Landings have been stable at around 20,000 t for more than 10 years, but increased to 27,000 t in 1991 (Tables 2.5.1-2.5.4). A sharp reduction to 7,000 t is expected in 1992 due to a cessation of the directed trawl fishery.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. VPA tuned using two time series of commercial CPUE data. Reliable recruitment indices are not available.

Fishing mortality: Varying between 0.3 and 0.4 since 1984, but increased in 1990 to 0.43 and in 1991 to 0.55 (Figure 2.5). Fishing mortality is expected to decline to 0.15 in 1992.

Recruitment: Has generally varied little between years, but information from surveys indicates low recent recruitment. The reliability of these indices has not been established.

State of stock: Both the total stock and the spawning stock are at historically low levels.

Forecast for 1993:

Assuming $F(92) = 0.15$, Basis: expected catch, Catch(92) = Not calculated, Landings (92) = 7.

Option	Basis	F(93)	SSB(93)	Catch(93)	Lndgs(93)	SSB(94)	Consequences/im- plications
A	Landings(93)=Landings(92)	0.12	50	-	7	59	
B	F_{92}	0.15		-	9	57	SSB increasing.
C	F_{med}	0.23		-	12	53	
D	F_{max}	0.29		-	15	51	SSB remains at low level.
E	F_{91}	0.55		-	26	43	

Weights in '000 t.

Continued fishing at the assumed 1992 level of fishing mortality will lead to a slight increase in catch and an increase in spawning stock biomass.

Management advice: Both spawning and total stock biomass are at historically low levels and there are indications of recruitment failure. ACFM considers the stock to be outside safe biological limits and in danger of recruitment overfishing.

Last year ACFM recommended that, as a first step, the spawning stock biomass should be rebuilt to the 1991 level. This has been achieved by stopping directed trawl fishing and thereby reducing landings in 1992 to an estimated 7,000 t. To rebuild the spawning stock, expected landings in 1993 must not increase from the expected 1992 level. ACFM, therefore, recommends that the TAC for 1993 should not exceed 7,000 t.

Special comments: The continuous large reduction in CPUE, declining spawning stock biomass, and indications of weak year classes in the 0-group survey in the four most recent years must be taken into account when setting a TAC. It is also important for the near future development of the stock that the recommended TAC be accepted and enforced, as was done in 1992.

V. J. Olsen refererte rammevilkårene på bakgrunn av kvoteavtalen med Russland. Han ga deretter ordet til havforskerne for orientering.

Nedrås sa at det i år hadde vært gjennomført to tokt etter blåkveite. Det første var et internasjonalt 0-gruppe tokt for å vurdere årets yngel. For 5. år på rad fant en svært beskjedne forekomster av yngel. Det andre var et bunntråltokt med reketrål sør for Svalbard. Her ble det konkludert med svake årsklasser fra 0-gruppen. De svake årsklassene hadde også begynt å gjøre seg gjeldende i ungfisktokt. Når det gjaldt det gjennomførte toktet med torsketrål i 1992 hadde dette gitt høyere resultat enn i kommersielt fiske. Han sa videre at -88 års klassen fortsatt ikke var tilgjengelig med torsketrål, men det var forventet at den ville forekomme i fangster neste år slik at en da kan få bekreftet rekrutteringssvikten i bestanden.

Strand påstod at det aldri hadde vært så mye yngel som i høst og han spurte om dette kunne skyldes temperaturen.

Nedrås sa at det var ønskelig med et tokt som dekket et større område. Han sa videre at miljøet selvfølgelig kunne virke inn på bestanden, men han presiserte at de gjennomførte tokt ikke støttet den fremsatte påstand.

Hellesvik spurte hvor blåkveita hadde gytefelt.

Nedrås svarte at gytingen foregikk i fra eggakanten utenfor Andenes og nord til Bjørnøya.

V. J. Olsen viste til forslaget til forbud for fartøy over 27,5 m.

Wold spurte om russeavtalen positivt nevnte at bifangst skal være 10% og at fiske skal være forbudt for fartøy over 27,5 m.

Gullestad sa at når det gjaldt bifangst fremgikk 10% reglen direkte av avtalen. 27,5 m grensen var imidlertid en tolkning av hva som kan omfattes av det avtalen tillater nemlig "med unntak av et begrenset kystfiske".

Wold forelso at både fartøy over og under 27,5 m fikk adgang til deltagelse i det begrensede blåkveitefiske i 1993.

Domstein spurte om begrunnelsen for å differensiere konvensjonell gruppe.

Gullestad svarte at utgangspunktet var avtalen i fjor der russerne gikk inn for full stopp i blåkveitefisk, mens Norge fikk gjennomslag for et begrenset kystfiske. Hvis dette begrepet ble tøyet utover gjeldende lengebegrensning ville den andre part påstå at det ikke lenger dreide seg om et begrenset kystfiske.

V. J. Olsen oppsummerte de to forslagene og foretok avstemming:

6 representanter (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold og Domstein) stemte for Wold's forslag, mens 7 representanter (Olsen, Rasmussen, Bjørklund, Dahl, Larsen, Bæivi og Eggeriede) stemte for Fiskeridirektørens forslag. 1 representant (Vaage) unnlot å stemme.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til bifangst.

Strand viste til Norges Fiskarlags vedtak og foreslo at bifangst beregning ble foretatt ved landing.

Maråk sa at fordi fartøyene ville legge seg så nær maksimal bifangst som mulig, burde avregning skje ved landing.

V. J. Olsen sa at Strand's forslag ville innebære et direkte fiske i forhold til fangst om bord og dette kunne optimalt resultere i et uttak på 7.000 tonn. Dette var ikke i samsvar med forutsetningen i avtalen med Russland.

Han tok deretter forslagene til avstemming:

7 representanter (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund og Bæivi) stemte for Strand's forslag.

6. representanter (Olsen, Rasmussen, Dahl, Vaage, Larsen og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag. 1 representant (Domstein) var ikke til stede ved avstemming.

V. J. Olsen viste deretter til forslag om maksimalkvote.

Wold foreslo maksimalkvoten satt til 75 tonn. Han begrunnet dette med at kystflåten i perioden 1988-91 ikke noe år hadde oversteget 2.500 tonn.

Gullestad sa at i år var det fisket 2.900 tonn da det ble stopp i fisket i

august. Hvis maksimalkvote hadde vært 50 tonn ville kvantum på stopptidspunkt vært 2.300 tonn. Han konkluderte med at problemet var et fordelingsspørsmål.

Wold trakk sitt forslag.

V. J. Olsen kunne deretter konstatere at et enstemmig råd gikk inn for å følge Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen refererte deretter forslagene i saksdokumentene til tidavgrensing, krav om merkeregistrering og manntallsføring og konstaterte at rådet var enig i disse.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.1992
J.nr.1966/92
ARK.,
EL/-

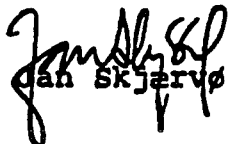
T E L E F A X

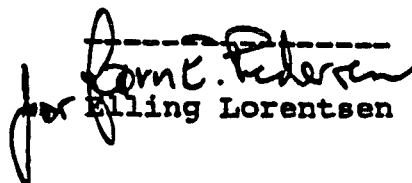
FISKET ETTER BLÅKVEITE I 1993.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet under landsstyresak 187/92 reguleringsopplegget for fisket etter blåkveite i 1993, og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag tar til etterretning at det heller ikke i 1993 kan gjennomføres et fritt fiske etter blåkveite for alle redskapstyper, og at Norge i protokollen til fiskeriavtalen med Russland har forpliktet seg til å begrense fisket i 1993.
2. Norges Fiskarlag går inn for at reguleringsopplegget for fisket etter blåkveite i 1993 blir utformet slik at det i større grad ivaretar de fartøyene som tradisjonelt har drevet dette fisket uansett fartøystørrelse.
3. Norges Fiskarlag går inn for at det direkte fisket blir gjennomført innenfor en totalkvote på 3.500 tonn, for konvensjonelle redskaper. Det innføres en maksimalkvote på 100 tonn pr. fartøy.

Det bør tillates en innblanding på 15% av blåkveite ved fiske etter andre fiskeslag, og at det foretas avregning pr. uke/landing.
4. Norges Fiskarlag vil tilrå at grensen for det område som fisket etter blåkveite tillates innenfor, flyttes nordover til 72° 30' N."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærø

for Eiling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1993, HERUNDER MINSTEMÅL.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og tidligere utsendt oppdatering av Seiutvalgets innstilling.

"1. SEIFISKET I 1992.

1.1. Seifisket sør for 62° N.

Den norske kvoten av sei i Nordsjøen var i 1992 på 52.000 tonn, hvorav tredjeland kunne fiske inntil 7.000 tonn. Som i tidligere år ble det avsatt en egen kvote for notfisket etter sei sør for 62°N. Denne kvoten ble redusert fra 11.000 tonn i 1991 til 9.000 tonn i 1992. Andre redskapsgrupper har ikke vært underlagt kvotereguleringer i seifisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Tabell 1 viser fangstutviklingen i det norske seifisket i Nordsjøen og Skagerrak fra 1977 til 1992. Prognosen for i 1992 viser et kvantum på 39.000 tonn, en økning på nesten 3.000 tonn i forhold til foregående år, men dette er betydelig under gjennomsnittsfangsten i 1980-årene som er nesten 72.000 tonn.

1.2 Seifisket nord for 62° N.

For 1992 anbefalte ACFM en TAC på 115.000 tonn, og Fiskeridepartementet fastsatte en norsk totalkvote på 112.000 tonn. Et kvantum på 3.000 tonn ble forutsatt tilstrekkelig til å dekke tredjelands fiske.

Av den norske totalkvoten ble 29.120 tonn avsatt til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. Det resterende kvantum på 82.880 tonn ble fordelt med 44.800 tonn til not og 38.080 tonn til trål etter tradisjonelt mønster. Av trålerkvoten ble 8.000 tonn avsatt som en egen kvote til fartøy med industritrål og/eller nordsjøtillatelse.

Prognosen for det norske seifisket nord for 62°N i 1992 gir et samlet kvantum på 115.000 tonn, - fordelt på redskapsgrupper: 61.000 tonn til

trål, 25.000 tonn til not og 31.000 tonn til garn og andre konvensjonelle redskaper. I tillegg til prognosen for det norske fisket, kommer tredjelands sitt fiske som i henhold til innmeldte tall pr. 13.11 viser en fangst på nesten 4.200 tonn.

Når det gjelder redskapsfordelt fangststatistikk viser en til vedlagte tabell 2.

1.2.1. Notfisket.

Det ble innført maksimalkvoter i notfisket etter sei ved årets begynnelse, og Fiskeridepartementet fastsatte følgende differensierte maksimalkvoter:

Fartøy under	13 m:	250 tonn rund vekt
" fra	13 - 13,99 ":	340 " " "
" "	14 - 15,99 ":	430 " " "
" "	16 - 17,99 ":	515 " " "
" "	18 - 19,99 ":	645 " " "
" "	20 - 21,99 ":	770 " " "
" "	22 - 23,99 ":	900 " " "
" "	24 - 25,99 ":	1.050 " " "
" over	26 m:	1.200 " " "

Av notkvoten ble 5.000 tonn avsatt som en "bufferkvote" som skulle reserveres for et fiske på et senere tidspunkt. I tillegg ble det vedtatt at 11.940 tonn skulle avsettes til et notfiske før 20. juli.

Notfisket etter sei viste tidlig en svakere utvikling sammenlignet med 1991. Dette skyldtes blant annet at store områder måtte holdes stengt på grunn av for stor innblanding av sei under minstemål. Dessuten bidro en lav omsetning på grunn av generelt lav etterspørsel etter sei i markedet, til å begrense notfisket. Prognosen viser at notfisket etter sei nord for 62°N kan komme opp i et kvantum på vel 25.000 tonn sei. Dette er nesten 14.000 tonn mindre enn i 1991.

1.2.2. Trålfisket etter sei.

Trållkvoten på 38.080 tonn sei ble fra begynnelsen av året fordelt med 30.080 tonn som gruppekvote til fartøy med torsketrållatelse og 8.000

tonn som gruppekvote til trålere med industri- og/eller nordsjøtillatelse. Disse trålerne kan drive et konsumfiske med trål i området sør for 65°N, og omfatter de fartøy som tradisjonelt har drevet et trålfiske etter sei på bankene utenfor Møre og Romsdal og Trøndelag.

Et særdeles godt seifiske i løpet av sommeren førte til at torsketrålernes fiske etter sei ble stanset 18. juli. Torsketrålerne hadde da et beregnet overfiske på 8.000 tonn. Industritrålerne som drev et fritt fiske innenfor en kvote på 8.000 tonn, ble stoppet 19. september da kvoten var beregnet oppfisket. Etter dette kunne trålerne fiske sei kun som bifangst med adgang til en innblanding på inntil 10% sei pr. hal og pr. landing. Denne bifangstprosenten ble 28. september endret fra 10 til 30%. Den 12. oktober ble bifangstregelen avløst av en regel som tillot 30% innblanding av sei i forhold til fangst om bord, altså adgang til et direkte fiske.

Den 9. november vedtok Fiskeridepartementet fra samme dato å tildele alle trålere som fisket sei nord for 62°N en egen kvote på 6.000 tonn sei, hvorav hvert enkelt fartøy kunne fiske 80 tonn.

Prognosen for 1992 viser at trålfisket etter sei nord for 62°N kan komme opp i et kvantum på ca. 61.000 tonn. Av dette har industritrålerene fisket omlag 10.000 tonn, mens torsketrålerne har fisket ca. 51.000 tonn.

2. BESTANDSSITUASJONEN.

Når det gjelder seifisket i Nordsjøen og Skagerrak, påpeker ACFM i sin siste anbefaling at gytebestanden de siste årene har vært på et historisk lavmål. Den ble ytterligere redusert fra 1991 til 1992, tiltross for at fiskedødligheten gradvis har blitt redusert siden 1986. Rekrutteringen og dermed bestandsanslagene framover er usikre fordi en mangler gode mål på styrken til de enkelte årsklasser. ACFM anser bestanden for å være nær eller under grensen for det som kan oppfattes som et forsvarlig biologisk minimum, og anbefaler derfor at fiskedødligheten i 1993 reduseres med 30% av 1991-nivå ($F = 0,73$). Dette gir en $F_{93} = 0,51$ som tilsvarer en TAC i 1993 på 93.000 tonn sei.

Nord for 62° N viser bestanden en positiv utvikling, men gytebestanden er fortsatt på et historisk lavt nivå. Rekrutteringen har variert i siste halvdel av

1980-årene men 1988-årsklassen som regnes for å være meget god, vil gi en økning i gytebestanden i 1994. Selv om gytebestanden er lav er det ingen ting som tyder på en svikt i rekrutteringen. Beregningene som ACFM har gjort viser at fiskedødligheten gikk ned fra $F = 0,40$ i 1991 til $F = 0,36$ i 1992. Samme beskatningsgrad som i år gir en TAC på 121.000 tonn sei i 1993. Jfr. ACFM prognoser som fremgår i vedlegg 3.

3. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET I 1993.

3.1. Seifisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Forhandlingene med EF er enda ikke fullført, men dersom en antar et forhandlingsresultat i tråd med anbefalingen på 93.000 tonn, vil Norges kvoteandel ut fra sonetilhørighet, bli ca. 48.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det som tidligere avsettes en egen kvote til notfisket etter sei sør for 62° N, og at denne settes til 9.000 tonn som i 1992.

Fiskeridirektøren foreslår ingen begrensninger i seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper, og at en på den nåværende tidspunkt ikke fastsetter særlige reguleringstiltak i trålfisket etter sei sør for 62° N.

3.2. Seifisket nord for 62° N.

Opsjonene fra ACFM medfører at samme beskatningsgrad som i 1992 vil resultere i et uttak på 121.000 tonn. I 1992 har tredjeland en kvote på 4.500 tonn sei nord for 62° N og pr. 13.11 er det på utenlandske fartøy registert en fangst på nesten 4.200 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det norske seifisket nord for 62° N ikke skal overstige 121.000 tonn i 1993.

Det er da tatt hensyn til en forventet utnyttelse på 4.000 tonn av kvoteavsetninger til tredjeland. Dette vil innebære et uttak på 125.000 tonn sei nord for 62°, altså noe høyere beskatningsgrad enn i 1992.

3.2.1. Fordeling av kvoten på redskapsgrupper.

Ved fordelingen av totalkvoten på redskapsgrupper i tidligere år har en tatt utgangspunkt i historisk fangst. Tabell 3 i vedlegget gir en oversikt over den gjennomsnittlige fangstfordeling av sei på redskapsgrupper i ulike perioder siden 1977.

Kvoten i 1992 ble fordelt på redskapsgrupper ved at det først ble avsatt et kvantum til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. I 1992 er fisket med garn og andre konvensjonelle redskaper anslått til (antatt) 31.000 tonn. Dette er i overkant av det avsatte kvantum. I utgangspunktet antar en at dette kvantumet også er nødvendig i 1993 og som tidligere år bør det av totalkvoten avsettes tilstrekkelig kvantum til dekning av fritt fiske for denne gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det avsettes et kvantum på 31.000 tonn til dekning for et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Når det gjelder fordelingen mellom trål og not var den i 1992 34% av totalkvoten til trålerne og 40% til notgruppen. Det er imidlertid fra næringen fremkommet forslag om at det først avsettes en bufferkvote og at den gjenstående delen deretter fordeles mellom not og trål i forholdet 55/45. Bufferkvoten er tenkt disponert mellom gruppene ved behov etter 1. september 1993. Denne løsning vil gi fleksibilitet hvis det skulle oppstå en situasjon som for eksempel i inneværende år der notgruppen fikk problemer med å fiske opp den tildelte gruppekvoten.

Fiskeridirektøren finner at en kan være tjent med en slik løsning og vil derfor foreslå at det avsettes 10.000 tonn sei som bufferkvote for fiske etter 1. september 1993. Videre foreslås det at det resterende kvantum på 80.000 tonn fordeles med 36.000 tonn til trålerne og 44.000 tonn til notgruppen.

3.2.2. Reguleringer i notfisket etter sei.

3.2.2.1. Maksimalkvoter.

En har hatt blandede erfaringer med å ha maksimalkvoter i seinotfisket. Det har imidlertid vist seg å være hensiktsmessig å fastsette differensierte maksimalkvoter allerede ved årets begynnelse for å sikre en viss fordeling av

kvoten på deltakende fartøy. Dette til tross for at det for eksempel i 1990 ble innført maksimalkvoter ved årets begynnelse og at disse senere ble opphevet grunnet en svak utvikling i fisket.

Det er flere forhold som taler for å innføre maksimalkvoter før fisket er kommet i gang. For det første bidrar differensierte maksimalkvoter til å sikre en viss inntektsfordeling mellom fartøy i de forskjellige lengdegruppene, samt at det enkelte fartøy gis en bedre mulighet til å planlegge årets fiske. Maksimalkvoter kan også føre til at fisket strekkes ut i tid, til fordel for mottaksapparatet. Dessuten unngår en det administrative ekstraarbeid som innføring av en slik regulering etter at fisket er kommet i gang krever.

Det må imidlertid påpekes at berettigelsen av maksimalkvoter er sterkt avhengig av tilgjengeligheten på sei. Ved liten eller dårlig tilgjengelighet er maksimalkvoter mindre berettiget. Det er imidlertid mindre problematisk å liberalisere eller oppheve en kvoteordning enn det er å innføre den etter at fisket er kommet i gang.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres differensierte maksimalkvoter i seinotfiske fra årets begynnelse.

Med basis i den økte totalkvoten, foreslår Fiskeridirektøren at det fra årets begynnelse fastsettes differensierte maksimalkvoter i tråd med de som ble fastsatt i 1992. Dette innebærer en økning på ca. 8%.

Fartøy under 13 meter:	270 tonn rund vekt
" fra 13 - 13,99 meter:	365 " " "
" " 14 - 15,99 "	465 " " "
" " 17 - 17,99 "	555 " " "
" " 18 - 19,99 "	695 " " "
" " 20 - 21,99 "	830 " " "
" " 22 - 23,99 "	970 " " "
" " 24 - 25,99 "	1130 " " "
" over 26 meter	1300 " " "

Fiskeridirektøren foreslår i tillegg at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for seinotfiske.

Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvoten er tatt. Hvis utviklingen

i fisket tilsier det, vil Fiskeridirektøren kunne endre, eventuelt oppheve maksimalkvoteordningen.

3.2.2.2. Periodisering av gruppekvoten for not.

Som for 1992 foreslår Fiskeridirektøren at notfisket periodiseres ved at uttaket av sei begrenses slik at inntil 30% av den forventede notkvoten kan fiskes før 19. juli. Dette innebærer at inntil 14.500 tonn sei kan fiskes før 19. juli 1993.

3.2.3. Regulering av trålfisket etter sei nord for 62 N i 1993.

På bakgrunn av de senere års fordeling innen trålgruppen foreslår Fiskeridirektøren at trålkvoten fordeles med 7.500 tonn til fartøy med industritrål- og nordsjøtråltillatelse og 28.500 tonn til fartøy med torskestråltillatelse.

Begrensede torsk- og hysekvoter samt forbud mot et direkte blåkveitefiske vil medføre stor interesse for seifiske fra torskestrålerne også i 1993.

Dette reiser spørsmålet om ytterligere reguleringstiltak i trålfisket for sikre en rimelig fordeling av kvoter på fartøy og en fordeling av råstoffet ut over året.

Blant fartøyene med torskestrålkonsesjon er det store forskjeller i driftsmønster når det gjelder fiske etter sei. Da fisket ble stoppet i juli 1992 ble det pekt på at årsaken til dette var at et fåtall fartøy hadde fisket størstedelen av kvoten. I 1993 vil en noe lavere gruppekvote fram til 1. september kunne medføre en uønsket tidlig stopp. For å bøte på dette bør det vurderes å sette et maksimalt uttak for det enkelte fartøy. Næringen har signalisert at det fastsettes en maksimalkvote på 1.000 tonn for fartøy med torskestrålkonsesjon.

Når det gjelder fartøy med industritråltillatelse er avhengigheten av et betydelig seikvantum meget varierende. Manglende torsk og hysekvoter medfører at de nyere fartøy innen gruppen har et driftsmønster som i stor grad er basert på seifiske. Et tak på for eksempel 1.000 tonn ville for disse fartøyene føre til totalt endrede rammevilkår.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det gies en maksimalkvote på 1.000 tonn for trålere med torsketrålkonsesjon, og at denne kan endres eller oppheves hvis utviklingen i fisket tilsier dette.

4. MINSTEMÅL.

Fiskeridirektøren viser til utsending av oppdatert materiale vedrørende seisaken, datert 28. september d.å.

For oversiktens skyld kan det være hensiktsmessig å vise hva som har skjedd i forhold til minstemål på sei de siste 10 år.

Som kjent har minstemålsbestemmelsene vært uendret siden 1982. De ble fastsatt som et resultat av "Seiutvalgets" vurderinger.

Minstemålsbestemmelsene er differensiert og gjeldende regler er som følger:

- 40 cm i området nord for Lofotodden
- 37 cm i området mellom Lofotodden og 65° 30' n.br.
- 35 cm i området mellom 65° 30' n.br. og 62° n.br.
- 32 cm i området mellom 62° n.br. og Lindesnes
- 30 cm i området Skagerrak.

Det ble forutsatt at minstemålsbestemmelsene foreløpig burde gjelde i en prøveperiode på 3 år. Ut fra denne forutsetningen reiste Fiskeridirektøren spørsmålet om en eventuell endring av disse bestemmelsene på møtet i Reguleringsrådet i desember 1985. Det ble da anbefalt at minstemålsbestemmelsene fastsatt i 1982 fortsatt burde gjelde.

Fiskeridirektøren vurderte flere ganger mot slutten av 80 tallet å ta opp igjen spørsmålet om minstemål på sei. Det ble blant annet innhentet uttale fra Havforskningsinstituttet i 1988 uten at dette ga grunnlag for å ta opp saken på nytt.

På møtet i Reguleringsrådet 29. mai 1990 ble imidlertid saken behandlet og et enstemming råd fattet følgende vedtak:

"Reguleringsrådet gir uttrykk for at det er ønskelig å øke minstemålet på sei. Reguleringsrådet ber Fiskeridirektøren i samarbeid med Havforskningsinstituttet å gjennomgå og oppdatere det materiale som

foreligger med sikte på å foreslå økning av minstemål og maskevidde."

Saken ble deretter realitetsbehandlet på neste møte i desember 1990. Resultatet dengang ble at 8 representanter ikke fant å kunne gå inn for endring av minstemålet, 4 representanter gikk inn for endring, mens 1 representant avstod fra å stemme.

Når saken nå taes opp på nytt er det også nødvendig kort å redegjøre for antatte konsekvenser av økt minstemål.

Et øket minstemål vil kunne få store konsekvenser for notfisket. En stor del av fangstene tatt fra Vestlandet til Lofotodden ville være ulovlig ved et minstemål på 40 cm, og i de sørligste distriktene også ved et minstemål på 35 cm. Det er ikke praktisk mulig å skille ut undermåls sei i slike fangster. Konsekvensene for notfisket ved et øket minstemål vil derfor være avhengig av hvorvidt det er forekomster av større sei som er tilgjengelig for not i distriktet. I alle distrikter forekommer notfangster der seien er større enn minstemålet i område, men disse utgjør stort sett en beskjeden del av landingene. Forekomstene av større sei som er tilgjengelig for not vil ventelig øke dersom høyere minstemål reduserer beskatningen av den minste fisken. Utvandringen fra notfeltene til dypere vann er imidlertid omfattende for sei av den aktuelle størrelse, og det er lite sannsynlig at det vil bli nok sei av lovlig størrelse tilgjengelig for not til at det kan oppveie nedgangen i fangst av mindre sei for notflåten, ved en vesentlig økning av minstemålet.

I praksis vil et minstemål på for eksempel 40 cm nord for 62° N etter alt å dømme bety en meget sterk reduksjon på seinotfisket på Møre og Trøndelag og det vil også bli meget merkbart i Nordland.

Når det gjelder å utnytte seiens vekstpotensiale er det ikke grunnlag for å opprettholde en forskjell i minstemålet nord og sør for 62° N. I Nordsjøen er minstemålet 32 cm, men på grunn av vandringsmønsteret tas det lite sei under 35 cm ute i Nordsjøen og en økning av minstemålet til 35 cm burde ikke skape problemer for trålfisket. På vestlandet sør for 62° N vil en økning ut over 32 cm få konsekvenser for notfisket, mens trålfisket neppe i vesentlig grad vil bli berørt.

Bruk av minstemål for å regulere seifisket kan være svært effektivt. Det er imidlertid et lite egnet virkemiddel dersom man ønsker en kontrollert gradvis nedtrapping av fisket. Forskjellen i et minstemål som tillater et fritt

fiske og et minstemål som fører til full stopp kan være svært liten. Dagens gjeldende minstemål sør for Lofotodden antas å ligge på denne grensen slik at enhver økning i minstemålet vil medføre tilnærmet stopp i notfisket.

Slik bruk av minstemål har også den ulempen at virkningen på fisket ikke kan forutsis med sikkerhet fordi den er avhengig av variable faktorer som vekst og årsklassestyrke. Dette betyr også at minstemål i enkelte distrikter vil kunne føre til et ustabil fiskerest. For øvrig vil bruk av minstemål som eneste reguleringsform vanligvis ikke være tilstrekkelig til å kontrollere beskatningen.

Når det gjelder de samfunnsmessige konsekvenser av et endret regelverk i form av økt minstemål er det klart at notfisket langs store deler av kysten vil stoppe opp. Det vil da ramme en rekke fiskere som har seinotfiske som en viktig del av driftsgrunnlaget.

På bakgrunn av det som er fremkommet ber Fiskeridirektøren Reguleringsrådet ta prinsipielt stilling til følgende tre alternativer:

1. Det fastsettes biologisk riktige minstemål på sei i samsvar med Havforskningsinstituttet vurderinger. Dette vil være i størrelsesorden på minst 60 cm og vil ikke bare sette stopper for notfiske men også store deler av trålfiske.
2. Det gjeldende minstemål opprettholdes, men det foretas en gradvis utfasing av notfiske som nedtrappes mot null over en viss tidsperiode.
3. Gjeldende minstemål opprettholdes."

V. J. Olsen viste til forslaget om å avsette en notkvote på 9.000 tonn sei sør for 62° N.

Benjaminson fremsatte fiskarlagets forslag om å avsette 13.000 tonn.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming:

7 representanter (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Domstein og Larsen) stemte for 13.000 tonn. 7 representanter (Olsen,

Rasmussen, Bjørklund, Dahl, Vaage, Bæivi og Eggereide) stemte for 9.000 tonn.

Han konstaterte deretter at det var enighet om ikke å fastsette ytterligere reguleringer syd for 62°.

V. J. Olsen viste deretter forslaget om totalkvote av sild nord for 62° N.

Maråk sa at det var kommet til nye opplysninger etter at ACFM hadde gitt anbefalinger.

Jacobsen sa at et kysttokt hadde bekreftet at -89 års klassen var bra, men at det ikke forelå endret formell tilrådning. Han sa at det i arbeidsgruppen var usikkerhet med hensyn til -89 års klassen som allerede var betraktet som en sterk årsklasse.

Strand sa at fiskarlaget hadde gått inn for en norsk kvote på 129.000 tonn etter at kvantum var avsatt til 3. land.

V. J. Olsen sa at det måtte gjøres avsetning til 3. land på basis av kvotestørrelse. Han viste til at det fremgikk av saksdokumentene at kvoten var 4.500 tonn i 1992. Han var imidlertid villig til å endre sitt forslag slik at det norske seifiske ble begrenset 128.000 tonn.

Han konstaterte deretter at et enstemmig Reguleringsråd fant å kunne gå inn for dette.

V. J. Olsen viste til at ved endret totalkvantum måtte også kvoter og avsetninger i de øvrige forslag justeres. Han foreslo derfor at bufferkvoten ble satt til 14.000 tonn.

Reguleringsrådet var enig i dette forslaget.

Han konstaterte deretter at det gjenstod 114.000 tonn sei til fordeling fra årets begynnelse og at dette medførte at Fiskeridirektøren kunne justere sine forslag slik at de fallt sammen med vedtak fra Norges Fiskarlag. Forslag til fordeling på de enkelte grupper ble derfor følgende 29.640 tonn i avsetning til konvensjonelle redskap, 45.600 tonn til not og 38.760 tonn til trål. Et enstemmig råd fant å kunne anbefale dette.

V. J. Olsen viste deretter til forslag om regulering av notfiske etter sei og sa at han kunne endre sitt forslag til stige, og fremsatte følgende:

Fartøy under 13 m	350 tonn
13 - 14 m	440 tonn
14 - 16 m	530 tonn
16 - 18 m	615 tonn
18 - 20 m	745 tonn
20 - 22 m	870 tonn
22 - 24 m	1.000 tonn
24 - 26 m	1.150 tonn
26 m og over	1.300 tonn

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslag om periodisering og endret sitt forslag ved at det ikke ble tatt hensyn til den forventede andelen av bufferkvoten og at grunnlaget derfor var 45.600 tonn. Dette resulterte i at 13.680 tonn (30%) kunne fiskes før 19. juli.

Et enstemmig råd fant å kunne gå inn for dette.

Han refererte deretter de øvrige forslagene til regulering av notfiske og konstatert at et enstemmig råd kunne anbefale disse.

V. J. Olsen viste deretter til forslag om regulering av trålfiske og fordeling mellom de to gruppene. Han fant også her grunnlag for å endre sitt opprinnelige forslag og foreslo at det av trålkvoten på 38.760 tonn ble avsatt en egen gruppekvote for fartøy med industri/nordsjøtråltillatelse på 9.000 tonn og at denne kvoten ble periodisert slik at 6.750 tonn kunne fiskes i perioden 1. januar til 30. august mens 2.250 tonn kunne fiskes i perioden 1. september til 31. desember.

Reguleringsrådet var enig i denne fordelingen.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om å maksimalkvotebegrense torskestrålerne i 1993 og konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

V. J. Olsen viste deretter igjen til saksdokumentene og problemstillingen minstemål. Han refererte deretter de tre alternativene som var fremlagt og bad om synspunkt.

Wold sa at Norges Fiskarlag ikke var beredt på endring og at han derfor ville gå inn for alternativ 3.

Hellesvik hevdet at den eneste gruppen som holdt fast ved gjeldende minstemål var en liten gruppe seinotfiskere. Han pekte på at disse hadde problem med avsetning som følge av småfallen sei og at man burde skjære igjennom å øke minstemålet for å ta det eventuelle tapet igjen senere i form av større fisk. Han spurte deretter om årsaken til at EF ikke ville øke minstemålet.

Wåge svarte at poenget her var at Norge hadde full selvråderett hva angikk sei i Nordsjøen.

Domstein sa at sør for 62° N var notfisket tilpasset industriens behov og minstemålet burde derfor ikke endres.

Benjaminson sa at en økning av minstemålet sør for 62° N ville føre til at fisken gikk ut i Nordsjøen og ble tilgjengelig for trålerne, uten at de mindre fartøyene langs Vestlandet kunne fiske på den. En økning ville derfor føre til utelukkelse av en hel flåtegruppe.

Jacobsen sa at det biologisk riktige minstemål var en akademisk og teoretisk størrelse og at dette ikke var praktisk gjennomførlig og derved neppe diskusjonsgrunnlag. Han pekte på at minstemålsbestemmelser burde knyttes til maskevidde.

R. Johansen pekte på at det alltid var problem med sei også i forhold til mottak og omsetning.

Klepsvik sa at det i år hadde vært spesielt vanskelig fordi utenlandsk etterspørsel var sterkt redusert. Han sa at prisen var avpasset markedet og derfor var lav. Han forventet lav pris også neste år.

R. Johansen spurte om det fortsatt var nødvendig med støtte for å selge fisken utenlands.

Klepsvik svarte at fisken måtte eksporteres uten støtte og at prisen måtte tilpasses dette. Det kunne derfor tenkes at hverken industrien eller fiskerne ville tjene penger.

Eggereide mente at man burde kunne øke minstemålet til 40 cm sør for Lofotodden og 45 cm nord for dette punkt.

Maråk sa at trålnæringen var positiv til økning av minstemålet.

Bergvoll sa at det i næringen var et bastant krav om økning og at dagens minstemål representerte en ressursøding, men la til at han ikke var forberedt til å løse dette problemet i 1993.

Domstein sa at det ikke var problem å omsette sei i størrelse 30-35 cm på vestlandet der man hadde en industri som var tilpasset dette råstoffet.

Hellesvik sa at han så bare positive effekter av økt minstemål nord for 62° n.br. Han sa videre at det var et folkekrav i Nord-Norge å øke minstemålet og at dette også var støttet av mange seifiskere. Han oppfordrer derfor til at noen fremmet forslag om økt minstemål.

V. J. Olsen konstaterte at ingen hadde fremmet konkret forslag om økning og fant heller ikke selv å gjøre dette.

TABELL 1.

SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK, ICES-OMRÅDE
IIIA OG IV. NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM BIFANGST		TOTAL
					KONSU	IND.TRÅ	
1977	6.4	3.1	4.7	0.7	14.9	4.4	19.3
1978	3.3	9.5	4.2	0.6	17.6	2.5	20.1
1979	5.8	4.7	6.3	0.8	17.6	1.1	18.7
1980	7.7	15.3	24.1	0.9	48.0	0.4	48.4
1981	9.1	22.0	23.3	1.5	55.9	1.3	57.2
1982	9.3	15.0	47.5	0.8	72.6	5.0	77.6
1983	14.0	9.3	56.8	1.2	81.3	1.4	82.7
1984	17.2	7.7	62.8	1.5	89.2	5.6	94.8
1985	14.6	5.0	80.6	1.5	101.7	7.5	109.2
1986	4.1	2.9	59.1	1.2	67.3	1.5	68.8
1987	12.4	4.1	48.5	4.1	69.1	4.0	73.1
1988	8.3	3.4	27.3	1.0	40.0	0.7	40.7
1989	6.8	3.2	13.7	1.1	24.7	1.8	26.5
1990	4.9	3.3	10.4	1.1	19.7	6.1	25.8
1991*	4.5	2.6	26.6	1.0	34.7	..	34.7
1992**	9	3	26	1	39.0		39.0

*) Foreløpige tall.

Bifangst av sei i industritrålfisket er beregnet ved Havforskningsinstituttet.

**) Prognose.

TABELL 2.

SEIFISKET NORD FOR STAD, ICES-OMRÅDE I OG II.
NORSKE FANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

ÅR	NOT	GARN	TRÅL	ANNET	SUM
1977	75.2	19.3	26.4	12.7	133.6
1978	62.9	21.1	24.3	13.9	122.2
1979	74.7	21.6	29.2	15.8	141.3
1980	61.3	21.1	31.1	15.4	128.9
1981	64.3	24.0	63.0	14.8	166.1
1982	76.4	16.7	51.0	15.6	159.7
1983	54.1	19.6	60.8	15.1	149.6
1984	36.4	23.7	79.6	13.1	152.8
1985	31.1	14.6	46.7	11.5	103.9
1986	7.9	12.3	31.9	8.2	60.3
1987	34.9	19.0	21.3	10.8	86.0
1988	43.5	15.3	39.4	10.0	108.2
1989	48.6	16.8	41.2	12.4	119.0
1990	24.6	19.3	40.4	7.9	92.2
1991*	38.8	18.9	38.1	9.7	105.5
1992**)	25	21	61	10	117.0

*) Foreløpige tall.

**) Prognose.

Vedlegg (2)

TABELL 3.

GJENNOMSNTTLIG FANGST AV SEI FORDELT PÅ REDSKAPSGRUPPER
I 5-ÅRS PERIODER FRA 1977 - 1991. TUSEN TONN RUND VEKT.

REDSKAP	1977 - 1981		1982 - 1986		1987 - 1991		1977 - 1991*	
	MENGDE	I %	MENGDE	I %	MENGDE	I %	MENGDE	I %
NOT	67.7	48.9	41.2	32.9	38.1	37.3	49.0	40.2
TRÅL	45.0	32.5	54.0	43.1	36.1	35.3	41.6	34.1
GARN	21.4	15.5	17.4	13.9	17.9	17.5	18.9	15.5
ANDRE	4.3	3.1	12.7	10.1	10.2	9.9	12.5	10.2
SUM	138.4	100.0	125.3	100.0	102.2	100.0	122.0	100.0

*) 1991 foreløpige tall.

Vedlegg (C.)

2.3 North-East Arctic Saithe

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August/September 1992 (C.M.1993/Assess:1).

Year	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recommended TAC	85 ³	74 ³	<90	<83	120	93	90	- ³			
Agreed TAC ⁴	-	-	-	-	120	103	100	115			
Official landings	107	70	92	114	123	95	n/a	-			
Catch as used by WG	107	70	92	115	123	95	109	-	262	70	164
Sp. stock biomass	131	98	99	93	118	118	102	88 ²	861	93	366
Recruitment (age 1)	245	115	93	133	460	182	200 ²	200 ²	475	93	274
Mean F(3-6,u)	0.53	0.38	0.33	0.40	0.58	0.49	0.40	-	0.68	0.15	0.39

¹Over period 1960-1991. ²Assumed. ³Catch at F_{max} , reduction to this level as quickly as possible recommended. ⁴Target set by Norwegian authorities. ⁵Within safe biological limits. Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: From a level at or above 150,000 t during the 10 years prior to 1985, the landings declined rapidly to the lowest on record in 1986 (Table 2.3). After this an increase to 123,000 t is observed in 1989 followed by a decrease to 95,000 t in 1990. In 1991, landings increased to 109,000 t.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data. VPA tuned using CPUE from Norwegian trawlers and purse seiners and acoustic survey data. Reliable recruitment indices are not available.

Fishing mortality: Fishing mortality has been higher than F_{med} since 1970. After 1989, fishing mortality showed a declining trend (Figure 2.3).

Recruitment: The 1983 year class is strong, the 1984 year class is average and the year classes of 1985, 1986 and 1987 are very poor. The 1988 year class appears to be very strong. The strength of the 1989 year class is still uncertain, but there is some evidence that it may be better than assumed.

State of stock: Although the spawning stock is still at a historic low level, there is no evidence of recruitment failure.

Forecast for 1993:

Assuming $F(92) = 0.36$, Basis: TAC, Catch(92) = Not calculated, Landings (92) = 115.

Option	Basis	F(93)	SSB(93)	Catch(93)	Lndgs(93)	SSB(94)	Consequences/implications
A	$F_{0.1} \approx F_{low}$	0.18	98	-	67	224	SSB increasing.
B	$F_{med} \approx F_{max}$	0.31		-	107	195	SSB increasing.
C	F_{92}	0.36		-	121	186	SSB increasing.
D	F_{91}	0.40		-	132	178	SSB increasing.

Weights in '000 t.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to a slight increase in catches and a marked increase in spawning stock biomass to about half of the historic mean.

Management advice: Spawning stock biomass has been at a low level in recent years. However, the 1988 year class is strong and will give an increase in the spawning stock biomass in 1994. The stock is considered to be within safe biological limits.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.1992
J.nr.1972/92
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1993.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet under landsstyresak 180/92 reguleringene av fisket etter sei i 1993, og fattet følgende vedtak:

FISKET ETTER SEI NORD FOR 62° N I 1993.

1. Med bakgrunn i at bestandssituasjonen for sei nord for 62° N i 1993 er god, går Norges Fiskarlag inn for at kvoten for norske fiskere settes til 129.000 tonn. Av dette avsettes det 15.000 tonn til en bufferkvote.
2. Restkvoten bør fordeles på gruppene fra årets begynnelse, og Norges Fiskarlag vil tilrå følgende:

Konvensjonelle redskaper	26%	(29.640 tonn)
Notgruppen	40%	(45.600 tonn)
Trålergruppen	34%	(38.760 tonn)

Av trålergruppens andel tildeles trålere med Nordsjøtrållatelse et kvantum på 9.000 tonn. Av dette kvantumet avsettes 25% som kan fiskes etter 1. september 1993.

3. Norges Fiskarlag vil gå inn for at fisket etter sei med not nord for 62° N i 1993 gjennomføres etter tilsvarende reguleringsopplegg som for 1992. Det tilrås at følgende differensierte maksimalkvotestige benyttes:

Fartøy under 13 m	350 tonn
13 - 14 m	440 tonn
14 - 16 m	530 tonn
16 - 18 m	615 tonn
18 - 20 m	745 tonn
20 - 22 m	870 tonn
22 - 24 m	1.000 tonn
24 - 26 m	1.150 tonn
26 m og over	1.300 tonn

Norges Fiskarlag tilrå videre at man også for 1993 periodiserer gruppeknoten for seinot, med 30% før 20. juli, og 70% fra og med 20. juli. Det forutsettes at periodiseringen kan endres, dersom utviklingen i fisket skulle tilsi dette.

4. Norges Fiskarlag vil foreslå at det også innføres maksimalkvoter i trålfisket etter sei, og at maksimalkvoten settes til 1.000 tonn.

FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N I 1993.

"Norges Fiskarlag forutsetter en kvote på sei sør for 62° N omlag på årets nivå. Kvoten har ikke vært oppfisket de senere år.

På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag gå inn for at det i likhet med 1992 ikke gjennomføres andre regulerings tiltak enn for fisket etter sei med not. Norges Fiskarlag vil tilrå at notkvoten settes til 13.000 tonn."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærvø

for Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjon

SAK 15/92 REGULERING AV FISKE ETTER REKER I 1993

A. VED GRØNLAND

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket i 1992

Norske fartøy fikk etter kvoteforhandlingene med EF også i 1992 til disposisjon en kvote på 2500 tonn reker ved Øst-Grønland.

Antall fartøy som fyller vilkårene for deltakelse i dette fisket er fra september 1992 redusert fra 21 til 20 fartøy. Dette skyldes at ett av fartøyene som hadde adgang til å delta i rekefisket ved Grønland, er blitt forskningsfartøy ved Universitetet i Tromsø.

Fristen for å delta i fisket ble i samsvar med etablert praksis satt til 15. september 1992. Av ulike årsaker har bare 17 fartøy deltatt. Kvoten til de fartøyene som ikke deltok ble refordelt på de øvrige fartøyene i samsvar med fordelingsnøkkelen.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten. De ordinære fartøykvotene ble således opphevet fra og med 27. oktober. Fra samme tidspunkt ble det ved refordeling tildelt nye fartøykvoter til samtlige fartøy som ønsket å fortsette fisket. Refordelingsdatoen er i år fremskyndet i forhold til tidligere praksis, som har vært 1. november. Årsaken til dette er at ett av fartøyene som var i fiske ved Øst-Grønland hadde tatt sin fartøykvote ca. en uke før ordinær refordelingsdato, samt en svakere fangstutvikling enn i 1991.

Pr. uke 42 gjensto det vel 900 tonn av totalkvoten på 2500 tonn reker. Dette er ca. 200 tonn mer enn tilsvarende periode i 1991. I 1991 gjensto det ved årets slutt ca. 20 tonn av totalkvoten. Utviklingen i fisket tilsier også at det i 1992 vil bli vanskelig å nå et kvantum på 2500 tonn. Av disse grunner fant derfor Fiskeridirektøren det ikke forsvarlig å avvente refordelingen til 1. november.

Under møtet i Det norsk-grønlandske kontaktutvalget i desember 1991 ble

det gitt uttrykk for sterk misnøye med de norske fartøyenes framferd på fiskefeltene ved Øst-Grønland. Det ble fra grønlandsk side hevdet å foreligge sterke indikasjoner på at de norske fartøyene driver et betydelig utkast av småreke. Det ble vist til at grønlandske fartøy tråler på tilsvarende felt som de norske, men at fangstsammensetningen til tross for dette er vesentlig forskjellig mht. innblanding av industrireke.

Grønlandske myndigheter ønsket derfor å innføre strengere tekniske reguleringstiltak i rekefisket. Dette dannet grunnlaget for et møte med grønlandske myndigheter, avholdt i Bergen 24. januar 1992.

Grønlandske myndigheter var innstilt på å begrense antall samtidige fartøy i fiske i sonen fra 15 til 5. For å redusere fiskepresset på den sterkt reduserte rekebestanden ble det videre vurdert å innføre en fredningsperiode i rekefisket, hvilket ville innebære at det i perioden 1. juni til 1. desember ikke ville være tillatt å drive rekefiske i Grønlands fiskerisone.

Grønlandske myndigheter står i utgangspunktet fritt til å innføre tekniske reguleringstiltak som vurderes påkrevet av biologiske hensyn. Det er imidlertid klart at disse reguleringstiltakene ikke kan være av en slik art at de kan forhindre de norske fartøyene i å nå totalkvoten.

Norske myndigheter fremholdt overfor Grønland at de aktuelle reguleringstiltakene ville innebære at norske fartøy ikke ville ha reelle muligheter til å fiske de tildelte kvotene. Det ble videre gitt klart uttrykk for at dersom Grønland innførte tekniske reguleringstiltak som kunne medføre at norske fartøy blir forhindret i å fiske kvoter som en i henhold til kvoteavtale med EF har til disposisjon, måtte norske myndigheter vurdere å ta dette opp med EF.

Grønlandske myndigheter unnlot imidlertid å innføre nye tekniske reguleringstiltak forsåvidt gjelder 1992, og opprettholdt lisensbegrensingen på femten fartøy samtidig i sonen.

Pr. uke 47 gjensto det ca. 520 tonn av totalkvoten på 2500 tonn reker. Varierende ressurstilgang synes å være hovedårsaken til at det gjenstår et så stort kvantum, i tillegg til at totalt bare 17 fartøy har deltatt i løpet av året.

Fisket i 1993

I oktober ble norske myndigheter under drøftelser med grønlandske myndigheter informert om at nye regulerings-tiltak vil bli innført fra 1993. Fra 1. april 1993 vil således maskevidden i cod-end i trålen (de bakerste 15 m) bli økt fra 45 mm til 55 mm. Fra 1. april 1994 vil maskevidden i hele trålen bli økt til 55 mm.

Videre er en i Grønland i ferd med å bygge ut et inspeksjons-system som innebærer at det på hvert fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. I første omgang vil fartøyene bare pålegges å betale kost og losji, mens grønlandske myndigheter vil betale lønnsutgifter til inspektørene. Det ble fra grønlandsk side også tatt sikte på å redusere antall fartøy i sonen til fem.

Fra norsk side ble det gitt positiv støtte til at Grønland vil bygge ut sitt inspeksjonssystem. Dette er et viktig ledd i arbeidet med å få kontroll over ressursuttaket. Norske myndigheter er også interessert i at det føres kontroll med de norske fartøyenes fiske i Grønlands fiskerisoner. En anmodet derfor grønlandske myndigheter om å plassere inspektører ombord på fartøyene istedet for å redusere antall fartøy i sonen. En gjentok videre henvisningen til at en slik begrensing vil frata fartøyene muligheten til å ta kvoten ved Grønland, forutsatt en kvote i størrelsesorden 2500 tonn, og således må vurderes i forhold til rammeavtalen med EF.

Forusatt at Norge etter forhandlingene med EF tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge et tilsvarende reguleringsopplegg som i 1992. "

V. J. Olsen konstaterte deretter at Reguleringsrådet var enig i forslaget.

B. NORDSJØEN/SKAGERRAK.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket i 1992

ACFM ga også for 1992 en samlet anbefaling for ICES-områdene IIIa og IVa,

som innebar at TAC ikke burde overstige 15 000 tonn reker. TAC ble i kvoteavtalen mot EF og Sverige fastsatt til anbefalt nivå.

30% av kvoten ble avsatt til fiske i Norges økonomiske sone (ICES-område IVa) og 70% til fiske i Skagerrak (ICES-område IIIa). Dette innebar en geografisk fordeling på hhv. 4500 tonn og 10 500 tonn. Norge ble tildelt en kvote på 4894 tonn reker i Skagerrak.

EF ble tildelt en kvote på 900 tonn og Sverige en kvote på 150 tonn reker i Norges økonomiske sone.

Norske fartøy har ved utgangen av september fisket 2.470 tonn reker i Nordsjøen og 3.470 tonn reker i Skagerrak. Fisket i disse områdene har fra norsk side vært regulert under ett.

Vilkår for deltakelse i fisket er at fartøyet må være merkeregistrert samt at eier av fartøyet må være oppført i fiskermanntallet.

Fartøyene har hatt adgang til å ta turkvoter på inntil 4 tonn. Dersom fartøy ikke har landet fangst fra en tur, er fartøyet blitt kontrollert av Fiskeridirektoratets kontrollverk før ny tur kunne påbegynnes. Fisket har videre vært regulert ved helligdagsfredning.

Fisket i 1993

ACFM gir for 1993 en tilsvarende anbefaling som for 1992, dvs. 15 000 tonn.

Skagerrak-forhandlingene vil ikke bli sluttført i inneværende år. Når det gjelder reker ligger det imidlertid an til en kvotefordeling tilsvarende den i 1992.

Forutsatt en kvotefordeling tilsvarende samme størrelsesorden som i 1992, vil Fiskeridirektøren for 1993 tilrå en videre-føring av reguleringsopplegget. En vil videre foreslå at det i norsk sone fastsettes en totalkvote som tilsvarer 30% av den totalkvoten som vil bli lagt til grunn i Skagerrak-forhandlingene for område IIIa og IVa."

V. J. Olsen kunne deretter konstaterte at rådet var enig i det fremsatte forslag.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.1992
J.nr.1968/92
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERINGENE AV FISKET ETTER REKER I 1993.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet under landsstyresak 183/92 reguleringene for fisket etter reker i 1993, og fattet følgende vedtak:

a) FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 1993

"Under forutsetning av at Norge blir tildelt en kvote av reker ved Grønland på samme størrelse som for 1992, vil Norges Fiskerilag tilrå at årets reguleringsopplegg videreføres også i 1993.

b) FISKET ETTER REKER I BARENTSHAVET I 1993.

"Norges Fiskerilag ser ikke at det ut fra foreliggende tilrådsninger om fisket etter reker, er grunnlag for iverksettelse av særlige reguleringsiltak i 1993.

Norges Fiskerilag tok i arbeidsutvalgssak 86/92, opp spørsmålet om tiltak for å bedre driftsmulighetene for reketrålflåten.

Myndighetene har gjennomført et foreløpig arbeid for å vurdere eventuelle nye kriterier ved innblanding av yngel i rekefisket. Videre er det i forhandlingene mellom Russland og Norge enighet om at en skal arbeide videre med sikte på å finne et sikrere grunnlag for fastsettelse av kriterier for innblanding av yngel i rekefisket.

Landsstyret mener at en kartlegging av den reelle effekten av ulike mål på innblanding i rekefisket og arbeidet med å skaffe et bedre grunnlag for fastsettelse av kriteriene, må gjennomføres snarest.

Med bakgrunn i Fiskeridirektoratets fremlagte forslag til endringer (fremlagt for den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen) bør det kunne forsøkes med varierende innblandingskriterier i Svalbardsonen allerede vinteren 1993.

Norges Fiskerilag vil i denne forbindelse be om et snarlig møte med Fiskeridirektoratet for å diskutere disse spørsmålene.

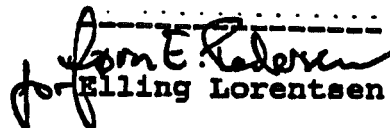
Landsstyret vil også be om at det stilles midler til rådighet for en leitetjeneste etter alternative felt for rekeflåten allerede for inneværende år. Dette ut fra at det er forventet store yngelkonsentrasjoner av torsk og hyse i 1993, som ikke vil gjøre det mulig å fiske på de kjente rekefeltene.

c) FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 1993.

"Norges Fiskerlag legger til grunn at Norges kvote av reker i Nordsjøen og Skagerrak blir omlag på samme nivå som i 1992. Norges Fiskerlag tilrår at fisket i Nordsjøen og Skagerrak blir regulert som i 1992."

Med hilsen
NORGES FISKERLAG

Jan Skjærø

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskerlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1993.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"I 1988 ble det for første gang innført reguleringstiltak i fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke.

Det ble stilt vilkår om at fartøy som skulle delta måtte være registrert i merkeregisteret. Videre ble det stilt krav om at hovedsmannen måtte stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.

Deltagende fartøy fikk i 1988 adgang til å fiske innenfor en maksimalkvote på 7.500 liter rognkjeksrogn pr. fartøy. I 1989 - 1992 ble maksimalkvoten satt til 6.500 liter pr. fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter rognkjeks blir regulert på samme måte som de foregående år, med samme deltakelsesbegrensning og lik kvote for alle deltagende fartøy. Maksimalkvoten pr. fartøy settes til 6.500 liter."

Eggereide spurte om det var foretatt bestandsvurdering av rognkjeks.

Jakobsen svarte at det hadde en ikke, med unntak av noen enkle oppgaver fra 70-tallet.

Eggereide spurte om det så var slik at en forvaltet denne bestanden på gehør.

V. J. Olsen sa at i mangel av et bestandsgrunnlag, hadde en lagt en skjønnsmessig reguleringsbegrensning.

Vaage sa at dersom Havforskningsinstituttet hadde hatt mere midler kunne en lagt inn en innsats, men frem til nå har det vært nødvendig å prioritere andre oppgaver.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter rognkjeks i 1993.

WG/-
30.11.92
(WG-rogn)

NOTAT TIL SALGSSTYRET

Omsetningen av rognkjeksrogn 1992.

Omsetningen på førstehånd i Norges Råfisklag's distrikt av rognkjeksrogn har de siste 5 årene forløpt slik:

	Tilvirket		Utilvirket		Sum		% tilvirket
	Ant. ltr.	Tønner	Ant. ltr.	Tønner	Ant. ltr.	Tønner	
1988	109.043	1.039	925.665	7.121	1.034.708	8.160	12,7
1989	123.357	1.175	836.816	6.437	960.173	6.437	15,4
1990	88.649	844	270.190	2.078	358.839	2.922	28,9
1991	75.865	723	721.170	5.547	797.035	6.270	11,5
1992	102.397	975	461.913	3.553	564.310	4.528	21,5

Verdimessig utgjorde denne omsetningen i 1992 10,2 mill kroner, hvilket er lavere enn fjoråret (11,2 mkr) og bare ca halvparten av verdien i 1987.

Antall fartøyer som har deltatt i fisket har variert sterkt fra år til år, fra 300 til 700 pr sesong. Siden 1989 har dette fisket vært regulert med fartøykvoter på 6.500 liter, men uten noen deltakelsesbegrensning utover dette, annet enn krav om at fartøy skal være merkeregistrert og at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

I 1991 har fordelingen av leverte kvanta vært som følger, basert på fartøyenes registreringsnummer:

	Utilvirket		Tilvirket		Sum	
	Tønner	Båter	Tønner	Båter	Tønner	Båter
Finmark	1.404	126	194	7	1.598	133
Troms	1.545	195	85	5	1.630	200
Nordland	605	74	697	42	1.302	116
Sum	3.554	395	976	54	4.530	449

Det framgår av tabellen at det i 1992 har deltatt 449 båter i dette fisket, hvorav de fleste har levert rå, utilvirket vare til produsent. I 1991 var det 534 båter som deltok, og da som i år var det båtene fra Nordland som hadde de største leveransene av sjølprodusert rogn.

Vi har ikke opplevd avtaksproblemer i 1992. Snarere var det problemer for produsentene å få tak i nok rogn, noe som understrekes av at det til tider har vært betalt gode overpriser. For sjøtilvirket rogn har det i løpet av sesongen vært betalt tildels betydelige overpriser, og her har Harald A. Johansen, Gimsøysand utmerket seg med priser på rundt kr 3.700,- pr tønne. Lagets minstepriser gjennom sesongen har vært kr 13,- pr liter utilvirket rogn og kr 2.200,- pr tønne á 105 kg. Dette firma har også mottatt det største kvantum, totalt 707 tønner til verdi nærmere 2,6 mill kroner. Arctic Delight Norway A/S, Vardø er fremdeles enerådende når det gjelder kaviarproduksjon av rognkjeksrogn i Norge, men denne bedriften mottok bare et kvantum tilsvarende 570 tønner, hvilket er ca. $\frac{1}{3}$ av det råvarekvantum bedriften har behov for på årsbasis. I tillegg opplyser Kåre Arntzen ved bedriften at 130 tønner ble innkjøpt fra Tromsø Fryseri (Burøysund) og noe er kjøpt fra sjøtilvirkere. Dette har medført at bedriften ikke har vært leveringsdyktig overfor hele kundespekteret, og man har konsentrert seg om de viktigste kontaktene som er oppbygget gjennom 4-5 år.

Også blant våre konkurrentland på råvaresiden har det vært laber fangst, og det generelle inntrykk er at lagrene på det nærmeste må være tømt, slik at forholdene skulle ligge godt til rette for avsetningen kommende sesong.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.1992
J.nr.1969/92
ARK.,
EL/

T E L E F A X

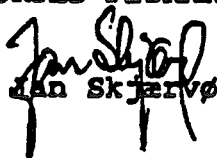
REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1993.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 176/92 reguleringen av fisket etter rognkjeks i 1993, og fattet følgende vedtak:

"Det reguleringsopplegg som har vært gjennomført for fisket etter rognkjeks i de siste årene, ser ut til å fungere etter målsettingen.

Norges Fiskarlag vil derfor tilrå at man for 1993 gjennomfører regulering av fisket etter rognkjeks etter samme mønster som tidligere år."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N.BR. I 1993.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"A. FISKET I 1992.

1. KVOTAR OG OPPFISKA KVANTUM.

Dei norske sildekvotane etter avsetning til tredjeland fordeler seg slik på område og fartøygrupper i 1992:

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	105.610	12.000	5.000	122.610
Skagerrak:	14.540	-	2.000	16.540
<u>Vest av 4° vest:</u>	<u>6.200</u>	-	-	<u>6.200</u>
Totalt:	126.350	12.000	7.000	145.350

Oppfiska kvantum pr. 22.11.92 fordeler seg slik på område og fartøygrupper:

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	85.415	4.500	3.745	93.660
Skagerrak:	6.696		1.420	8.116
<u>Vest av 4° vest:</u>	<u>3.680</u>			<u>3.680</u>
Totalt:	95.791	4.500	5.165	105.456

B. REGULERING AV FISKET I 1993.

1. KVOTESITUASJONEN I 1993.

1.1. Nordsjøen

Det føreligg pr. 30.11.92 ingen kvoteavtale mellom EF og Noreg for 1993.

Dersom kvoteavtalen ikkje er inngått ved årsskiftet, vil ein etter Fiskeridirektøren sitt syn best løysa denne situasjonen ved å avsetja eit visst kvantum som ein førebels kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen.

Dersom kvoteavtalen mellom EF og Noreg ikkje føreligg innan årskiftet, vil Fiskeridirektøren foreslå at det vert avsett ein førebels norsk kvote for Norges økonomiske sone i Nordsjøen.

1.2. Området vest av 4° vestleg lengde

Norske fartøy vil ikkje kunna fiska i dette området i 1993 før ein kvoteavtale mellom EF og Noreg er inngått.

1.3. Skagerrak

Det føreligg pr. 30.11.1992 heller ikkje Skagerrak-avtale for 1993.

Sannsynligvis vil det ikke føreliggja ein avtale før etter årskiftet.

Fiskeridirektøren foreslår at det vert avsett ein førebels norsk sildekvote på 16.540 tonn for Skagerrak.

2. FISKET I KYSTGRUPPA.

Det vart avsett 7.000 tonn til kystfisket i 1992. Dette har vist seg å vera tilstrekkeleg, då det pr. 22.11. er fiska 5.165 tonn i Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren foreslår at det samla for alle område vert avsett 7.000 tonn til kystfisket. Avsetninga i reguleringssamanheng vert fordelt med 5.000 på Nordsjøen og 2.000 på Skagerrak.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i 1992 vert sett krav om levering til konsum eller agn. Fiskeridirektøren kan dispensera frå påbodet dersom silda av kvalitetsmessige årsaker ikkje kan nyttast til konsum.

2.1. Ringnotfartøy under 70 fot

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy under 70 fot som i tidlegare år, vert regulerte med ein maksimalkvote pr. fartøy på 5.500 hektoliter som gjeld på kysten, i Nordsjøen og i Skagerrak.

2.2. Kystnotfiske

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, har det vore stilt følgjande vilkår:

- Fartøy som skal fiska med not må vera eigna til og utstyrt for slikt fiske.
- Høvedsmann for bruket må stå på blad B i fiskarmanntallet og eiga eller vera medeigar i bruket. Han må ikkje eiga eller vera medeigar i anna bruk som deltek i dette fisket.
- Det deltakande fartøyet må vera registrert i merkeregisteret.

Fiskeridirektøren foreslår at dei ovanfornemnde deltakingsavgrensingane vert oppretthaldne i 1993.

2.3. Garnfiske

I 1990-1992 har det vore stilt vilkår om at fartøy som skal delta i garnfisket må vera registrert i merkeregisteret. Det har også vore stilt som vilkår at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.

Fiskeridirektøren foreslår å vidareføre dei ovafor nemnde deltakingsavgrensingane i 1993.

2.4. Fritidsfiske

Fartøy/personar som ikkje oppfyller vilkåra for å delta i eit kommersielt fiske har fått høve til å delta med eitt garn på inntil 30 meter pr. husstand.

Fiskeridirektøren foreslår at ovanfornemnde avgrensing for fritidsfiske vert vidareført i 1993.

3. Trålfisket

I 1992 vart det avsett 12.000 tonn til å dekkja bifangst av sild i industritrålfisket. Det vart vidare bestemt at dersom trålarane ikkje fiska opp kvantumet som bifangst, skulle det etter 1. november opnast opp for eit direkte fiske til konsum. Tilleten bifangstprosent har gjennom heile året vore 20%, som tykkast å ha vore tilstrekkeleg. Prognosen for 1992 syner at vel 5.000 tonn sild vil bli teken som bifangst under industritrålfisket.

Fiskeridirektøren opna 12. november opp for eit direkte fisket etter sild til

konsum. Fartøy som skulle delta måtte være godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk for konsumfiske. Maksimalkvoten vart fastsatt til 200 tonn og turkvoten til 100 tonn. Pr. 30. november er det fisket 307 tonn sild i det direkte sildefisket.

Tabellen nedanfor syner kvotegrunnlag og faktisk sildeinnblanding i industritrålfisket dei siste åra (i tonn):

	1990	1991	1992
Kvote	5.000	20.000	12.000
Fangst	22.500	9.200	5.000 (prognose for 1992)

Landstyret i Norges Fiskarlag har vedteke i samband med langsiktig fordeling av dei pelagiske ressursane at trålgruppens andel av nordsjøsilde settes til 7% av totalkvoten. Fra Fiskeridirektørens side har det vore lagt vekt på at sildeavsetninga til trålarane ikkje må setjast lågare enn naudsynt kvanta for å dekkja bifangst i industritrålfisket. På bakgrunn av lågare innslag av bifangst i industritrålfisket dei siste åra antar ein at 7% av totalkvoten vil vera tilstrekkeleg til å dekkja inn naudsynt bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 1993 vert avsett ein gruppekvote på 7% av totalkvoten (Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4° v.l.) til trålarane.

Fiskeridirektøren foreslår at det i utgangspunktet vert sett 20% som maksimal tilleten sildeinnblanding i industritrål fangstane og ved levering. Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å endra innblandingsprosenten dersom det skulle vera nødvendig for å utøva industritrålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det berekna kvantum sild i industritrålfangstane vert lågare enn gruppekvoten vert det frå 1. november opna for eit direkte trålfiske på det gjenståande kvantumet.

Fiskeridirektøren foreslår at det vert sett konsumkrav i eit eventuelt direkte trålfiske. Trålarar som skal delta i eit slikt fiske må godkjennast av Kontrollverket.

Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å fastsetja eit føremålstenleg reguleringsopplegg for eit eventuelt direkte trålfiske, herunder gruppe- og maximalkvote.

4. REGULERING AV RINGNOTFISKET.

4.1. Reguleringsform.

Tidlegare var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde regulert med ein felles fartøykvote. Ringnotfisket har dei 3 siste åra vore regulert med separate fartøykvotar i dei einskilde områda.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket vert regulert med separate fartøykvotar for kvart av områda Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde.

4.2. Konesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Fiskeridirektøren foreslår same reguleringsopplegget for denne gruppa i 1993 som i 1992, dvs. fartøykvoteregulering.

4.2.1. Fartøy mellom 70 og 90 fot.

Fra og med 1986 har det vore stilt årlege detagelsesvilkår for fartøy mellom 70 - 90 fot (SUK-gruppen) i fisket etter sild i Nordsjøen utanfor grunnlina og i Skagerrak. Vilkåret har vore at fartøyet må ha delteke utanfor grunnlina i fisket etter Nordsjøsil, Skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° n.br. i eit av dei siste tre åra.

I 1992 vart det tildelt 10 nye rettar i fisket etter nordsjøsil og makrell til fartøy fra Trøndelag og Nord-Norge. Det er i år såleis 19 fartøy som har rett til å delta i fisket etter nordsjøsil og makrell. Av desse har 1 fartøy etter eige ønske fått høve til å delta i kystgruppa.

Fiskeridirektøren foreslår at deltaskingskriteria vert oppretthaldne, dvs. at dei tradisjonelle fartøy mellom 70 og 90 fot må ha delteke utanfor grunnlina i fisket etter Nordsjøsil, Skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° n.br. i 1990, 1991 eller 1992.

Fiskeridirektøren foreslår vidare at dei 10 fartøyene som fikk komme inn i fisket i 1992, også kan delta i 1993 utan å ha delteke i 1992.

Fartøy som oppfyller deltakingsvilkåra vert som før regulerte saman med den konesjonspliktige flåten.

Fartøy som ikkje fyller deltakingskriteria, kan delta i kystfisket innanfor grunnlina.

Fiskeridirektøren er kjend med at nokre av eigarane til fartøy som kom inn i fisket i 1992, vurderer å selja fartøya sine til fylke sør for Trøndelag. Ved sal av fartøy i SUK-gruppa har det tidlegare vore den nye eigar av fartøyet som vert tildelt retten til å delta, i det deltakingsretten følgjer fartøyet.

Fiskeridirektøren finn likevel at det vil være i strid med målsetjinga for tildelinga i 1992, dersom eigarane av desse fartøya fritt kan selja fartøya sine med deltakingsrett til fylke utenfor Trøndelag og Nord-Norge.

Fiskeridirektøren foreslår at ved sal av fartøy som vart tildelt rettar i nordsjø-, og makrellfisket i 1992, får ny eigar ikkje krav på å få overført løyvet til seg. Slikt løyve kan gjevast ved sal innan Trøndelag og Nord-Norge.

4.2.2. Ringnotfartøy over 70 fot.

Gruppekvoteane for Nordsjøen og området vest av 4° vestleg lengde er ikkje fastlagde sidan norsk totalkvote for desse områda ikkje er kjende.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten for Skagerrak vert sett førebels til 14.540 tonn.

Fartøykvotane vert utrekna etter "Universalnøkkelen".

P.g.a. EF sitt regelverk vert det sett konsumkrav ved eit eventuelt fiske i EF-sona i Nordsjøen og i området vest av 4°

vestleg lengde.

Det vert ikkje sett konsumkrav i Norges økonomiske sone.

5. REFORDELING.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotane til ringnotfartøy som ikkje har starta fisket innan 1. oktober vert oppheva. Fiskeridirektøren kan refordela kvotane på dei deltakande fartøya.

Fiskeridirektøren kan dispensera frå kravet om deltaking innan 1. oktober.

Dersom det viser seg naudsynt for å sikra at totalkvoten vert oppfiska, kan Fiskeridirektøren etter 1. desember oppheva alle fartøykvotane for ringnotfartøy og gruppekvoten for trålarar.

Det kan avviklast eit fiske på restkvoten som Fiskeridirektøren får fullmakt til å regulera på best føremålstenelege måte.

6. Opningsdato

Fiskeridirektøren foreslår at fisket vert opna ved årskiftet."

1. Kvotesituasjonen i 1993.

Hellesvik spurte om bestandssituasjonen for nordsjøisild.

Jakobsen sa det var en kraftig vekst i bestanden mot slutten av 80-tallet. I 1985 - 1987 var de 3 gode årsklasser. Utviklingen har nå flatet ut, men det er fortsatt vekst i gytebestanden. Målet om en gytebestand på 2,5 mill. tonn er ennå ikke nådd. Siste år har bestanden ligget stabilt på ca. 1,3 mill. tonn.

2. Fisket i kystgruppen.

Maråk mente at den foreslåtte avsetningen på 7.000 tonn til kystfisket var for høy.

Olsen poengterte at kystfisket ikke skulle stoppes, men at det var snakk om et avsetningskvantum.

Benjaminson mente det kunne bli brukt for så mye som 7.000 tonn til kystfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det samlet for alle områder blir avsatt 7.000 tonn til kystfisket. Avsetningen i reguleringsammenheng ble fordelt med 5.000 tonn på Nordsjøen og 2.000 tonn på Skagerrak.

Konsumspørsmålet.

Benjaminson viste til Norges Fiskarlag sitt forslag om å oppheve påbudet

om konsumleveranser for kystfiskeflåten. Dermed gir en lik anvendelse både for kyst og hav. For kystflåten kan det være like attraktivt å fiske til oppmaling. Han viste også til at lokale sildestammer vanskeliggjorde brislingfisket i enkelte områder, og at det kan være ønskelig å høste noe av denne silda.

Olsen sa at dersom en skulle oppheve konsumpåbudet for kystflåten måtte en samtidig gå bort fra ordningen med en kvoteavsetning til en ordning med en fast kvote. I dag vet vi at konsumpåbudet er med å begrense uttaket fra denne flåtegruppen.

Benjaminson trodde ikke at en opphevelse av konsumpåbudet ville føre til en merkbar økning i kvoteuttaket, og at det i første omgang derfor ikke var nødvendig å endre det øvrige reguleringsopplegg for kystflåten p.g.a. opphevelse av konsumpåbudet.

Domstein mente at et konsumpåbud med en liberal dispensasjonsordning burde dekke fiskernes behov. Dette vil sikre at konsumindustrien får mulighet til å få tilført råstoff før silden alternativt går til oppmaling. En dispensasjonsordning bør imidlertid legges til andre enn Sildesalgslaget.

Plassa viste til någjeldende ordning hvor Fiskeridirektøren ga tillatelse til oppmaling dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kan anvendes til konsum. Det er et nært kontakt med sildelaget her, slik at ordningen fungerer godt i praksis.

Vaage var betenkt over å fiske sild i fjordene til oppmaling fremfor å ha silda gående for å få fjordene i balanse. Dette er derfor ikke utelukkende en sak for sildefiskerne.

Fiskeridirektørens forslag om å sette krav om levering til konsum eller agn i kystsildfisket fikk 8 stemmer. De øvrige representantene (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson og Wold) stemte for forslaget om å oppheve konsumpåbudet for kystfiskeflåten.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsatt under punkt 2 i saksdokumentene.

3. Trålfisket.

Benjaminson viste til Norges Fiskarlags forslag at det av trålgruppens andel avsettes 2.000 tonn til konsumsild i Skagerrak.

Olsen viste til at det også i Fiskeridirektørens forslag var lagt opp til konsumfiske, dersom en ser at avsetningen gir rom for et direkte fiske.

Benjaminson mente at forslaget fra Norges Fiskarlag gikk noe lengre enn Fiskeridirektørens forslag etter som det her var en avsetning avgrenset til et bestemt område. En slik avsetning vil også være et initiament til å holde innblandingen av sild i industritrålfisket på lavest mulig nivå.

Gullestad stilte tvil ved hensiktsmessigheten ved å øremerke 2.000 tonn til Skagerrak. Han spurte om det var bedre for trålerne å fiske i Skagerrak fremfor i Nordsjøen.

Gunnar Strand svarte at han ikke hadde tilstrekkelig kunnskap om innholdet i Norges Fiskarlags forslag.

Wold mente at Fiskeridirektørens forslag om å fastsette et hensiktsmessig reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske dekket forslaget fra Norges Fiskarlag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av trålfisket. Forslaget om å avsette 2.000 tonn av trålgruppens andel til konsumfiske i Skagerrak, fikk 1 stemme (Benjaminson).

4. Regulering av ringnotfisket

Olsen viste til forslaget at ved salg av fartøy som ble tildelt rettigheter i nordsjø-, og makrellfisket i 1992, får ny eier ikke krav på å få overført tillatelsen til seg, slik tillatelse kan gis ved salg innen Trøndelag og Nord-Norge.

Benjaminson sa at han ikke var uenig i forslaget, men viste til at spørsmålet ikke hadde vært diskutert i Norges Fiskarlag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å kunne å støtte Fiskeridirektørens

forslag.

Hellesvik etterlyste begrunnelse for å ikke fastsette konsumkrav for ringnotflåten i Norges økonomisk sone.

Olsen sa at det er markedet som får avgjøre om fangsten skal gå til oppmaling eller konsum. Dette gjelder derimot ikke hvor en velger å fastsette et konsumpåbud ut fra et fornuftig mål om å regulere uttaket av en bestand, enten på totalnivå eller i forholdet mellom grupper.

Ringnotflåten er regulert gjennom fartøykvoter. Det må derfor her være opp til det enkelte fartøy å velge hvilken anvendelse som gir det beste økonomiske resultat. Dette blir et forhold mellom kjøper og selger.

Når det gjelder kystflåten ville det å oppheve konsumkravet fått konsekvenser for nivået på totaluttaket i denne flåtegruppen. Videre ville det hatt konsekvenser for kvoteforholdet mellom fartøyene i kystgruppen.

Domstein sa et konsumpåbud innebærer at fiskeflåten må være markedsorientert, dvs. at de i sitt fiske må orientere seg mot markedet. Dersom fisker hadde drevet et planmessig konsumfiske kunne langt mere vært omsatt til konsum. Det er viktig at en inntar et prinsipielt standpunkt. Ulik håndtering av de forskjellige fartøygrupper virker kunstig.

Lie viste til at det i 1992 var levert ca. 150.000 hl nordsjøsild til industrien. Dette er sild som konsumindustrien ikke har villet tatt imot.

Ole Strand sa at ringnotflåten alltid ville bestrebe seg på å fiske og levere til konsum. En konsumklausul vil derfor ikke forandre det kvanta som leveres til oppmaling.

Plassa minnet om at kystflåten i fisket etter norsk vårgytende sild hadde fått adgang til å fiske et kvantum til oppmaling. Vi har et ansvar i å ikke ta ut mere enn totalkvoten, men også et ansvar for å legge forholdene til rette for at totalkvoten kan fiskes. Dersom en fastsetter en for streng konsumklausul vil dette kunne medføre at en gruppe ikke klarer å ta sin tildelte kvote.

Fiskeridirektørens forslag om at det ikke settes konsumkrav i Norges økonomiske sone fikk 9 stemmer (Olsen, Rasmussen, Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund og Bæivi. Representantene Vaage,

Domstein, Larsen og Eggereide gikk inn for konsumkrav.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsatt i saksdokumentene. Dette med unntak av refordelingsdatoen som enstemmig ble endret fra 1. desember til 15. november.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

6284/92

04.12.92
Jnr. 1983/92
JS/KMR
Ark.

TELEFAX

FISKET ETTERE SILD SØR FOR 62°N

- A) NORDSJØSILD
- B) SILD VEST AV 4°V
- C) SILDEFISKET I SKAGERRAK

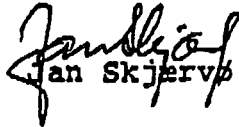
Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak på møte den 1. - 4. desember 1992, og gjorde følgende vedtak under sak 184/92:

- VEDTAK:
1. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter sild sør for 62° N i 1993; videreføres etter samme kriterier for deltakelse som i 1992.
  2. Norges Fiskarlag vil på nytt be om at kontrollen med både utenlandske og norske fartøyer som deltar i sildefiskeriene i norsk sone, skjerpes. I denne sammenheng må det arbeides for at også utenlandske fartøyer pålegges de samme krav som norske fiskere har bl.a. med hensyn til forbud mot aktivt/passivt sorteringsutstyr.
  3. Norges Fiskarlag anbefaler følgende fordeling av sild sør for 62°N i 1993:
    - Kystgruppens kvote stipuleres til 7.000 t, fordelt på 5.000 t i Nordsjøen og 2.000 t i Skagerak.
    - Trålgruppens andel av totalkvoten settes til til 7% og med en bifangst på 20%. Av trålgruppens andel avsettes 2.000 tonn til konsumsild etter sild i Skagerak.
    - Den del av totalkvoten som gjenstår etter tildeling til trål og kyst avsettes til ringnotgruppen og fartøyer mellom 70 og 90 fot."
  4. For kystgruppen begrenses det enkelte fartøys kvote til 5.500 hl. Påbudet om konsumleveranse og låssetting oppheves.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse, bør reguleres med individuelle fartøykvoter i Nordsjøen, Skagerak og vest av 4°V, beregnet etter "universalnøkkelen".

5. Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra 4. januar. For ringnotgruppen bør siste frist for oppmøte settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det straks foretas en ny vurdering av fartøykvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

-----

for Helge Rakstang

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner.

5764/92 1

Pir-Sentere: 7005 Trondheim.
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landstiskerlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

05.12.91.
Jnr. 2063/91
HTV.
ark.

T E L E F A X

4.12.1991

RESSURSDELINGSUTVALGETS INNSTILLING.

Landsstyret i Norges Fiskerlag behandlet saken i møte den 4. desember 1991, og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskerlag har behandlet spørsmålet om fordeling av ressursene i sildesektoren på bakgrunn av innstillingen fra et internt utvalg, og en omfattende organisasjonsmessig behandling av utvalgets innstilling.

Norges Fiskerlag vil understreke at en større grad av stabilitet og forutsigbarhet er viktige forutsetninger for å bedre næringens lønnsomhet.

Fordelingen av ressursene mellom de ulike grupper må gjelde over flere år, og Norges Fiskerlag går derfor inn for at en i første omgang trekker opp retningslinjene for perioden fra og med 1992 til og med 1994.

Landsstyret legger til grunn for sin vurdering, at det ikke vil bli vesentlige endringer i det totale kvotegrunnlaget i pelagisk sektor i perioden. En forutsetter at fordelingen mellom gruppene skal kunne revurderes dersom kvotegrunnlaget endres vesentlig.

Norges Fiskerlag ser det som viktig at kystnotgruppen mellom 70 og 90 fot får en bredere ressursmessig basis for sin drift.

Norges Fiskerlag går derfor inn for at en utvider denne gruppens rettigheter ved at en gir 10 nye fartøy fortrinnsvis fra nord-Norge og Trøndelag, rett til å delta i fisket etter nordsjøsilde og makrell slik at det totalt blir 18 fartøy i gruppen.

Disse fartøyene bør i fisket etter nordsjøsilde og makrell, reguleres sammen med ringnotgruppen og Norges Fiskerlag vil ta hensyn til at det slippes flere fartøy inn i fisket, ved fordelingen mellom gruppene.

De konkrete fordelinger mellom gruppene i sildesektoren må sees som en helhet og Norges Fiskerlag vil ut fra ovennevnte anbefale følgende:

Makrell:

Norges Fiskarlag går inn for følgende når det gjelder kystgruppens fiske etter makrell:

- fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene, gis en stipulert kvote (inngår som en del av kystgruppens kvote).
- kystgruppens samlede kvote inklusive kvoten til kystnotfartøy under 70 fot, settes til 16 500 tonn.
- ordningen med maksimalkvoter må videreføres.

Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppens andel i fisket etter makrell settes til 2%.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse, sin andel av totalkvoten er samsvarende med den rest som gjenstår etter tildeling til trål og kyst.

Sild syd for 62. breddegrad:

Norges Fiskarlag går inn for at kystgruppens samlede kvote stipuleres til 5 000 tonn.

Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppens andel settes til 7% av totalkvoten.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse, sin andel av totalkvoten er samsvarende med den rest som gjenstår etter tildeling til trål og kyst.

Norsk vårgytende sild:

Den gruppeinndeling man har hatt i de senere år bør videreføres.

Ved totalkvoter mindre enn 20 000 tonn mener Norges Fiskarlag at kystflåten må tildeles hele kvoten.

- for totalkvoter over 20 000 tonn utvikles gruppens andeler lineært til ved en totalkvote på inntil 70 000 tonn å nå et nivå på henholdsvis 60,5% for kyst, 35,5% for ringnot og 4% for trål.
- for totalkvoter over 70 000 tonn utvikles gruppens andeler linært til ved en totalkvote på inntil 80 000 tonn å fordeles med 53% til kyst og 43% til ringnot. Trålgruppens andel holdes på 4% i dette intervallet.
- for totalkvoter over 80 000 tonn utvikles gruppens andeler linært til ved en totalkvote på inntil 250 000 tonn å fordeles med 47% hver til kyst og ringnot, og 6% til trål.

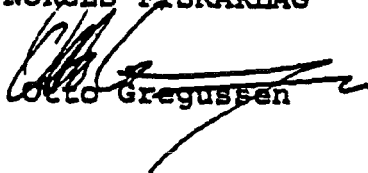
Lodde i Barentshavet:

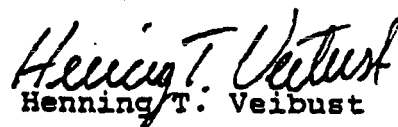
Norges Fiskarlag går inn for at man tar utgangspunkt i et reguleringsår som strekker seg fra sommer til sommer. Gruppene gis andeler av den totalkvote Norge blir tildelt i hele denne perioden.

Norges Fiskarlag går inn for en videreføring av den gruppeinndeling man hadde for vinterloddefisket i 1991. Det tilrås at gruppene gis følgende andeler av den totale norske kvote, uavhengig av størrelsen på denne:

Kystgruppen (alle fartøyer under 90 fot):	12 %
Trål (trålere over 90 fot)	: 8 %
Konsesjonspliktig ringnot	: 80 % "

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 1. HALVÅR I 1993.

V. J. Olsen viste til sakedokumentene der det heter:

"1. Fisket i 1. halvår i tidligere år.

Fisket etter makrell i 1. halvår var frem til og med 1990 stengt for andre en kystfiskefartøy. Med kystfiskefartøy regnes her ringnotfartøy under 70 fot samt fartøy under 90 fot som fisker med garn og snøre. For utøvelsen av kystfisket har det vært stilt konsumkrav i 1. halvår.

Fra og med 1991 ble fisket åpnet ved årets begynnelse også for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringotfartøy mellom 70 - 90 fot som tilfredstilte detagelseskriteriene. Fisket for ringnotfartøy over 70 fot har vært åpen fra 1. januar i ICES statistikkområde IVa nord for 59° n.br. og i VIa nord for 56°30' n.br.

Deltagende ringnotfartøy har kunnet fiske til konsum innenfor en maksimalkvote på 600 tonn for konsesjonspliktige ringnotfartøy og en maksimalkvote på 400 tonn for ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Det enkelte fartøys fangst har gått til fradrag i fartøykvoten for 2. halvår.

I 1992 deltok i alt 2 ringnotfartøy i fisket 1. halvår mot 10 fartøy i 1991. I 1992 ble det fisket 175 tonn makrell i 1. halvår mot 2030 tonn i 1991.

I 1991 foregikk fisket i Norges økonomiske sone i Nordsjøen og i 1992 foregikk fisket vest av Shetland.

2. Regulering av fisket i 1. halvår i 1993.

Spm. om åpning av makrellfisket i 1. halvår i 1993 har vært forelagt Havforskningsinstituttet som i telefax av 27.11.1992 uttaler:

"Den kjønnsmodne makrellen forventes å forlate Nordsjøområdet rundt nyttår på vandring til gyteområdene sørvest av Irland og derfor vil det ikke være betydelig innslag av stor makrell (G6) i fangstene tidlig på året i 1993. På denne tiden forbruker makrellen en stor del av fettreservene fra foregående høst til kjønnsmodning, slik at fettinnholdet vil gå ned. Allerede en måned etter gyting har makrellen øket vekten med 25%. Gytingen i det vestlige området foregår i tiden mars-juli.

Havforskningsinstituttet anbefaler at de momenter som er anført overfor og i brev av 27.02.1991 og 5.12.1991 taes med i helhetsvurderingen når saken behandles i Reguleringsrådet".

Kopi av brev av 27.02.1991 og 05.12.1991 følger vedlagt (././.).

Fiskeridirektørens prinsipiale syn er at det ikke bør åpnes for havmakrellfiske i 1. halvår. På bakgrunn av næringens ønske om åpning allerede fra årskiftet tidligere år finner Fiskeridirektøren likevel å kunne gå inn for følgende reguleringsordning:

Det utarbeides et midlertidig reguleringsopplegg for makrellfisket i 1. halvår 1993 i samsvar med opplegget de to siste år (se nedenfor):

2.1 Kystfisket

Kystfisket åpnes ved årskiftet for ringnotfartøy under 70 fot samt fartøy under 90 fot som fisker med garn og snøre. Det settes konsumkrav i kystfisket 1. halvår.

2.2 Ringnotfartøy over 70 fot.

Fisket for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som har deltatt i makrellfisket eller sildefisket sør for 62° n.br. i 1990 - 1992 åpnes ved årskiftet.

Når det gjelder deltagelsen for fartøy mellom 70-90 fot vises til sak 17/92.

Det settes konsumkrav i fisket i 1. halvår.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles en maksimalkvote på 600 tonn og ringnotfartøy mellom 70 - 90 fot tildeles en maksimalkvote på 400 tonn.

Det enkelte fartøys fangst i 1. halvår går til fradrag på den kvote fartøyet tildeles senere i 1993.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å gi nærmere avgrensing av et totalkvantum i 1. halvår 1993. "

Eggereide viste til Fiskeridirektørens prinsipiale syn at det ikke bør åpnes for havmakrellfiske i 1. halvår. Han mente dette var fornuftig og at en derfor ikke burde åpne for et makrellfiske 1. halvår.

V. J. Olsen sa at det biologisk trolig er riktig å vente. For 2 år siden ble det imidlertid en viss etterspørsel etter makrell i 1. halvår. Det ble fisket svært lite. Vi må ikke glemme hensynet til markedssiden og industrien i land.

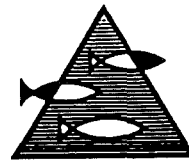
Domstein sa at markedshensyn tilsier at det fiskes i oktober og november, når kvalitet og prisen er på det høyeste. Landindustrien har også kapasitet til å ta imot hele den norske kvoten i denne perioden.

I 1. halvår vil industrien kunne dekke sitt behov med utenlandsk makrell. En fiskestart i 1. halvår kan derfor ikke primært grunngies i industriens ønske.

Strand mente det var galt å nekte norske fiskere i å fiske når EF fisker.

V. J. Olsen poengterte at det ville bli konsumkrav. Dersom noen få norske fiskefartøy finner det hensiktsmessig å ta ut noe av sin kvote i 1. halvår, bør vi ikke nekte de.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter makrell 1. halvår i 1993. Representanten Eggereide avsto fra å stemme.

Fiskeridirektøren
HER

Deres referanse:

Vår referanse:

UTG. p92145/SAI

27.11.1992

Bergen,

REGULERING AV MAKRELLFISKE FØRSTE HALVÅR 1993

Det vises til telefonsamtale fra Terje Halsteinsen angående åpning av makrellfisket fra 2. januar 1993.

Havforskningssinstituttet svarte på liknende henvendelser i brev av 27.2.91 og 5.12.91. Det er heller ikke i år kommet nye momenter. Den kjønnsmodne makrellen forventes å forlate Nordsjøområdet rundt nyttår på vandring til gyteområdene sørvest av Irland og derfor vil det ikke være betydelig innslag av stor makrell (G6) i fangstene tidlig på året i 1993. På denne tiden forbruker makrellen en stor del av fettreservene fra foregående høst til kjønnsmodning, slik at fettinnholdet vil gå ned. Allerede en måned etter gyting har makrellen øket vekten med 25 %. Gytingen i det vestlige området foregår i tiden mars-juli.

Havforskningssinstituttet anbefaler at de momenter som er anført overfor og i brev av 27.2.91 og 5.1991 taes med i helhetsvurderingen når saken behandles i Reguleringsrådet.

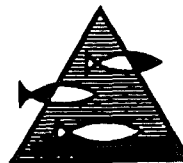
Steinar Olsen

Svein A. Iversen

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV - LIV - MILJØ

Fiskeridirektøren

H E R

Deres referanse:

Vår referanse: 90/1716/3 - TJ

Bergen, 05.12.91

REGULERING AV MAKRELLFISKET I 1992

Det vises til telefax av 6.12.91 angående åpning av makrellfiske, begrenset til 40 000 tonn, fra 2. januar 1992.

Havforskningssinstituttet avga 27.2.91 en uttalelse angående fiske av makrell i nordsjøområdet tidlig på året. Det er ikke kommet til nye momenter og kopi av uttalelsen er vedlagt. Kort oppsummert er situasjonen at den kjønnsmodne makrellen normalt forlater nordsjøområdet før nyttår og det kan derfor ikke forventes noe betydelig innslag av stor makrell i fangstene i dette området. Det bør også tas med i vurderingen at makrellen tidlig på året har lavt fettinnhold og at den kjønnsmodne makrellen som eventuelt blir fisket ville ha kunnet vært med på gytingen allerede i mars.

Havforskningssinstituttet anbefaler at de momenter som er anført ovenfor tas med i en helhetsvurdering når saken behandles i Reguleringsrådet.

Tore Jakobsen

Kopi: Odd Nakken

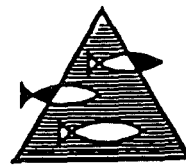
Postadresse: Postboks 1870 N-5024 Bergen-Nordnes	Kontoradresse: Nordnesgaten 33 Bergen	Telefon: (05)238500 Telefax: (05)238531	Telex 42297 OCEAN N	Postgironr.: 5052857 Bankgironr.: 0616.05.70189	Saksbehandler: Direkte telefon:
--	---	--	---------------------------	--	--

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ — RESSURSER — HAVBRUK

SENTER FOR MARINE RESSURSER

HAV · LIV · MILJØ

Fiskeridirektøren
HER

Deres referanse:

Vår referanse: P9117-SAI-ALJ

Bergen, 27.02.1991

AD TELEFAX AV 15.2.91 FRA FISKERIDEPARTEMENTET OM MIDLERTIDIG REGULERING
AV MAKRELLFISKET

Etter et møte i Fiskeridirektoratet 26.2.91 fikk forsker Svein A. Iversen
kopi av ovennevnte telefax og ble bedt om en uttalelse.

I nevnte telefax er det sannsynligvis en trykkfeil der det heter "§ 2 skal
lyde ..... fra 15. februar og inntil videre i 1991 fiske makrell til
konsum i ICES statistikk område IVa nord for N 59° og i område IVa nord
for N 56°30'." Den siste presiseringen gjelder vel område VIa.

Makrellen som fiskes i Nordsjøen, Skagerrak og og Norskehavet tilhører
stort sett den vestlige bestanden. I 1989 ble det tatt ca 370 000 tonn
makrell i dette området og bare knapt 1% var Nordsjømakrell. Den kjønns-
modne delen av bestanden vandrer ut av Nordsjøen og mot gyteområdet (vest
og sørvest av Irland) mot slutten av året. Den starter gyting i mars.
Derfor tømmes Nordsjøområdet i stor grad av kjønnsmoden makrell om
vinteren. Sannsynligheten for å få kjønnsmoden makrell i dette området nå
er derfor liten. Vanligvis blir makrellen kjønnsmoden når den måler rundt
30 cm (tilsvarer ca 200 g).

På et tokt "Håkon Mosby" gjennomførte i nordlige del av Nordsjøen i tiden
4-23 februar 1991 ble det fanget en god del makrell. I alt ble det tatt
prøver av 450 fisk. Disse målte mellom 17 og 39 cm. Hovedtyngden målte
20 cm og bare vel 5 % målte 30 cm eller mer (se tekstabell nedenfor).

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesgaten 33
Bergen

Telefon:
(05) 238500
Telefax:
(05) 238531

Telex:
42297
OCEAN N

Postgironr.:
5052857
Bankgironr.:
0616 05 70100

Saksbehandler:
Direkte telefon:

cm	%	vekt (g)
17	+	45
	2	54
19	12	54
	23	59
21	20	68
	10	75
23	4	90
	+	100
25	+	115
	-	
27	6	137
	9	153
29	8	170
	3	187
31	1	220
	1	
33	+	
	-	
35	-	
	-	
37	-	
	-	
39	+	550

Fangstmulighetene for såkalt G4 (400-500 g), G5 (500-600 g) og G6 makrell (over 600 g) i nordlige Nordsjøen, Skagerrak og Norskehavet er dårlige på denne tiden. I område VIa er nok mulighetene bedre pga. tilbakevandringen til gytefeltet.

Steinar Olsen

Svein A. Iversen
 Svein A. Iversen

Kopi: O. Nakken

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.92
Jnr. 1982/92
JS/KMR
Ark.

6285/92

TELEFAX

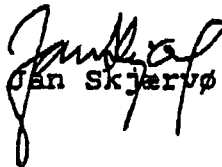
FISKET ETTER MAKRELL 1. HALVÅR 1993

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak på møte den 1. - 4. desember 1992, og gjorde følgende vedtak under sak 170/92:

VEDTAK: "Norges Fiskarlag forutsetter at et endelig reguleringsopplegg for makrellfisket blir fastsatt våren 1993. Fiskarlaget vil likevel be om at det blir åpnet for fiske etter makrell fra 4. januar og at det blir fastsatt en midlertidig forskrift gjeldende fra denne dato, i tråd med den fastsatte forskrift for 1992.

Norges Fiskarlag anbefaler at det fiskes til konsum."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

-----

for Helge Rakstang

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner.

SAK 19/92

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE I BARENTSHAVET I 1993.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Loddefisket vinteren 1992

For høsten 1991 og vinteren 1992 ble TAC satt til 1.084.000 tonn lodde. Norges totalkvote for høst- og vinterloddefisket var 60% av total TAC eller 650.400 tonn. Denne ble redusert til 635.400 tonn da Færøyene fikk overført 15.000 tonn. Det har vært enighet mellom Norge og Sovjet om å se høst- og vinterloddefisket i sammenheng, slik at ufisket kvantum om høsten kan fiskes om vinteren. Ettersom norske fiskere kun hadde fisket 32.500 tonn lodde høsten 1991, ble den norske vinterloddekvoten 1992 på 602.900 tonn.

Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

Følgende grupper fartøy ble gitt tillatelse til å delta:

- 1) fartøy med ringnotkonsesjon
- 2) fartøy større enn 27,5 meter l.l. med loddetråltillatelse
- 3) fartøy under 27,5 meter l.l. (kystgruppen). Dersom fartøyet skulle nytte trål måtte det ha loddetråltillatelse.

Kystgruppen omfattet også notfartøy over 27,5 meter med deltagelsesrett i kystgruppen i fisket etter norsk vårgytende sild. Dette gjaldt totalt 8 fartøyer.

Fangstbegrensning (uttaksregulering)

Den norske totalkvoten for høsten 1991/vinteren 1992 på 635.400 tonn ble fordelt mellom fartøygruppene etter samme fordelingsnøkkel som for

vinterloddefisket i 1991. Tabell 1 viser hvilke gruppekvoter dette ga:

Tabell 1 Fordeling av den norske totalkvoten på fartøygrupper.

	Kvantum (tonn)	%-andel
Konsesjonspliktige ringnotfartøy:	486.080	76,5
Trålere over 27,5 meter l.l.:	62.270	9,8
<u>Kystgruppen:</u>	<u>87.050</u>	<u>13,7</u>
<u>Totalt (alle grupper):</u>	<u>635.400</u>	<u>100,0</u>

Ringnotgruppen

Faktoren for ringnotgruppen ble 14. januar fastsatt til 12,5 (1991: 10,0). Dette innebar en overfordeling av gruppekvoten på omlag 4% eller ca. 19.400 tonn.

Trålgruppen

Trålerne var regulert ved maksimalkvoter. Trålere mindre enn 36 meter l.l. fikk fiske inntil 13.000 hl. (1991:7.000 hl.), mens trålere over 36 meter l.l. fikk fiske inntil 15.000 hl. (1991: 9.000 hl). Trålfartøy under 27,5 meter l.l. inngikk i kystgruppen (kysttrål).

Kystgruppen

Også denne gruppen ble regulert ved maksimalkvoter. Både kystnot og kysttrål under 27,5 meter l.l. ble tildelt en maksimalkvote på 12.000 hl. (1991: 6.000 hl), mens kystnotfartøy over 27,5 meter l.l. ble tildelt en maksimalkvote på 15.000 hl. (1991: 9.000 hl).

Påmelding.

I følge Norges Sildesalgslags påmeldingsliste av 31. januar 1992 var det påmeldt 308 fartøy. Av disse var 104 konsesjonspliktige ringnotfartøy (1991:103 fartøy), 134 kystfartøy (1991: 222 fartøy) og 70 trålere (1991: 97 fartøy).

Åpning av felt

Fisket ble åpnet den 10. januar 1992 kl. 1400 innenfor gitte felt vest for 32°Ø. Åpningen var basert på rapporter fra letefartøyene M/S Havmann og M/S Trombas som var engasjert for loddeleting.

Utgangspunktet var at Fiskeridirektoratet skulle åpne for loddefiske sør for N 74°, når den gytemodne lodden hadde skilt seg fra unglodden (jfr. protokollen fra den 20. sesjon i Den blandete norsk - sovjetiske fiskerikommisjonen).

Området ble utvidet 4 ganger, siste gang 24. februar. Etter denne dato kunne en fiske mellom :

Posisjon 1: Andøya fyr
Posisjon 2: N 74° Ø 23°
Posisjon 3: N 74° Ø 35°
Posisjon 4: N 72° Ø 35°
Posisjon 5: N 72° Ø 45°
Posisjon 6: N 69° Ø 45°
Posisjon 7: N 69° 26' Ø 35° 30'

Innenfor det åpne området var det et stengt område begrenset av posisjonene:

Posisjon 1: N 71° 30' Ø 33°
Posisjon 2: N 71° 30' Ø 37°
Posisjon 3: N 70° 15' Ø 37°
Posisjon 4: N 70° 15' Ø 33°

Norge og Russland hadde gjensidig adgang til å fiske 250.000 tonn lodde i hverandres økonomiske soner, og frem til mars hadde fisket hovedsaklig funnet sted i russisk økonomisk sone.

M/S Trombas og M/S Svanaug Elise ble fra den 19. februar engasjert for leting etter alternative fiskefelt. I tillegg til å lete etter loddeforekomster, skulle de kartlegge sild.

Stenging av felt

Det ble forut for åpning av felt gjort registreringer av smålodde og sild, men man fikk ingen stenging av felt pga. smålodde eller sildeinnblanding.

Pga. for stor innblanding av torsk i loddefangstene, ble det den 13. mars innført dagstengning i fisket etter lodde med not. Dette ble opphevet den 3. april. Det var ellers ingen stengning av felt under fisket.

Refordeling

For å sikre at de enkelte fartøygrupper skulle kunne fiske tildelte gruppekvoter og at den norske totalkvoten på 635.400 tonn skulle bli oppfisket, ble det i løpet av fisket foretatt refordelinger av fartøy- og maksimalkvotene. Maksimalkvotene for fartøy i trål og kystgruppen ble hevet i flere omganger, og endte til slutt på 25.000 hl for alle fartøy i kyst- og trålgruppen. Faktoren i det konsesjonspliktige ringnotfisket ble først hevet til 13.5 og siden hevet til 14.2, som også ble stående.

Stopp i fisket

Onsdag 8. april ble det fartøykvoteregulerte fisket etter lodde stoppet. Bakgrunnen var at det pr. midnatt 7. april kun gjenstod omlag 25.000 tonn av totalkvoten, og at gruppekvoten til ringnot var overfisket med omlag 21.000 tonn samtidig som en måtte sikre at det stod igjen kvote for kystgruppen. Denne gruppen var garantert å fiske fram til sesongslutt, 30. april.

Torsdag 9. april ble trålgruppens fiske etter lodde stoppet. Dette ble gjort fordi trålgruppens kvote var oppfisket 8. april. Skulle en la gruppen fiske videre kunne det få konsekvenser for kystgruppens fiske etter lodde.

30. april ble kystgruppens fiske stoppet. Bakgrunnen var den nedfelte bestemmelsen i fiskeriavtalen mellom Norge og Russland/Sovjet om at fisket skulle stoppes etter 30. april klokken 2400.

Oppfisket kvantum fordelt på fartøygrupper.

Tabell 2 Fordeling av gruppekvoter og oppfisket kvantum på fartøygrupper¹.

	Gruppekvote		Fangst	
	(kvantum)	(%-vis andel)	(kvantum)	(%-vis andel)
Ringnot	486.080 t	76,5%	514.626 t	79,6%
Trål	62.270 t	9,8%	64.339 t	10,0%
Kyst	87.050 t	13,7%	67.212 t	10,4%
Totalt	635.400 t	100,0%	646.177 t	100,0%

Inkluderes letefangsten for høst og vinterloddefisket (1991/1992) er 654.474 tonn lodde fisket totalt. Dette er omlag 3% mer enn den norske totalkvoten.

Høstloddefisket 1992

I mai uttalte ACFM at bestands-situasjonen i 1992 minnet om bestands-situasjonen i 1991, og at det dermed skulle være grunnlag for et tilsvarende fiske som i 1991. Den Norsk-Russiske fiskerikommisjon vedtok på møte i juli 1992 at det skulle åpnes for et høstloddefiske med en TAC på inntil 265.000 tonn, hvorav Norge fikk 159.000 tonn og Russland fikk 106.000 tonn. Av det norske kvantum på 159.000 tonn ble 44.000 tonn overført til Russland mot en tilsvarende overføring av vinterlodde til Norge i 1993. Etter overføringer var den norske totalkvoten 115.000 tonn.

Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering)

Den konsesjonspliktige ringnotflåten ble gitt rett til å delta i fisket. Reguleringsrådet ble på møtet 17. juni 1992 enig om at også de trålere som hadde interesse av høstloddefiske skulle kunne delta.

Fisket ble åpnet 8. september 1992, og 71 konsesjonspliktige ringnotfartøy meldte seg på fisket. Ingen trålere søkte om å delta.

---

¹ Tallene er basert på utlosset kvantum. Letefangsten på 8.297 tonn er ekskludert

Fangstbegrensning (uttaksregulering)

Reguleringsrådet ble på møtet 17. juni 1992 enig om at fartøygruppens fangst høsten 1992 skulle gå til fradrag fra gruppenes samlede høst- og vinterloddekvote 1992/93.

Det ble imidlertid ikke tatt stilling til spørsmålet om fartøy som deltok i høstloddefisket skulle få avkortning på fartøykvoten under vinterloddefisket. Med erfaringene fra høstloddefisket i 1991 (svært lav kvoteutnytting) ønsket en å drøfte om avkorting av fartøyenes fangst høsten 1992 mot kvote i 1993 kunne føre til tilsvarende lav kvoteutnytting høsten 1992. Spørsmålet ble derfor utredet og sendt på høring til Norges Fiskarlag, Sildemelfabrikkens Landsforening og Fiskerinæringens Landsforening.

Høringsrunden ga ikke noe entydig signal til myndighetene på dette spørsmålet, og reguleringen i § 3 i forskrift om regulering av høstloddefisket i 1992 (J-135-92) ble derfor formulert slik:

Det enkelte fartøys fangst i høstloddefisket skal gå til fratrukk i fartøyets samlede høst- og vinterloddekvote høsten 1992 og vinteren 1993. For å sikre et tilfredsstillende kvantum lodde levert til nord-norske sildemelfabrikker kan Fiskeridepartementet bestemme at slik avkorting bare skal gjøres gjeldende for deler av fangsten.

Fartøyene ble videre regulert med maksimalkvoter. Ved fiskets åpning hadde ringnotfartøy en maksimalkvote på 30.000 hl og trålfartøy en maksimalkvote på 15.000 hl.

18. september ble ringnotfartøyenes maksimalkvoter økt til 40.000 hl.

Letetjeneste

M/S Slaatterøy ble engasjert som letefartøy fra 1. september 1992, og de første fangstbare registreringene ble gjort den 5. september nordøst av Hopen. I Storfjorden ble det ikke registrert lodde.

Den største lodden befant seg lengst i nord. I enkelte områder kunne en finne både stor og liten lodde sammen.

Man fikk under letingen nyttig informasjon fra Havforskningsinstituttets

fartøy som hadde 0-gruppe tokt i området.

Stenging av felt

Kontroller på feltet viste et noe varierende resultat med hensyn til smålodde. På forskjellige fartøy i samme området kunne en finne fra 7% - 42% innblanding av smålodde i fangstene. Det ble meldt om mest smålodde i den lyse delen av døgnet.

Det ble ikke foretatt stenging av felt under årets høstloddefiske.

Det ble ikke registrert bifangst-problemer under fisket.

Deltagelse og fangst

Den faktiske deltagelse og fangst viste seg å bli bedre enn høsten 1991. Det kan være flere årsaker til dette. I deler av den perioden høstloddefisket foregikk, var det store markedsproblemer i makrellfisket. Samtidig var uttaksreguleringen slik at deltagende fartøy kunne få en bonus ved å fiske lodde dersom avkortingsbestemmelsene ble endret som følge av lav deltagelse. I tillegg hevdet flere redere at de var interessert i å fiske deler av loddekvoten om høsten pga forventninger til et godt kolmulefiske om vinteren.

Maksimalkvotens størrelse hindret ingen fartøy fra fortsatt fangst. Da siste innmelding fra høstloddefisket kom 10. oktober, var det fisket 73.100 tonn. Med dette resultatet fant Fiskeridirektøren ikke grunnlag for å endre avkortingsbestemmelsene i fisket.

Loddefisket vinteren 1993

Totalkvote

ACFM ga følgende opsjoner for et vinterloddefiske i 1993:

TAC 1000 tonn	Min. gytebestand 1000 tonn	Max. gytebestand 1000 tonn
0	1032	1297
300	753	1057
400	660	964
500	576	870
600	474	777

Et mye brukt mål for optimal gytebestand på lodde er 500.000 tonn. Om en trekker inn loddas rolle som mat for torsken, vil det ofte være fornuftig å sikte mot en høyere gytebestand enn dette. I en normalsituasjon vil en større gytebestand produsere flere rekrutter, som i sin tur delvis vil være føde for torsken. Med den prisforskjell det er på lodde og torsk, vil selv mindre økninger i torskens tilvekst være et argument for å opprettholde en høyere gytebestand av lodde.

Når det står mye ungsild i Barentshavet, som en forventer i 1993, vil loddas rekruttering kunne slå feil. Denne erkjennelse kan lede til to oppfatninger om hvilken gytebestand av lodde en bør sikte mot.

På den ene side kan man hevde at dersom loddas rekruttering med høy sannsynlighet vil slå feil, har det liten hensikt å spare en stor gytebestand.

På den annen side kan man hevde at dersom loddas rekruttering med høy sannsynlighet vil slå feil, bør man opprettholde en større gytebestand enn vanlig. Rekrutteringen fra en større gytebestand vil kunne ha større mulighet for bli spredd, og derigjennom ha økt sannsynlighet for overlevelse.

Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon har blitt enige om en TAC for vinterloddefisket på 600.000 tonn, noe som skulle sikre en rimelig stor gytebestand til våren. Total TAC for høst- og vinterloddefisket blir da 865.000 tonn. Med en norsk andel på 60% blir den norske totalkvoten for høst og vinterloddefisket 519.000 tonn. Av dette har Norge fisket 73.100

tonn i høstloddefisket. Færøyene har fått tildelt 9.000 tonn, og disponibel norsk kvote vinteren 1993 blir dermed 437.000 tonn. Tilbakeføring av det fangstkvantum Norge overførte til Russland på 44.000 tonn høsten 1992 er da inkludert.

Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering)

Deltagelsesforskriftene foreligger p.t. ikke, men en forutsetter at følgende fartøygrupper gis tillatelse til å delta:

Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Trålere

Kystfartøy

Fangstbegrensning (uttaksregulering)

Det har vært reist kritikk mot at trålere og kystfartøy inititelt ble tildelt for store gruppekvoter av lodde i 1992 i forhold til hva de ville kunne fiske. I henhold til tabell 2 var dette riktig for kystgruppen, men ikke riktig for trålgruppen. I 1992 fisket kystgruppen 67.212 tonn, mens trålgruppen fisket 64.339 tonn.

For sesongen 1992/1993 er norsk totalkvote senket fra 635.400 tonn til 510.000 tonn. Dette er samme størrelse som den norske totalkvoten av lodde vinteren 1991. Med samme prosentvise fordeling av den norske totalkvoten som i 1992, må en forvente at trål- og kystgruppen vil kunne fiske sine gruppekvoter i 1993.

Fiskeridirektøren foreslår at den norske totalkvoten på 510.000 tonn bli fordelt med samme %-andel som i 1991 og 1992:

Fordeling høst 92/vinter 93	Kvantum	% andel
Konsesjonspliktige ringnotfartøy	390.000 t	76.5%
Trålere	50.000 t	9.8%
<u>Kystfartøy</u>	<u>70.000 t</u>	<u>13.7%</u>
<u>Totalt</u>	<u>510.000 t</u>	<u>100.0%</u>

Ringnotgruppen

Fiskeridirektøren foreslår at den konsesjonspliktige ringnotflåten tildeles fartøyskvoter. Fartøyskvotene fordeles etter vanlig nøkkel.

Trål- og kystgruppen

Vinteren 1992 ble fartøy i trål og kystgruppen tildelt maksimalkvoter. Ved fiskets start fikk fartøy i trålgruppen tildelt maksimalkvoter på 13-15.000 hl, mens fartøy i kystgruppen fikk maksimalkvoter på 12-15.000 hl.

Reduksjonen i den norske totalkvoten fra vinteren 1992 til vinteren 1993 skulle tilsi en viss reduksjon i maksimalkvotenes størrelse i 1993 i forhold til dem som ble gitt vinteren 1992. Erfaringer fra de stadige økningene i maksimalkvotenes størrelse i 1992 trekker imidlertid i motsatt retning. Disse to forhold tatt i betraktning, vil Fiskeridirektøren foreslå maksimalkvoter i trål- og kystgruppen av samme størrelse som i 1992.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i trålgruppen tildeles maksimalkvoter. Fartøy under 36 meter lengste lengde tildeles maksimalkvoter på 13.000 hl, mens fartøy over 36 meter lengste lengde tildeles maksimalkvoter på 15.000 hl.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystgruppen tildeles maksimalkvoter. Fartøy under 27.5 meter lengste lengde tildeles maksimalkvoter på 12.000 hl, mens fartøy over 27.5 meter lengste lengde tildeles maksimalkvoter på 15.000 hl.

Fiskeridirektøren foreslår at han om nødvendig kan endre maksimalkvotene.

Refordeling i ringnotgruppen

Utgangspunktet for reguleringsordningen er at den norske totalkvoten av vinterlodde 1993 ikke skal overfiskes. Samtidig er det et mål at kystgruppen ikke skal bli hindret i sitt fiske innen sin gruppekvote. For de fartøy som skal drive et konsumfiske vil det være viktig å være sikret kvote når dette fisket starter.

Hvilke refordelinger som skal foretas må fastsettes i lys av hvilke målsettinger som prioriteres høyest. Generellt må en prioritere mellom to målsettinger. Den ene er målsettingen om å fiske 100% av den norske totalkvoten. Den andre er målsettingen om å kunne gi mest mulig garanterte/sikre fartøykvoter. Disse to målsettingene er innbyrdes motstridende og kan derfor ikke prioriteres like høyt.

Dersom det anses å være viktigst å fiske 100% av den norske totalkvoten, vil Fiskeridirektøren reforedele fartøykvoter med sikte på å nå dette målet. Ettersom reell fangstutvikling er usikker, og den norske totalkvoten heller ikke skal overfiskes, vil en da risikere å reforedele fartøykvoter til et nivå der de ikke lenger kan garanteres. Målsettingen om å gi sikre/garanterte fartøykvoter får dermed lavere prioritet. For fartøy som i slutten av sesongen fisker for konsum, vil det være uheldig om fartøykvoten ikke er garantert.

Dersom det anses å være viktigst å gi sikre/garanterte fartøykvoter (blandt annet med henblikk på å ha en sikker kvote til konsumsesongen), vil refordelingene måtte være noe mer moderat. Målsettingen om å fiske 100% av den norske totalkvoten får dermed lavere prioritet.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets prinsipielle syn på hvilke av de to målsettinger som bør prioriteres høyest ved eventuelle refordelinger i neste års vinterloddefiske.

Påmeldingsfrist

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i loddefisket i Barentshavet vinteren 1993 må ha meldt seg på hos Norges Sildesalgslag, avd. Harstad innen mandag 4. januar 1992.

Letetjeneste

Fiskeridirektøren forutsetter å kunne engasjere to fartøy til loddetokt i begynnelsen av januar.

Toktet vil lete etter lodde og drive overvåkning, slik at en vet når den gytemodne del av bestanden har skilt seg fra unglodda.

Det ene fartøyet vil få som særskilt oppgave å kartlegge sildeforekomster, slik at en kan stanse loddefisket i områder med stor innblanding av sild.

I tillegg til innleide fartøy, vil Havforskningsinstituttet være på tokt i området. De vil som tidligere kunne gi informasjon om registreringer av lodde.

Åpning av felt

Åpningsdato vil være avhengig av når den gytemodne del av bestanden har skilt seg fra unglodda.

Under vinterloddefisket 1992, ble feltene åpnet etterhvert som de var ferdig kartlagt, og man fant at det kunne drives et forsvarlig fiske uten innblanding av andre arter.

Fiskeridirektøren vil også i år kartlegge et tilstrekkelig stort fangstfelt før loddefisket åpner.

Overvåking av fangstfelt

I Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon var det enighet om at hver av partene skal iverksette tiltak for å hindre bifangst av sild og torsk i loddefangstene. I denne forbindelse ble partene enige om å stenge felt når fangster inneholder mer enn 300 eksemplarer under minstemål av hver av artene torsk, hyse, sild og blåkveite pr. tonn lodde. Bifangst av uer skal ikke overskride 1800 eksemplarer pr. tonn lodde. Fiskeridirektøren vil videre stenge felt når fangstene inneholder mer enn 35 kg torsk over minstemål pr. 1000 hl lodde.

Som under loddefisket i 1992 vil en sette forbud mot innblanding av torsk og sild i loddefangstene.

I Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjonen var det videre enighet om et minstemål på 11 cm og at det skulle være tillatt å ha en innblanding på 10% i antall av lodde under minstemål.

Med bakgrunn i kontroll av fangster, vil Fiskeridirektøren foreta stenging av felt. En eventuell stenging vil være basert på flere kontrollerte hal/kast i et område.

Det er tidligere reist kritikk mot for sen åpning av stengte felt. Overvåkningstjenesten i Tromsø har myndighet til å slippe fartøyer inn i stengte områder for prøvefiske, og Fiskeridirektøren vil som tidligere år ha beredskap for om nødvendig å åpne felt i helgene.

Med store forekomster av sild og torsk i Barentshavet, kan innblandingsproblemet bli større under dette fiske enn tidligere sesonger. Spesielt forventes innblanding av sild å bli kunne bli et problem for å avvikle årets loddefiske.

Fiskeridirektøren forutsetter godt samarbeid mellom Kontrollverket og Kystvakten, slik at man kan få en best mulig utnyttelse av kontrollressursene.

Inspeksjon

Kystvakten vil foreta kontinuerlige inspeksjoner av fartøy på feltet. De vil ha ett eller flere fartøy i området under hele fisket.

Utkast

Fiskeridirektøren vil som tidligere år sette forbud mot å slippe fangst som er død eller dødende og kaste ut fangst eller avfall av fangst.

Fangstområde

Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon har fastslått at det er forbudt å fiske lodde nord for N 74°. På bakgrunn av data fra forskningstokt kan denne grensen endres.

Siste utseilingsdato

Fiskeridirektøren vil foreslå at siste utseilingsdato settes tentativt til 7 dager etter at konsumloddefisket har startet. Fiskeridirektøren kan endre denne bestemmelsen.

Lastekapasitet

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøyene får nytte sin faktiske lastekapasitet.

Stopp i fisket

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når gruppekvote eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy/maksimalkvoten.

Fisket stoppes 30. april 1993, i henhold til avtale i Den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon."

Hellesvik ba om en vurdering av bestands situasjonen. Han spurte om det er foretatt nærmere undersøkelser på den utgytte loddas betydning som mat til torsk. Han mente det var viktig å finne ut hva som skjer med utgytt lodde.

Gjøsæther sa det er store likhetstrekk mellom situasjonen for loddebestanden i 1993 med situasjonen i perioden 1983-1986. Det er mye ungsild i Barentshavet. Samtidig er det rekrutteringssvikt og økende dødelighet av voksen lodde. Havforskningsinstituttet vil prøve å finne ut hvor mye lodde torskens spiser under innsiget og frem til gyting.

Hva som skjer med utgytt lodde er et viktig spørsmål, men vanskelig å besvare. Havforskningsinstituttet vil intensivere mageundersøkelser på torsk i slutten av mars og april for å finne ut hvor mye lodde torsk spiser samt torskens matforhold mellom sild og lodde.

Hellesvik spurte hvor lang levetid ho-lodda hadde etter gyting. Han la til

grunn at han-lodda kunne leve ganske lenge.

Gjøsæther sa en ikke hadde tilstrekkelig viten. Den lever ikke så lenge at en finn den att om høsten. Fysiologisk kan lodda overleve gyting og gyte en gang til. Beiting fra torsk er trolig viktig faktor som en nå vil undersøke nærmere.

Hellesvik mente at dersom utgytt lodde har stor betydning for mat til torsk om våren og sommeren er det viktig at dette blir avklart.

Olsen viste til forslaget om følgende fordeling av totalkvoten på 510.000 tonn: Konesjonspliktige ringnotfartøy - 76,5%, trålere - 9,8% og kystfartøy - 13,7%. Han viste videre til hva de forskjellige flåtegruppene ble tildelt og hva de fisket i 1991/1992.

Bæivi spurte hva årsaken var til at kystflåten ikke fisket tildelt kvantum i 1992.

Gullestad svarte at det ikke var grunnet i reguleringsforhold, men at det hadde vært avsetningsvansker o.l.

Hellesvik etterlyste begrunnelsen for hvorfor loddefisket må stoppes en bestemt dato.

Olsen svarte at stoppdatoen er nedfelt i avtalen mellom Norge og Sovjet, ut fra en biologisk begrunnelse.

Gjøsæther poengterte at det biologiske grunnlaget var å unngå fiske på unglodde som kommer inn til kysten for å beite.

Larsen fremhevet at det er viktig å sikre at det står tilstrekkelig lodde igjen til konsumsesongen starter.

Maråk påpekte at det er en målsetning å finne frem til langsiktige fordelingsnøkler. Det er derfor viktig at en nå legger til grunn den fordelingsnøkkel som næringen selv har arbeidet frem.

Olsen påpekte at det er flere hensyn som må taes. Den foreslåtte gruppeavsetning til kystfartøy for 1993 er sammenfattende med kystflåtens faktiske fiske i 1992. Dersom %-andelen til kyst nedskjæres, innebærer

dette at andelen som fiskes av den nord-norske flåten også nedsjæres. Det er også viktig å legge opp fisket slik at konsumbehovet kan dekkes.

Bæivi fremhevet at en samlet næring er ikke eneste argument å ta hensyn til her, også andre samfunnshensyn må vektlegges.

Fiskeridirektørens forslag om at den norske totalkvoten på 510.000 tonn fordeles med samme %-andel som i 1991 og 1992 (ringnot 76,5%, trål- 9,8% og Kyst- 13,7%) fikk 5 stemmer (Olsen, Rasmussen, Domstein, Larsen og Bæivi) Representantene Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold og Bjørklund gikk inn for 79% til konsesjonspliktige ringnotfartøy, 9% til trålere over 90 fot og 12% til kystfartøy under 90 fot. Representantene Vaage og Eggereide avsto fra å stemme.

Refordeling i ringnotgruppen.

Olsen viste til saksdokumentene s. 10 og ba om Reguleringsrådets prinsipielle syn på hvilke målsettinger som bør prioriteres høyest ved eventuelle refordelinger under vinterloddefisket i 1993.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å gi mest mulig garanterte/sikre fartøyskvoter, samt å motstå press på endring av faktoren i slutten av sesongen.

Innblanding av sild i loddefisket.

Olsen tok opp spørsmålet om hva en skulle gjøre dersom det ble for mye sild på loddefeltene. Han spurte om det da var en tanke å avsette et sildekvantum, slik at en kan tillate en viss innblandingsprosent av sild i loddefisket.

Strand antok at dette ville være en lite aktuell problemstilling, i det lodde og sild erfaringsmessig skiller lag når lodda nærmet seg fangstfeltene.

Johansen mente at dersom situasjonen skulle oppstå måtte eventuelt oppfisket sild avregnes de respektive fartøyskvoter.

Åpningsdato.

Lie poengterte at det av hensyn til sildemelindustrien måtte tilstrebes en så tidlig åpningsdato som mulig.

Øvrige forslag.

Det var enighet om de øvrige forslag til regulering av loddefisket i Barentshavet i 1993. Dette med unntak av påmeldingsdato som enstemmig ble endret fra 4. januar til 8. januar 1993.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.92
Jnr. 1984/92
JS/KMR
Ark.

TELEFAX

REGULERING AV VINTERLODDEFISKET I BARENTSHAVET I 1993

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak på møte den 1. -4. desember 1992, og gjorde følgende vedtak under sak 182/92:

VEDTAK: "1. Norges Fiskarlag viser til at det i fiskeriforhandlingene mellom Norge og Russland er enighet om en loddekvote i Barentshavet på 600.000 tonn vinteren 1993, og at norske fiskere av dette vil disponere 360.000 tonn.

Norges Fiskarlag forutsetter at det ufiskete kvantum på omlag 86.000 tonn lodde fra høsten 1992 kommer i tillegg slik at norske fiskere totalt kan fiske 446.000 tonn vinteren 1993.

2. Norges Fiskarlag vil legge til grunn at fisket må avvikles slik at verdiskapningen for det enkelte fartøy og næringen totalt blir høyest mulig.

Norges Fiskarlag er kjent med de positive markedssignalene m.h.t. mulighetene til økt eksport av konsumloddeprodukter. Norges Fiskarlag legger til grunn at regelverket for gjennomføring av loddefisket utformes slik at det gir grunnlag for optimal utnyttelse av dette potensialet. Samtidig må det tas hensyn til at lodde til oppmaling gir størst utbytte tidlig i sesongen.

3. Norges Fiskarlag tar til etterretning at utviklingen i fiskeeksportlovgivningen er slik at det ikke synes naturlig å fortsatt opprettholde sentraliseringsbestemmelsene for lodde til Japan. Det vises i den forbindelse til vedtak i sak 181/92, som er ekspedert som egen sak.

Norges Fiskarlag konstaterer at det synes å være rimelig godt samsvar mellom de kvanta konsumloddeprodukter som antas å kunne avsettes på det japanske markedet i 1993, og de kvanta det er kapasitet til å produsere. Det er et mål for Fiskarlaget at de fiskere som måtte ønske det gis anledning til å kunne levere til konsum. Samtidig er det et mål at det japanske markedet kan forsynes med konsumloddeprodukter til riktig pris, riktig

kvalitet og i riktige kvanta. Fiskarlaget går inn for at det etableres rutiner for et samarbeid mellom sjø- og landsiden slik at disse målene kan nås. Fiskarlaget vil videre henstille til norske eksportører om at man snarest kommer sammen og utarbeider felles strategier for aktiviteten på det japanske markedet i 1993.

4. Norges Fiskarlag forutsetter at de deltakelsekriterier som ble gjort gjeldende for 1992 videreføres også i 1993.

Totalkvoten må fordeles mellom de ulike fartøygruppene etter samme prinsipp som i 1992. Ut fra dette vil Norges Fiskarlag gå inn for at samlet disponibelt kvantum for perioden september 1992 til mai 1993 på 519.000 tonn legges til grunn og fordeles med;

- 410.000 tonn (79%) til konsesjonspl. ringnotfartøy
- 62.500 tonn (12%) til fartøy under 90 fot
- 46.500 tonn (9%) til trålere over 90 fot

5. Med bakgrunn i erfaringene fra de ulike fartøygruppers oppstartingsstidspunkt mener Norges Fiskarlag at overnevnte fordeling vil sikre landprodusentene et tilstrekkelig kvantum for konsumlodde- lodderognproduksjon.

Norges Fiskarlag vil gå imot at det avsettes en egen kvote øremerket til konsumproduksjon, men forutsetter at råstoffprisen settes til et nivå som vil stimulere til konsumleveranser.

6. Kvoten til den konsesjonsbelagte ringnotflåten fordeles etter universalnøkkelen. Eventuelt fiske høsten 1992 går til fratrekke i det enkelte fartøys kvote.

Kystflåten tildeles maksimalkvoter på 12.000 hl for fartøy som fisker med trål og 15.000 hl til kystnotfartøy.

Trålere mellom 27.5 og 36 m tildeles en maksimalkvote på 13.000 hl, mens fartøy over 36 m tildeles 15.000 hl.

7. I tråd med tidligere praksis må det engasjeres to letefartøy for å klarlegge forholdene med sikte på en tidligst mulig oppstart i loddefisket.

Norges Fiskarlag går inn for at etablerte kriterier med hensyn til oppstart, innblanding, stenging av felt, m.v. og kontrollopplegg i denne forbindelse, blir videreført. Det forutsettes imidlertid at

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

rutinene gjennomgås med sikte på en smidig håndhevelse av bestemmelsene slik at det ikke skaper nødvendige problemer for avviklingen av fisket.

8. For å gi næringen muligheter til å maksimere utbyttet av både oppmalings- og konsumloddefiske er det nødvendig med en større forutsigbarhet i rammebetingelsene både for enkeltfartøy og fartøygrupper. Det må derfor gis klare garantier for at opprinnelige fartøykvoter/gruppekvoter står fast frem til sesongavslutning. I tråd med dette vil Norges Fiskarlag tilrå at ringnotkvoten ikke overreguleres og at eventuell refordeling av ringnotkvoten utestår til konsumloddefisket er startet.
9. Siste påmeldingsdato settes til 8 januar for samtlige fartøygrupper.

Siste utseilingsdato fastsettes til 7 dager etter kunngjort oppstart for konsumloddefiske. Siste utseilingsdato må også gjelde for ringnotfartøyer.
10. Det foretas intern gruppevis refordeling av fartøy- og maksimalkvotene umiddelbart etter siste utseilingsdato med grunnlag i faktisk deltakelse og utvikling i fisket."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjærø
Jan Skjærø

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner.

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

TELEFAX

Reguleringsrådet

Bergen

KARL JOHANS GT. 19 - 0159 OSLO

TELEFON: (02) 42 63 40

TELEFAX: (02) 33 59 69

BANKGIRO: 8101.08.30753

POSTGIRO: 0808 2235133

3.12.1992

Landsforeningens styre drøftet reguleringene i fiskeriene i møte 30 november 1992, og gikk inn for følgende:

- Loddefiske i Barentshavet

Fisket åpnes tidligst mulig etter 1 januar og reguleres slik at totalutbyttet for sildemelnæringen blir størst mulig. Dette innebærer at mest mulig av lodda må tas tidlig i sesongen da fettinnholdet og proteininnholdet er høyest, og lodda er av god kvalitet. Det bør også tas hensyn til fabrikkene fra Trøndelag og nordover for å sikre lengst mulig driftstid.

Fisket bør også reguleres slik at alle fangster kan landes i Norge.

- Norsk vårgytende sild

Det bør være fri adgang for leveranse til mel og oljeproduksjon. Dette er en høyverdig anvendelse og foredlingsform som gir et totalutbytte for landet som er på høyde med anvendelse til lavpriskonsummarkedet.

Fisket bør reguleres slik at kvoten blir oppfisket. Den silda som vil måtte gå til mel og olje må fiskes på det tidspunkt som gir størst totalutbytte for sildemelnæringen. Det må da tas hensyn til sildas fettinnhold og kvalitet for spesialproduksjon. Dette innebærer at silda må fiskes både på vinterstid på Vestlandet og som høstfiske i Nord-Norge.

Med hilsen

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

Per Lønne

Kopi:

FNL

Norges Fiskarlag

Norges Sildesalgslag

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1992.

1. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering)

I 1992 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 90 fot.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.
- Trålere med   a) Nordsjø-/Industritråltillatelse
                          b) Loddetråltillatelse

2. Fangstbegrensning (uttaksregulering)

Totalkvoten var fra årets begynnelse satt til 78.000 tonn. Av dette ble Russland tildelt 13.000 tonn. Den norske totalkvoten på 65.000 tonn var fordelt på fartøygruppene som følger:

- Kystfartøy	41.600 tonn (64%)
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.	20.800 tonn (32%)
- <u>Trålere</u>	<u>2.600 tonn (4%)</u>
<u>Totalt</u>	<u>65.000 tonn (100%)</u>

Som følge av havforskernes oppskrivning av bestanden av norsk vårgytende sild, ble den norske kvoten 21. august hevet fra 65.000 tonn til 85.000 tonn. Etter kvoteøkningen var fartøygruppenes kvoter som følger:

- Kystfartøy	51.200 tonn (60%)
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.	30.400 tonn (36%)
- <u>Trålere</u>	<u>3.400 tonn (4%)</u>
<u>Totalt</u>	<u>85.000 tonn (100%)</u>

Kystfartøy

Kystfartøy ble fra årets begynnelse regulert med maksimalkvoter. Fartøyene ble tildelt maksimalkvoter etter lengde. Enhetskvoten var 135 hl.

Da totalkvoten steg fra 65.000 tonn til 85.000 tonn, ble kystfartøys gruppekvote økt fra 41.600 tonn til 51.200 tonn. I tråd med denne økningen ble enhetskvoten økt fra 135 hl til 160 hl. Når gruppekvoten økte med 23% og enhetskvoten økte med 19%, innebar dette at mesteparten av kvoteøkningen ble brukt til å øke maksimalkvotene.

12. november ble enhetskvoten økt ytterligere til 220 hl.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy

Konsesjonspliktige ringnotfartøy ble tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var ved årets begynnelse 0,54. Minste ringnotfartøy hadde da en fartøykvote på 1.774 hl, og største en fartøykvote på 2.700. I forbindelse med kvoteøkningen den 21. august ble faktoren satt til 0,78. Minste ringnotfartøy fikk da en fartøykvote på 1840 hl og største en fartøykvote på 3.900 hl.

Trålere

Trålere ble tildelt fartøykvoter på 12.000 hl ved påmelding og loddetrekning. 64 trålere var påmeldt. Pr. 30. juni hadde ut-trukne fartøy fisket 24.000 hl av en gruppekvote på 28.000 hl. 1. juli ble restkvantumet fordelt videre på trekningslisten. Kvoteøkningen 21. august ble brukt til å tildele flere fartøykvoter.

3. Fiskets utvikling og oppfisket kvantum.

Ved årsskriftet 1991/92 var silda på tur ut fra Ofotfjorden/Tysfjord hvor en hadde puljevis innseiling for kystfartøy. Ringnotflåten ville inn på fjorden, men gikk fra og med 10. januar på lodda.

Under vintersildfisket på Møre var det forbudt å fiske med ringnot om dagen, p.g.a. fare for sprenging av nøter.

I 1992 var det etter 21. januar adgang til å fiske inntil 1.400 tonn norsk

vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor grunnlinjene sør for N 61° til Sira. Fisket ble stoppet 2. april, 15. april, ble området overført til "Nordsjøreguleringene".

Første halvår 1992 var 18.500 tonn av kystfartøygruppens kvote oppfisket, dvs. omlag som i 1991. Derimot hadde ringnotgruppen bare fisket omlag 8.000 tonn, mot omlag 11.000 tonn på samme tidspunkt i 1991.

Da fisket tok til igjen i høst viste det seg at markedssituasjonen hadde forverret seg i betydelig grad med meget svak omsetning til konsum. For første gang siden sammenbruddet av bestanden i slutten av 60-årene var det aktuelt å fravike konsumpåbudet, et påbud som bl.a. har vært opprettholdt for å begrense uttakstakten.

Fiskeridepartementet fant 16.10.92 etter Fiskeridirektørens tilrådning å kunne gi dispensasjon for et begrenset oppmalingsfiske på foreløpig 150.000 hl.

17.11.92 ble dette kvantumet hevet til 200.000 hl., og 23.11.92 ble fiske til oppmaling i kystfartøygruppen stoppet slik at restkvantumet på ca. 35.000 hl kunne gå til konsum.

Tummelsyke

En antar at tummelsyken har medført en dødelighet i størrelsesorden 2-7% av bestanden (dødelighet). Smittefarens medfører imidlertid at en fram til primo november har frarådet anvendelse av norsk vårgytende sild til fôr.

I henhold til informasjon fra Norges Sildesalgslag, Harstad er det pr. 20. november 1992 fisket følgende:

	<u>KONSUM</u>	<u>(%)</u>	<u>MEL/OLJE</u>	<u>(%)</u>	<u>TOTALT</u>
Ringnot:	233.665 hl	(96,2%)	9.259 hl	(3,8%)	242.924 hl
Kystnot:	298.702 hl	(62,6%)	178.768 hl	(37,4%)	477.470 hl
(derav garn	1.283 hl)				
Trål:	24.887 hl	(91,4%)	2.330 hl	(8,6%)	27.217 hl
Totalt	557.254 hl	(74,5%)	190.357 hl	(25,5%)	747.611 hl

Dette kvantum er fordelt på leveranser slik:

Utenlandsk havn	4.210 hl	(0,6%)
Norge - konsum	499.957 hl	(66,9%)
Sjøltivirket	53.087 hl	(7%)
Mel/olje	190.357 hl	(25,5%)

Totalt	747.611 hl	
	=====	

FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1993.

4. Ressurssituasjonen i 1993.

ACFM har anslått størrelsen på en optimal gytebestand av norsk vårgytende sild til 2,5 millioner tonn.

I ACFM's anbefaling fra november 1992 heter det at forventet gytebestand pr. 1. januar 1993 utgjør omlag 2 millioner tonn (80% av et bestandsmål på 2,5 mill. tonn som er beregnet minimum for å sikre rekrutteringen). ACFM forventer videre at gytebestanden vil vokse kraftig i løpet av 1993. Det kan imidlertid være fornuftig å videreføre beskatningsgraden for 1992 også i 1993, inntil en med større sikkerhet vet at forventet vekst i gytebestanden i 1993 faktisk slår til.

ACFM gir tre fangststoppjoner for norsk vårgytende sild i 1993:

Forecast for 1993:

Assuming $F(92) = 0.04$, Basis: TAC, Catch (92) = 100, Landings (92) = 95.

Option	Basis	F(93)	SSB(93)	Catch(93)	Lndgs(93)	SSB(94)	Consequences/implications
A	No fishing	0	2226	0	0	3094	Increasing SSB
B	$F_{93} = F_{90}$	0.05	2195	125	119	2950	Increasing SSB
C	$F_{93} = 2 \times F_{90}$	0.10	2165	240	228	2830	Increasing SSB

Weights in '000 t.

Havforskningsinstituttet uttaler i brev av 30.11.92 bl.a.:

"Havforskningsinstituttet er enig [med ACFM] i at det i vurderingen av målsetningen for den fremtidige forvaltningsstrategi for norsk

vårgytende sild også må legges stor vekt på sildas store rolle i økologisk sammenheng. Det er derfor viktig at gytebestanden vokser videre, utover de 2.5 mill. tonn som er beregnet minimum for å sikre rekrutteringen. Med den forventete gode rekruttering de nærmeste år, og i betragtning av de sikkerhetsmarginer som allerede er lagt inn i ICES-arbeidsgruppens beregninger av den fremtidige bestandsutvikling, finner Havforskningsinstituttet likevel at det uten større risiko for den viderer bestandsoppbygging bør kunne tillates et fangstuttak som tilsvarer $F = 0.10$, dvs. inntil 240.000 tonn."

5. Totalkvote og norsk kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at TAC i 1993 settes til 240.000 tonn.

I Den blandete norsk-russisk fiskerikommisjonen tildelte Norge Russland en andel på 25.000 tonn med grunnlag i sonetilhørighet. I tillegg overførte Norge 7.000 tonn som et element i det totale kvotebyttet mellom Norge og Russland.

Disponibel norsk totalkvote settes til 208.000 tonn.

6. Deltagelsesbegrensning (innsatsregulering).

I henhold til punkt 1 hadde følgende fartøygrupper rett til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1992:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 90 fot.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med
  - a) Nordsjø-/Industritråltillatelse
  - b) loddetråltillatelse

Vilkår for deltakelse i de ulike gruppene i 1992 var:

a) Kystfartøygruppen.

Vilkårene for deltakelse i kystfartøygruppen blir fastsatt særskilt ved kongelig resolusjon.

b) Ringnotgruppen.

- Ringnotkonsesjon.
- Påmelding til vedkommende salgslag.

c) Trålgruppen.

- Nordsjø-/industri-trål-tillatelse eller loddetråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltagelseskriterier for alle fartøygrupper i 1993 som i 1992.

7. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Fiskeridirektøren foreslår at norsk totalkvote på 208.000 tonn fordeles med 95.700 tonn (46%) til ringnot 99.800 tonn (48%) til kystfartøy og 12.500 tonn (6%) til trål. Dette er i samsvar med tilråding fra Ressursdelingsutvalget i Norges Fiskarlag.

a) Kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøyene reguleres med maksimalkvoter. Størrelsen på maksimalkvotene fastsettes etter samme skala som i 1992:

Fartøy under 7,0 m l.l.	1 enhetskvote
Fartøy 7,0 - 7,99 m l.l.	1,5 enhetskvote
Fartøy 8,0 - 8,99 m l.l.	2 enhetskvoter
Fartøy 9,0 - 9,99 m l.l.	3 enhetskvoter
Fartøy 10,0 - 10,99 m l.l.	3,5 enhetskvoter
Fartøy 11,0 - 11,99 m l.l.	4 enhetskvoter
Fartøy 12,0 - 12,99 m l.l.	4,5 enhetskvoter
Fartøy 13,0 - 13,99 m l.l.	5 enhetskvoter
Fartøy 14,0 - 14,99 m l.l.	6 enhetskvoter
Fartøy 15,0 - 15,99 m l.l.	7 enhetskvoter
Fartøy 16,0 - 16,99 m l.l.	8 enhetskvoter
Fartøy 17,0 - 17,99 m l.l.	9 enhetskvoter
Fartøy 18,0 - 18,99 m l.l.	10 enhetskvoter
Fartøy 19,0 - 19,99 m l.l.	11 enhetskvoter
Fartøy 20,0 - 20,99 m l.l.	12 enhetskvoter
Fartøy 21,0 - 21,99 m l.l.	13,5 enhetskvoter

Fartøy 22,0 - 22,99 m l.l.	15 enhetskvoter
Fartøy 23,0 - 23,99 m l.l.	16,5 enhetskvoter
Fartøy 24,0 - 24,99 m l.l.	18 enhetskvoter
Fartøy 25,0 - 25,99 m l.l.	19,5 enhetskvoter
Fartøy 26,0 m l.l. og over	21 enhetskvoter

Fiskeridirektøren foreslår videre at enhetskvoten i 1993 settes til 320 hl.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket etter at kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

b) Konesjonspliktige ringnotfartøy

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvote etter "universalnøkkelen".

c) Trålere

I 1992 var det påmeldt 64 fartøy før uttrekning. Disse utgjorde 43 enheter fordi mange påmeldte var partrållag. Pr. 30.6.92 hadde de uttrukne fartøy fisket 24.000 hl av 28.000 hl, og restkvantumet pluss kvoteforhøyelse ble annet halvår fordelt videre til fartøy på trekningslisten.

Uttrukne fartøy har i liten grad deltatt annet halvår, jfr. restkvantumet i høst. Det synes å være næringens oppfatning at det kan iverksettes en viss overregulering.

På denne bakgrunn mener vi at andelen for trålgruppen er så stor i 1993 at alle med nordsjø/industrietrållatelse eller loddetrållatelse kan delta uten loddtrekning m.h.t. retten til å delta. Dersom et tilsvarende antall fartøy melder seg å fisket i 1993 som i 1992 kunne disse vært gitt en fartøykvote på 2.100 hl. Vi foreslår en maksimalkvote på f.eks. 3.000 hl, og med adgang til å endre denne senere på året.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket i trålgruppen gjennomføres etter en maksimalkvoteordning i 1993. Videre foreslår vi at maksimalkvoten settes

til 3.000 hl, med adgang til å øke denne senere.

8. Konsumspørsmålet og periodisering.

Norges Sildesalgslag har gitt følgende uttalelse:

"Vi vurderer det slik at med dagens vanskelige omsetningssituasjon til konsum for sild, så vil konsumkvantumet neppe kunne bli vesentlig over 70.000 t for 1993. Dersom et høyere kvantum til konsum skal kunne oppnås, så vil det være avhengig av at det oppnås kontrakter på såkalte lavprismarkeder, og at det produseres for disse basert på "spesialprisen" for disse markedene, som i dag er kr 1,05 pr. kg, og/eller at det tas inn utenlandske fabrikkskip som tilleggskapasitet. En prognosepris for konsumkvantumet for 1993 kan være kr 150,- pr. hl (ca. kr 1,60 pr. kg).

Med så store økninger i kvotene for norsk vårgytende sild som det kan bli snakk om, så regner vi med at leveranser til mel/olje vil kunne være lønnsomt for en stor del av flåten. En prognosepris for leveranser til mel og olje for 1993 kan være kr 66,- pr. hl (ca. kr 0,70 pr. kg).."

Dersom alle fartøy var regulert med garantert fartøykvote ville det være lite behov for å regulere fangstutviklingen. Hvert fartøy kan da disponere sin fartøykvote slik at leveransen gir størst mulig fangstinntekt. Summen av redernes valg her måtte forventes å gi det beste resultat samlet sett.

Etter Fiskeridirektørens forslag vil det bare bli ringnotgruppen som blir regulert med fartøykvoter i fisket etter norsk vårgytende sild i 1993. Kystfartøygruppen og trålgruppen vil i følge Fiskeridirektørens forslag neste år bli regulert med maksimalkvoter. For fartøy i disse gruppene er det dermed en viss grad av konkurranse som avgjør hvem som får fisket opp maksimalkvotene.

Dette innebærer at adgangen til å fiske norsk vårgytende sild til oppmaling må reguleres. Hvis ikke dette gjøres, kan en risikere et styrt-fiske for

oppmaling med påfølgende knapphet på sild til konsum-anvendelse ¹.

Det er flere måter å regulere fisketakten slik at en unngår et styrt-fiske med påfølgende knapphet på råstoff til konsum. Ved utformingen av disse reguleringene synes følgende forhold å være av vesentlig betydning:

- Fordele fangstkvantum ut over året
- Sikring av et tilstrekkelig kvantum til konsum
- Sild til mel/olje anvendelse bør få med sommerens vekstsesong før den fiskes
- Avpasning mel/olje leveranser til avtaksmuligheter.

For best å tilfredsstille disse momentene, må en etter Fiskeridirektørens oppfatning velge mellom to hovedmodeller:

1. Konsumpåbudet opprettholdes første halvår i 1993. Leveranser til mel/olje vil da komme til høsten. Silden har da fått med seg sommerens vekstsesong og sildemelfabrikkene i Nord-Norge vil ha kapasitet og behov for råstoff (i motsetning til om vinteren da disse fabrikkene arbeider med leveranser fra vinterlodde-fisket). Avviklingen av fiske andre halvår 1993 vil også eventuelt kunne diskuteres i Reguleringsrådets møte i mai/juni 1993.
2. En velger en modell der Norges Sildesalgslag og markedet i hovedsak avgjør anvendelsen, slik som i høst. En risikerer da en høyere fisketakt våren 1993 enn under alternativ 1.

En ber om Reguleringsrådets vurdering.

Enten:

1. Det er forbudt å fiske og levere sild til oppmaling og fór i perioden 2. januar - 30. juni 1993. I perioden 1. juli - 31. desember forestår Norges Sildesalgslag avvikling av fisket med fri anvendelse og etter Råfisklovens dirigeringsbestemmelser.

---

¹ Hvor effektiv kystflåten er i et mel/olje fiske har en eksempel på fra høsten -92. Fra 30. oktober til 23. november, (vel tre uker) fisket kystfartøygruppen ca. 17.000 tonn.

Av kystfartøygruppens kvote på 99.800 tonn kan maksimalt 50% (49.900 tonn) fiskes i perioden 2. januar - 13. september. Av ufisket kvantum pr. 13. september avsettes de siste 10.000 tonn til et eventuelt fiske for konsum.

Av trålgruppens kvote på 12.500 tonn kan maksimalt 60% (7.500 tonn) fiskes i perioden 2. januar - 13. september. Av ufisket kvantum pr. 13. september avsettes de siste 2.000 tonn til et eventuelt fiske for konsum.

Eller:

2. Norges Sildeslagslag forestår avvikling av et fiske med fri anvendelse og etter Råfisklovens dirigeringsbestemmelser.

Av kystgruppens kvote på 99.800 tonn kan maksimalt 50% (49.900 tonn) fiskes i perioden 2. januar - 13. september. De siste 10.000 tonn av denne periodiserte gruppekvoten avsettes til et eventuelt fiske for konsum. Av ufisket kvantum pr. 13. september avsettes de siste 10.000 tonn til et eventuelt fiske for konsum.

Av trålgruppens kvote på 12.500 tonn kan maksimalt 60% (7.500 tonn) fiskes i perioden 2. januar - 13. september. De siste 2.000 tonn av denne periodiserte gruppekvoten avsettes til et eventuelt fiske for konsum. Av ufisket kvantum pr. 13. september avsettes de siste 2.000 tonn til et eventuelt fiske for konsum.

9. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 30.11.92.

De seneste år har området innenfor grunnlinjene mellom Klovningen og N 61° vært omfattet av reguleringsbestemmelsene for norsk vårgytende sild. Bare fartøy under 90 fot har kunnet fiske der.

For øvrig gjelder et generelt artsforbud mot å fiske norsk vårgytende sild utenfor 12 n. mil i statistikkområde IV.

Mellom Klovningen (N 61°56') og Sira (N 58°16') innenfor 40 n. mil til de østlige sperrelinjer på fjordene har det av hensyn til gytefeltene vært forbudt å fiske all sild med not og trål om vinteren.

Fiskeridirektøren foreslår at en opprettholder reguleringsbestemmelsene i området i 1993.

Siden 1991 har det vært adgang for kystfartøygruppen å fiske et begrenset kvantum norsk vårgytende sild i Karmøykassen. Begrensningen er biologisk begrunnet i form av en andel av gytebestanden i området og er ment å hindre nedfisking av individer som for første gang på 30 år har gjenopptatt gytingen på Vestlandskysten.

Fiskeridirektøren foreslår at det i tiden februar/april på samme måte som i 1992 blir åpnet for et begrenset vårsildfiske for kystfartøygruppen i "Karmøykassen" innenfor grunnlinjen sør for N 61° ned til Sira. Sildefisket sør for N 61° belastes total-, gruppe- og fartøys kvote.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 30.11.1992 side 4.

Dersom avsetningkvantumet i Karmøykassen blir oppfisket, stoppes alt fiske utenfor de østlige sperrelinjer. Området tilbakeføres til "Nordsjøreguleringene" når silda har vandret ut. I 1992 var silda sein, og en fikk stor sild ved tilbakeføring 14. april.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskeforbudet oppheves og området tilbakeføres til Nordsjøreguleringene 1. mai.

10. Sperring av områder.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 30.11.92.

Fiskeridirektøren foreslår at Ofotfjorden og Tysfjord i Nordland fylke blir sperret vinter og høst 1993.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling for kystfartøy i Ofotfjorden og Tysfjord. Havgående fartøy over 90 fot kan få innseiling av Kontrollverket med inspektør om bord.

11. Dagforbud.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 30.11.92 side 3.

Fiskeridirektøren foreslår at en opprettholder forbudet mot å fiske norsk

vårgytende sild om dagen med ringnot i gyteperioden.

12. Nattforbud i trålfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at forskriften om nattforbud mot tråling etter norsk vårgytende sild i Nordland fra 1. oktober til 30. april opprettholdes.

13. Åpningstider.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild i 1993 åpnes 2 januar.

Videre kan Fiskeridirektøren stoppe fisket når periode,- gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

14. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy skal ha godkjenning fra kontrollverket for 1993 før påmelding til laget og fisket påbegynnes.

15. Samfiske.

Fiskeridirektøren foreslår adgang til samfiske i kystfartøygruppen begrenset til 2 fartøy med til sammen inntil 27 enhetskvoter.

16. Overføring av fangst.

Overføring av fangst mellom fartøy kan bare skje etter tillatelse fra Kontrollverket.

Likevel kan ringnotfartøy utenfor sperreområder pumpe opp sild på feltet fra nota til et annet ringnotfartøy som har fått fangst. Sild som er tatt om bord kan ikke overføres.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1993 som i 1992.

17. Et fartøy, én kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ingen kan fiske og levere mer enn en kvote. Fartøy kan bare fiske en kvote.

18. Bifangst.

Bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk foreslås opprettholdt.

19. Fritidsfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at en kan fiske med ett garn inntil 30 meter.

20. Agnfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn innenfor grunnlinjene med 2 faststående garn på inntil 60 meter."

Ressurssituasjon og totalkvote.

Røttingen innledet ved å gi en redegjørelse for bestandssituasjonen. Gytebestanden pr. 1. januar 1993 forventes å ligge i størrelse 2,2 mill. tonn. Dette er noe lavere enn målet på 2,5 mill. tonn som er beregnet minimum for å sikre rekrutteringen. Gytebestanden i 1994 er beregnet til å øke til 3 mill. tonn som følge av forventet rekruttering fra årsklassene 1989 og 1990. Havforskningsinstituttet legger til grunn at det uten større risiko for den videre bestandsoppbygging bør kunne tillates et fangstuttak som tilsvarer $F=0.10$, dvs. inntil 240.000 tonn.

Hellesvik spurte om Havforskningsinstituttet hadde vurdert innslaget av gytemoden sild sør for 62° N.

Røttingen sa at det var utført punkttestimat i enkelte områder. Det er imidlertid ikke utført eksakt måling over gytebestandens størrelse sør for 62° N. Men deler av gytebestanden som gyter sør for 62° N har i de siste år vist en utvikling i retning av gyting over større områder, og over et lengre tidsrom.

Vaage viste til ACFM foreslår at målet bør være å bygge opp den voksne bestand gradvis til omlag 6 mill. tonn før en øker beskatningsgraden til det optimale. Skal målet fortsatt ligge på 2,5 mill. tonn eller skal målet f.eks. være en oppbygging av bestanden til dens historiske nivå fra 1950-årene. Han mente der var viktig at en diskuterte sildereguleringen på et mere prinsipielt grunnlag, der en trakk opp målene for gjennoppbygging av

bestandens størrelse. Det er ikke Havforskningsinstituttet, men forvaltningen som må trekke opp målene.

Olsen sa seg enig i at en begynte å tenke i de baner, men at det ennå var litt tidlig å si noe konkret. Han advarte mot en strategi med et totalforbud inntil en hadde nådd en bestemt bestandstørrelse. Det er greit med et forvaltningsmål, men det er også viktig hvilken uttaksstrategi som skal legges for å nå målene.

Benjaminson mente det var viktig med en debatt om mål og uttakstakt. Nå er det ingen krise for sildebestanden lengre. Dette gir oss flere muligheter fremover. Det må legges en nasjonaløkonomiske vurdering av de forskjellige opsjoner. Her må en også tenke på at jo større bestanden er, desto større krav om innpass fra andre land. Det er viktig å ha jevn utnyttning av bestanden, slik at en hele tiden er beredt til å ta hand om den både på sjø- og landsiden.

Jakobsen presiserte at ACFM ikke har satt 6 mill. som et mål, men uttalt at dette gir det høyeste langtidsutbytte. I en oppbyggingsfase kan en velge mellom ulike hastigheter. Det er ikke lett å gi faste anbefalinger. Det vil også være andre momenter her enn de rent biologiske.

Eggereide mente en ikke burde øke beskatningsgraden før gytebestanden var kommet opp i 2,5 mill. tonn.

Bæivi sa at dersom en skulle sette opp et forvaltningsmål, måtte det fremskaffes et langt bedre grunnlag enn det en nå hadde.

Plassa påpekte det langvarige arbeid som var utført for å gjenoppbygge bestanden. Det er viktig at vi fortsatt er forsiktig slik at vi ikke forspiller gevinsten ved dette arbeidet. Hun minnet om at ACFM påpeker at gytebestanden av norsk vårgytende bør vokse utover de 2,5 mill. tonn som er beregnet minimum for å sikre rekrutteringen.

Vaage sa at når Havforskningsinstituttet hadde tilrådd et fangstuttak i 1993 på 240.000 tonn var dette ut fra målsettingen om 2,5 mill. tonn. Det hadde imidlertid vært ønskelig å fått foretatt undersøkelser i januar og februar 1993 før en endelig anbefaling for 1993.

Fiskeridirektøren forslag om å sette TAC til 240.000 tonn fikk 5 stemmer

(Olsen, Rasmussen, Vaage, Bæivi og Eggereide. 8 representanter stemte for fremsettelsen av Norges Fiskarlag sitt forslag om en TAC på 282.000 tonn (Johansen, Strand, Bergvoll, Benjaminson, Wold, Bjørklund, Domstein og Larsen). Representanten Eggereide stemte prinsipalt på eget forslag om en TAC på 125.000 tonn.

6. Deltagelsesbegrensning

Det var enighet i Reguleringsrådet om ha samme deltagelseskriterier for alle fartøygrupper i 1993 som i 1992.

7. Fangstbegrensning.

Der var enighet i Reguleringsrådet om at norsk totalkvote skulle fordeles i samsvar med tilrådingen fra Ressursdelingsutvalget i Norges Fiskarlag.

Benjaminson viste til at Landsstyret i Norges Fiskarlag hadde tilrådd at fordelingen må inneholde en utjevning mellom gruppene på 5.000 tonn som følge av den fordeling som ble foretatt av tilleggskvantumet sommeren 1992.

Forslaget fra Benjaminson fikk 4 stemmer (Johansen, Strand, Bergvoll og Benjaminson). 5 representanter (Olsen, Rasmussen, Wold, Bjørklund og Bæivi) stemte mot. Representantene Vaage, Domstein, Larssen og Eggereide avsto fra stemmegivningen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsatt under pkt. 7 i saksdokumentene.

8. Konsumspørsmål og periodisering.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det i 1. halvår 1993 foreløpig frigis et kvantum til mel og oljeproduksjon på 100.000 hl, slik at Norges Sildesalgslag kan gi dispensasjon fra oppmalingsforbudet for enkeltfangster dersom dette blir nødvendig for avsetningen.

En vil på et senere tidspunkt når en har bedre oversikt over markedsutsettene for 1993, komme tilbake til spørsmålet om leveranser til mel og oljeproduksjon for 2. halvår 1993.

9. Den sørlige grense for fisket etter norsk vårgytende sild.

Røttingen sa at dette var et viktig område som måtte gis et særskilt vern. En bør ikke ha en større beskatningsgrad for dette område enn i resten av utbredelsesområdet. I forbudssonen innefor grunnlinjen har kystnotgruppen de to siste årene hatt adgang til å fiske 15.000 hl norsk vårgytende sild. Denne ordningen må kunne fortsette i 1993 og kvantumet bør kunne økes i forhold til økningen i totalkvoten.

Det var enighet i Reguleringsrådet om forslagene fremsatt under pkt. 9 i saksdokumentene, med unntak av overføringstidspunktet til Nordsjøreguleringene som enstemmig ble endret fra 1. mai til 20. april. Videre var det enighet om å fastsette et kvoteuttak i området i samsvar med råd fra Havforskningsinstituttet.

10. Sperring av områder.

Bæivi viste til forslaget om å slippe havgående fartøy inn i Ofotfjorden og Tysfjorden. Hun mente dette ville avstedkomme negative reaksjoner. Silda inne på fjordene må kunne forvaltes uten å slippe havgående fartøy til.

Olsen sa at dersom fartøy ikke fikk gå inn i fjordene, ville de erfaringsmessig fiske mindre sild utenfor sperreområdene. Fisket vil foregå under tilsyn av Kontrollverket med inspektør om bord.

Det var enighet i Reguleringsrådet om forslagene fremsatt under pkt. 10 i saksdokumentene. Representanten Bæivi stemte imidlertid mot at havgående fartøy skulle få adgang til å fiske inne på fjordene. Representanten Eggereide avsto fra å stemme på dette punkt.

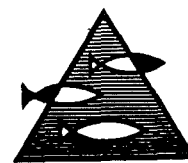

11. Dagsforbud.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å oppheve dagsforbudet.

12-20. (Øvrige forslag).

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsatt i saksdokumentene under sak 20/92.

Fiskeridirektøren

Her

Deres referanse: Telefax 11.11.92

Vår referanse: Utg. 92 SO

Bergen, 30.11.92

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1993

BESTANDSSITUASJONEN

Gytebestanden vil også i 1993 bli dominert av 1983-årsklassen, men vil få en viss rekruttering fra årsklassen 1989. Geografisk utbredelse og vandringer forventes i 1993 i store trekk å bli lik det en hadde i inneværende år, dvs. utvandring fra overvintringsområdene i januar-februar. Etter gyting har det vært en beitevandring ut i Norskehavet, og etter endt beitesesong i august-september en tilbakevandring til overvintringsområdene.

ICES arbeidsgruppe på sild har oppjustert størrelsen på 1993-årsklassen med 20% i forhold til tidligere målinger på gytefeltene. Dette på basis av målinger som er gjort i overvintringsområdet i Ofotfjorden og Tysfjorden. Denne oppjusteringen sammen med forventet rekruttering fra årsklassen 1989 gir en gytebestand i 1993 på 2.2 mill. tonn. Med denne som utgangsbestand samt forventet rekruttering fra årsklassene 1989 og 1990 har ACFM vist til konsekvensene ved følgende fangst-opsjoner i 1993:

	Fiskedødelighet (momentan)	Fangst (i 1000 t)	Gytebestand 1994 (i mill. t)
A :	0	0	3.09
B :	0.05	125	2.95
C :	0.10	240	2.83

Rekrutteringen til bestanden av norsk vårgytende sild har de siste årene vært økende og 1992-årsklassen ble i sept./okt. på bakgrunn av akustiske målinger beregnet å være tallrikere enn noen annen årsklasse siden sammenbruddet i sildebestanden på slutten av 1960-tallet. Totalt

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesgaten 33
Bergen

Telefon:
(05) 238500
Telefax:
(05) 238531

Telex:
42297
OCEANN

Postgironr.:
5052857
Bankgironr.:
0616.05.70189

Saksbehandler:
Direkte telefon:

ble mengden av ungsild i Barentshavet anslått til mellom 3.5 og 4 mill. tonn. De akustiske målingene av 0-gruppe sild er imidlertid usikre, både fordi målemetodikken er problematisk under de rådende forhold i Barentshavet og fordi beitepresset fra torsk er lite forutsigbart. En mener likevel at årsklassene 1990-92 er såpass sterke at de vil gi betydelig økning i gytebestanden i årene 1994-1997, også under presset fra en sterkt voksende torskebestand.

KVOTEANBEFALING

ACFM anser fremdeles sildebestanden å være rekruttering-overbeskattet (outside safe biological limits) og anbefaler at nåværende beskatningsgrad på $F = 0.05$ ikke bør økes før gytebestanden er bygget opp til 2.5 mill. tonn. Det tilsvarer en TAC for 1993 på 125 000 tonn. Til tross for at gytebestanden i 1994 er beregnet til å øke til 3 mill. tonn som følge av forventet rekruttering fra årsklassene 1989 og 1990, mener ACFM at de rekrutteringsmålene denne prognosen bygger på er så usikre at de to årsklassenes tallrikhet som voksen sild bør bekreftes å ha øket gytebestanden til over 2.5 mill. tonn før en øker beskatningsgraden.

ACFM har også vurdert en mere langsiktig strategi for gjenoppbygging av sildebestanden. En minner om at en målbestand på 2.5 mill. tonn som et minimum for å sikre rekrutteringen er langt mindre enn bestandens historiske nivå fra 1950-årene på 7 til 10 mill. tonn. ACFM foreslår at målet bør være å bygge opp den voksne bestand gradvis til omlag 6 mill. tonn før en øker beskatningsgraden til det optimale ($F_{0.1} = 0.18$). En slik strategi antas å kunne gi stabile og økende fangster inntil bestanden har stabilisert seg og vil også sikre næringsgrunnlaget for andre viktige fiskebestander, til eksempel torsken. Det understrekes at i tillegg til fangstutbytte må en nå ta hensyn til slike økologiske sammenhenger når en skal vurdere forvaltningsstrategien for sildebestanden.

Havforskningsinstituttet er enig i at det i vurderingen av målsetningen for den fremtidige forvaltningsstrategi for norsk vårgytende sild også må legges stor vekt på sildas store rolle i økologisk sammenheng. Det er derfor viktig at gytebestanden vokser videre, utover de 2.5 mill. tonn som er beregnet minimum for å sikre rekrutteringen. Med den forventete gode rekruttering de nærmeste år, og i betraktning av de sikkerhetsmarginer som allerede er lagt inn i ICES-arbeidsgruppens beregninger av den fremtidige bestandsutvikling, finner Havforskningsinstituttet likevel at det uten større risiko for den videre bestandsoppbygging bør kunne tillates et fangstuttak som tilsvarer $F = 0.10$, dvs. inntil 240 000 tonn.

Havforskningsinstituttet vil i 1993 prioritere arbeidet med å overvåke situasjonen i sildebestanden nøye. I løpet av våren 1993 blir det gjennomført nye undersøkelser av mengde ungsild i Barentshavet og en regner da med å få sikrere mål for 1992-årsklassens tallrikhet. Videre

vil det bli foretatt nye målstyrke undersøkelser av sild i desember d.å., og disse tar sikte på å belyse noen av de usikkerhetsfaktorene ACFM viser til. Det vil derfor allerede i løpet av første halvår bli mulig å revurdere grunnlaget for kvoteanbefalingen.

BEGRENSNING AV FISKET I OMRÅDER MED SVÆRT TETTE SILDEFØREKOMSTER

Silda forekommer i tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltet. Slik fisket blir utført, med mange fangstoperasjoner og enheter med begrensede kvoter, vil det kunne forekomme "uhell" ved fiske på slike forekomster med sprenging av nøter og for stor fangst i forhold til kvote med påfølgende slipping etter at en del av fangsten er tatt ombord. Et generelt forbud mot fiske med not på dagtid på gytefeltene bør innføres også i 1993. På grunn av svært tette sildeforekomster bør et eventuelt fiske på Ofotfjorden og Tysfjorden reguleres og gjennomføres under nøye overvåking.

REGULERINGER SØR FOR 62°N

Delen av gytebestanden som gyter sør for 62°N har i de siste år vist en utvikling i retning av gyting lengre sør (i 1992 ble det registrert gytesild sør til Siragrunden), og gyting over et lengre tidsrom. Det bør som tidligere år gjennomføres tiltak slik at beskatningsgraden ikke blir for høy for denne delen av gytebestanden, samt for å hindre at norsk vårgytende sild blir innmeldt som nordsjøsild evnt. kystsild.

1. FORBUD MOT FISKE AV ALLE TYPER SILD FRA GRUNNLINJEN OG UT TIL 40 N. MIL

Havforskningsinstituttets data tyder på at denne vandringen foregår nær kysten. Imidlertid, prøver av kommersielle fangster fra våren 1992, innmeldt som nordsjøsild og fangststed oppgitt til å være sør for 61°N rett utenfor forbudsonen på 40 n.mil, viste seg å bestå av utgytt norsk vårgytende sild. Med bakgrunn i dette bør en vurdere å øke utstrekningen av ovennevnte forbudsone.

2. FORBUD MOT FISKE AV KYSTSILD INNENFOR GRUNNLINJEN MELLOM 61°N OG 58°16'N (MED UNNTAK AV INDRE FJORDOMRÅDER)

Denne reguleringen ble innført for å hindre at norsk vårgytende sild fra Karmøyområdet blir fisket som kystsild innenfor grunnlinjen. I 1992 var det få problemer i forbindelse med hvor man skulle sette den indre grensen for disse reguleringene, men en del sild ble også i år innmeldt og statistikkført som kystsild, men med en størrelses- og alderssammensetning som tilsier at det var norsk vårgytende sild. Tiltak som hindrer slike forhold må også vurderes i 1993.

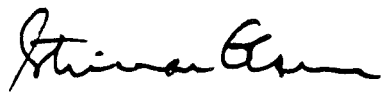
I forbudssonen innenfor grunnlinjen har kystnotgruppen de to siste årene hatt adgang til å fiske 15 000 hl norsk vårgytende sild. Denne ordningen må kunne fortsette i 1993 og kvantumet bør kunne økes i forhold til økte sildekvoter totalt.

3. INNFØRING AV REGULERINGSFORSKRIFTENE FOR NORSK VÅRGYTEND SILD FOR OMRÅDET INNENFOR GRUNNLINJEN MELLOM 61°N OG 61°56'N

Denne reguleringen bør gjøres gjeldende også i 1993.

TIDSRAMME FOR REGULERINGENE

I april opptrer flere sildebestander i området samtidig. Norsk vårgytende sild er da utgytt, og det er ingen kriterier som klart skiller mellom de ulike bestandene. Det vil således være vanskelig å unngå å legge hindringer i veien for et kystsildfiske dersom man vil forhindre fiske av norsk vårgytende sild. Som nevnt ovenfor var det i 1992 gyting over et lengre tidsrom (fram til slutten av mars) på feltene sør for 62°N, og da kystsildfisket åpnet 15. april bestod de innmeldte fangstene stort sett av norsk vårgytende sild. Havforskningsinstituttet vil på grunnlag av erfaringene fra 1992 foreslå 1. mai 1993 som dato for opphevelse av de ovennevnte reguleringer sør for 62°N.

Steinar Olsen

2.6.2 Norwegian spring-spawning herring

Agreed

Source of information: Report of the Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group, October 1992 (C.M.1993/Assess:6).

Year	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recommended TAC	50	150	150	120-150	100	80	0 ^a	0 ^a	-	-	-
Agreed TAC ^b	60	126	115	120	100 ^a	80 ^a	76	100	-	-	-
Landings as used by WG	71	127	113	125	94	78	79	-	1955	7	545
Discards/slipping	99	98	14	10	10	8	5	-	-	-	-
Catch as used by WG	170	225	127	135	104	86	84	-	1955	7	545
Sp. stock biomass	523	382	636	1770	2091	2075	2183	1947	11188	9	2799
Recruitment (age 3)	231	13477	454	647	95	328	822	6234	50672	8	3318
Mean F(3-9,u)	0.38	0.55	0.21	0.21	0.05	0.05	0.03	-	2.3	0.01	0.33

¹Over period 1952-1991. ²Assumed. ³National quota. ⁴Includes estimated 10,000 t slipping. ⁵Includes estimated 8,000 t slipping. ⁶On biological grounds. Weights in '000 t, recruitment in million individuals.

Catches: Kept at a low level in recent years.

Data and assessment: VPA tuned to acoustic surveys at the wintering areas in 1991 and 1992.

Fishing mortality: Has been at a low level the latest years.

Recruitment: High recruitment from the 1983 year class, since then low recruitment. However, according to acoustic estimates, recruitment will increase in the coming years.

State of stock: The spawning stock biomass is still below the minimum target level of 2.5 million t, and is still dominated by a single year class (1983).

Forecast for 1993:

Assuming $F(92) = 0.043$, Basis: TAC, Catch(92) = 100, Landings (92) = 95.

Option	Basis	F(93)	SSB(93)	Catch(93)	Lndgs(93)	SSB(94)	Consequences/implications
A		0	226	0		3094	Increasing SSB.
B		0.05	195	125		2950	Increasing SSB.
C		0.10	165	240		2830	Increasing SSB.

Weights in '000 t.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to increase in spawning stock.

Management advice: The spawning stock is still below the level known to have given good recruitment in the period prior to the collapse of the stock, and is still very much below the historic level in the 1950s (about 7-10 million t). Although SSB is predicted to increase markedly in 1994 due to the contributions of the 1989 and 1990 year classes, the strength of these year classes are still not certain and it is still not possible at present to assess their strength relative to the 1983 year class.

The stock is still considered to be outside safe biological limits. ACFM, therefore, recommends that the recent levels of fishing mortality (0.05) should not be increased before the anticipated recruitment has been confirmed and the spawning stock biomass increased above the minimum target level.

Special comments: In the 1992 assessment a new series of acoustic surveys was used in the tuning, resulting in an increase in the estimate of the SSB of 20% compared to the 1991 assessment. ACFM considers the assessment in 1992 less certain as it is based on only 2 surveys, and the main change is due to a revision of the 1983 year class.

Ichthyophonus hoferi disease in herring.

Substantial research has been conducted into the degree of infestation and distribution of the disease since it was discovered in 1991. From this it appears the infestation is mainly confined to adult fish. In a survey to the wintering areas of the Norwegian spring-spawning herring in 1992, covering the major part of the adult stock, a prevalence of the disease was found in the order of 1-2%. Samples from the Norwegian Sea in the summer 1992 indicated high infestation rates, however. Currently, the impact of this disease on the population dynamics of herring is unknown.

2.6.2.1 Stock recovery policies and management considerations.

AGREED

Historical assessments of the Norwegian spring spawning herring showed the recruitment to be drastically reduced when the spawning stock became less than 2.5 million t. Following the stock collapse in 1970, all directed herring fisheries were closed by the Norwegian authorities. ACFM in 1979 to 1982 advised no resumption of the directed fishery on this stock until a substantial increase in the spawning stock and the recruitment was observed. During the seventies and early eighties the SSB increased gradually from approximately 100,000 t in the mid seventies to approximately 500,000 t in 1983. Compared to the year classes since the collapse, the 1983 year class was much stronger, and in the anticipation of a further increase of the stock due to this year class a cautious reopening of the fishery was argued. In 1984 ACFM assessed that a level of $F=0.05$ would have only minor negative impact on the further rebuilding of the stock. This level of fishing has been the guideline for the exploitation since.

The 1992 acoustic estimate of O-group herring in the Barents Sea (300 billion individuals) is by far the largest since the collapse. There are, however, major uncertainties in the acoustic estimates of O-group herring and the estimated size of the 1992 year class should be treated with caution. Furthermore, the predation pressure on herring is expected to increase considerably in the coming years due to good recruitment of cod.

The collapse of the Norwegian spring spawning herring in the late 1960s was the largest loss in fishable biomass recorded in the North Atlantic. In addition the lack of herring had severe impact on the ecosystems in areas where it used to be distributed. A recovery policy for herring must therefore in addition to the fisheries take ecological interactions into account.

Although the spawning stock in 1994 is predicted to be larger than 2.5 million t in 1994, ACFM recommends that the recent levels of fishing mortality (0.05) should not be increased before the anticipated recruitment has been confirmed and the spawning stock biomass increased above the minimum target level. The fishing mortality could then, assuming the spawning stock is above 2.5 million t, be increased gradually to reach $F_{0.1}$ when the stock approaches the MSY-level of about 6 million t. In the medium and long term such a policy will lead to stable and increasing catches. No long-term gains would arise from higher mortalities.

2.6.2.2 Distribution in time and space of the Norwegian spring-spawning herring.

The general distribution pattern of the Norwegian spring-spawning herring in 1991-1992 is shown in Fig. 2.7.

Since 1989 a gradual southward extension of the spawning grounds has been observed, and in 1992 spawning of the 1983 year class was recorded at Egersund south of Stavanger and Siragrunden ($58^{\circ}15'N$, $06^{\circ}15'E$), approximately 25 nm north of Lindesnes.

The feeding areas for the adult stock are in the Norwegian Sea, and have in later years gradually extended to the west and north. In June-July 1992 herring were found to be distributed over wide areas in the Norwegian Sea.

Since 1986/87 the wintering areas have been in the fjords of northern Norway between $67^{\circ}N$ and $69^{\circ}N$.

According to the survey results, the spawning migration starts in early January from over-wintering areas in the Norwegian fjords and the route is close to the Norwegian shore. There have been no records of spawning migration from the coastal banks or the Norwegian Sea.

In 1988-1992 the most important nursery areas have been in the Barents Sea.

DISTRIKTSKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markenngt. 35
Tlf. (042) 24 160

DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. (082) 64 935

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
Eilif Sund
Bergen

T E L E F A X

Bergen, 20. november 1992
AJ/AaF

OMSETNING AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1993.
Deres telefax av 12/11-92.

Vi kan gi følgende opplysninger:

Fangster i 1992 fordelt på fartøygruppene:

Ringnot:
til konsum   233.665 hl   til o/m   9.259 hl   i alt 242.924 hl

Kystnot:
til konsum   298.702 hl   til o/m   178.768 hl   i alt 477.470 hl
(derav garn   1.283 hl)

Trål:
til konsum   24.887 hl   til o/m   2.330 hl   i alt 27.217 hl

-----
Totalt   557.254 hl   190.357 hl   747.611 hl

Omsatt i 1992 fordelt på leveranser til:

Utenlandsk havn   4.210 hl
Norge - konsum   499.957 hl
Sjøtilvirket   53.087 hl
Mel/olje   190.357 hl

Totalt   747.611 hl

Vi vurderer det slik at med dagens vanskelige omsetningssituasjon til konsum for sild, så vil konsumkvantumet neppe kunne bli vesentlig over 70.000 t for 1993. Dersom et høyere kvantum til konsum skal kunne oppnås, så vil det være avhengig av at det oppnås kontrakter på såkalte lavprismarkeder, og at det

Bank:
Christiania Bank og Kreditkasse
6501.05.40725

Telex: Bergen 72 400 Fotex
st.: esamhalds Bg
Krsand 21 312
Harstad 64 004

Telefax: Bergen (05) 31 50 27
Krsand (042) 70 130
Harstad (082) 62 466/63 075

produseres for disse basert på "spesialprisen" for disse markedene, som i dag er kr 1,05 pr kg, og/eller at det tas inn utenlandske fabrikkskip som tilleggskapasitet. En prognosepris for konsumkvantumet for 1993 kan være kr 150,- pr hl (ca kr 1,60 pr kg).

Med så store økninger i kvotene for norsk vårgytende sild som det kan bli snakk om, så regner vi med at leveranser til mel/olje vil kunne være lønnsomt for en stor del av flåten. En prognosepris for leveranser til mel og olje for 1993 kan være kr 66,- pr hl (ca kr 0,70 pr kg).

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Arne Johannessen,

Kopi: Norges Sildesalgslag, Harstad
Salgsutvalget for konsumråstoff i Norges Sildesalgslag

020

3°

4°

40 N.MIL

12 N.MIL

62°N

61°N

60°N

59°N

58°N

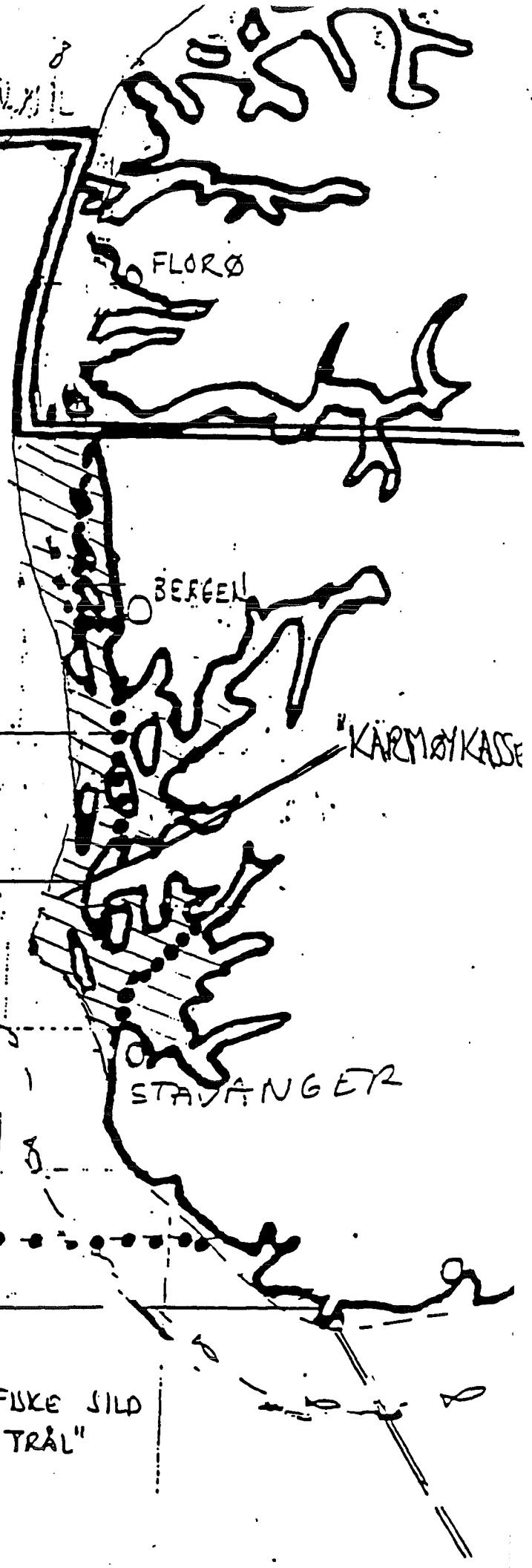
FLORØ

BERGEN

"KARMOYKASSE"

STAVANGER

"FORBODT Å FIKKE SILD
MED NET OG TRÅL"

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.92
Jnr. 1975/92
KE/KMR
Ark.

TELEFAX

REGULERING AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1993

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak på møte den 1. - 4. desember 1992, og gjorde følgende vedtak under sak 179/92:

- VEDTAK:**
1. Norges Fiskarlag går inn for at det fastsettes en kvote av norsk vårgytende sild til norske fiskere på 250.000 tonn i 1993.
  2. Når det gjelder fordeling mellom gruppene viser Landsstyret til sitt vedtak i sak 104/91. Dette gir en fordeling på 47% hver på kyst og ringnot, og 6% til trål.

Fordelingen må inneholde en utjevning mellom gruppene på 5.000 tonn som følge av den fordeling som ble foretatt av tilleggskvantumet sommeren 1992.
  3. Norges Fiskarlag vil gå inn for at samme deltakelseskriterier som ble fastsatt for 1992 også gjøres gjeldende for 1993.
  4. Norges Fiskarlag går inn for at ordningen med samfiske i forbindelse med fiske til låssetting, videreføres på samme måte som i 1992.

Når det gjelder fartøy som driver direktehåving mener Norges Fiskarlag at det ikke kan drives samfiske.
  5. Norges Fiskarlag går inn for at enhetskvoten for kystgruppen settes til 320 hl.
  6. Fisket bør åpnes for alle gruppene mandag 4. januar.
  7. Norges Fiskarlag vil foreslå at kystgruppens kvote periodiseres ved at 60% av kvoten fiskes innen 30. september og det resterende kvantum etter denne dato.
Av kystgruppens kvantum avsettes 10.000 hl til garnfiske.
  8. Norges Fiskarlag foreslår at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøykvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 98 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

9. Norges Fiskarlag tilrår at trålerne reguleres med maksimalkvoter på minimum 200 tonn pr. fartøy. Deltakelsen må skje etter kunngjøring og påmelding til Norges Sildesalgslag.
10. Norges Fiskarlag vil be om at det føres streng kontroll med fisket og at det om nødvendig blir foretatt stengning av felt, dersom det er fare for redskapskollisjoner, eller for stor innblanding av undermåls fisk eller sild.
11. Norges Fiskarlag vil tilrå at det gis tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild sør til Åna-Sira fram til 15. april.
12. Landsstyret vil understreke at det må være et mål å anvende mest mulig av kvantumet til konsum.

Landsstyret viser til at det er et begrenset marked for konsumsild. Dette har gitt seg utslag i betydelige avsetningsproblemer også i 1992.

For å betjene et begrenset godt betalende marked for mussa til hermetikk og småfallen feitsild til konsum, må det frigis et kvantum på inntil 25.000 hl tilpasset den aktuelle etterspørsel. Dette fiske bør foregå som et låssettingsfiske.

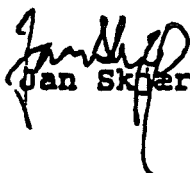
Med de kvoter som blir stilt til disposisjon for norske fiskere i 1993 kan det allerede nå konstateres at deler av dette kvantumet må gå til mel og oljeproduksjon.

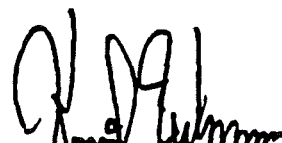
Norges Fiskarlag vil be om at det i 1. halvår 1993 foreløpig frigis et kvantum til mel og oljeproduksjon på 100.000 hl, slik at Norges Sildesalgslag kan gi dispensasjon fra oppmalingsforbudet for enkeltfangster dersom dette blir nødvendig for avsetningen.

Norges Fiskarlag vil på et senere tidspunkt når en har bedre oversikt over markedsutsiktene for 1993, komme tilbake til spørsmålet om leveranser til mel og oljeproduksjon for 2. halvår 1993.

13. Landsstyret vil sterkt understreke behovet for at innsatsen i markedsføringen av sild- og sildeprodukter blir intensivert."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

Knut Eriksen

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.92
Jnr. 1977/92
KE/KMR
Ark.

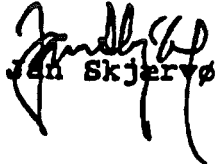
TELEFAX

INSTRUKS FOR GODKJENNING AV FARTØYER

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak på møte den 1. - 4. desember 1992, og gjorde følgende vedtak under sak 185/92:

- VEDTAK: "1. Norges Fiskarlag forutsetter at regelverket som fastsettes for godkjenning av fartøy som skal fiske sild i 1993 er slik at en oppnår en likeverdig behandling av fartøyene.
2. Norges Fiskarlag ser det som formålstjenlig at det utarbeides klare kriterier i instruksen for godkjenning av fartøy som skal fiske sild. Den viktigste forutsetning for godkjenning er at fartøyene er egnet og tilstrekkelig utrustet for et slikt fiske.
3. Norges Fiskarlag går inn for at det oppnevnes et utvalg med representanter for myndighetene og Norges Fiskarlag, for å vurdere og eventuelt utarbeide forslag for framtidige godkjenningskriterier."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

Knut Eriksen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner.

REGULERING AV HAVBRISLINGFISKET I 1993.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"A. Fisket i 1992.

Norske fartøy kunne i 1992 fiske 10.000 tonn havbrisling i EF-sonen i Nordsjøen. I Norges økonomiske sone var fisket fritt.

Fisket i EF-sonen var opprinnelig fordelt med 7.000 tonn første halvår og 3.000 tonn siste halvår. Det var fastsatt turkvoter på 200 tonn for å legge forholdende best mulig til rette for et konsumfiske. Det ble likevel ikke gjennomført noe konsumfiske i vintersesongen. På denne bakgrunn ba Norges Fiskerlag i juli d.å. om at turkvoteordningen og avsetningen på 3.000 tonn andre halvår ble opphevet. Turkvotereguleringen og bestemmelsen om et avsetningskvantum i EF-sonen ble opphevet 13.07.92. Fiskerlaget tok forbehold om disponering av et mulig restkvantum på et senere tidspunkt.

Fangstene i havbrislingfisket fordelte seg pr. 26.11.92 som følger:

EF-sonen	15.938 tonn
Norges økonomiske sone	<u>9.351 tonn</u>
I alt	25.289 tonn

Ultimo november fikk en et godt brislingfiske i EF-sonen. I løpet av noen dager ble det tatt 8.500 tonn. Det ble rettet en anmodning til EF om økning av kvoten. Denne anmodning ble avvist av EF. Fisket ble stoppet 26.11.92. All fangst er levert til oppmaling.

B. Regulering av fisket i 1993.

Foreløpig er det ikke oppnådd enighet om kvoteavtale mellom Norge og EF for 1993.

Fiskeridirektøren har forelagt spørsmålet om avtakssituasjonen for Norges Sildesalgslag. Salgslagets svarbrev av 02.11.92 vedlegges (./.), og det fremgår der at i de to siste år har havbrislingfisket foregått i sommersesongen. En må imidlertid forutsette at noen fartøy, i den grad det passer inn i driftsopplegget, vil se etter brisling mot slutten av året. Selv om Norges Sildesalgslag ikke vil utelukke muligheten, vurderer laget det som lite sannsynlig at firma Norway Foods vil ha behov for havfanget hermetikkråstoff.

Fiskeridirektøren legger til grunn at vi kan få en utvikling i fisket i 1993 omtrent som i år, med bl.a. stor fiskeaktivitet mot slutten av året. En antar derved at fisket i 1993 vil bli omtrent som i høst, og i hovedsak et oppmalingsfiske. Med et slikt fritt fiske kan det imidlertid senere på året bli aktuelt å fastsette turkvoter og andre reguleringstiltak for bl.a. å kunne ivareta hensynet til overholdelse av totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig. "

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av havbrislingfisket i 1993.

NORGES SILDESALGSLAG
HOVEDKONTOR
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

(MAN) 02.11.92 15:50
DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgl. 7
Tlf. (082) 64 935

NO. 2094715938 PAGE 1

NORGES
SILDESALGSLAG

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor

Att: Eilif Sund

5660192

TELEFAX

Bergen, 2. november 1992
JN/nl

REGULERING AV HAVBRISLINGFISKET 1993

Vi viser til Deres telefax av 28.10.92.

Hittil i år er det fisket til sammen 160.391 hl havbrisling fordelt med 81.688 hl i NØS og 78.703 hl i EF-sonen. Alt er levert til oppmaling.

Det er vanskelig å vurdere hvilken fiskeriaktivitet som vil bli i havbrislingfisket resten av året. Normalt var perioden nov-des-jan beste fiskeperioden for brisling. De to siste år har imidlertid fisket foregått i sommersesongen. En må forutsette at noen båter, i den grad det passer inn med driftsopplegget for øvrig, vil se etter brisling mot slutten av året. Avhengig av resultatet/tilbakemelding om eventuelle forekomster vil vi om forholdene ligger til rette kunne få et visst fiskeri.

Når det gjelder havbrisling til konsum er situasjonen meget usikker. Det er riktig at Norway Foods har dekket deler av sitt råstoffbehov for 1992 ved kjøp av brisling fra Østersjøen og Skottland. Foran årets kystbrislingssesong definerte Norway Foods sitt råstoffbehov til 250.000,- skjepper. Senere er det gjort avtale om ytterligere 50.000,- skjepper norsk kystbrisling. Slik kystbrislingfisket nå ser ut til å utvikle seg vil ikke Norway Foods få levert hele dette kvantumet. Det er imidlertid et spørsmål om Norway Foods har hatt en såpass negativ salgsutvikling at råstoffbehovet likevel vil være dekket. Vi vurderer det derfor som lite sannsynlig at Norway Foods vil ha behov for havfanget hermetikkråstoff. En kan imidlertid ikke helt utelukke muligheten dersom salget av ferdigvare skulle ta seg opp.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

John. Nakken
Johannes Nakken

Bank:
Christiania Bank og Kreditkasse
6501.05.40725

Telex: Bergen 72 400 Fotex
att: «samhald» Bg
Kr.sand 21 312
Harstad 64.004

Telefax: Bergen (05) 31 50 27
Kr.sand (042) 70 130
Harstad (082) 62 466/63 075

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.92
Jnr. 1981/92
JS/KMR
Ark.

6286/92 1.
TELEFAX

FISKET ETTER HAVBRISLING 1993

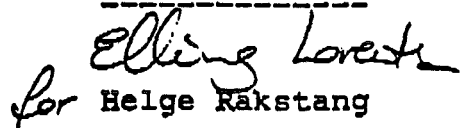
Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak på møte den 1. - 4. desember 1992, og gjorde følgende vedtak under sak 169/92:

VEDTAK: "Norges Fiskarlag forutsetter at norske fiskere også i 1993 tildeles en kvote av havbrisling i EF-sonen.

Landsstyret gir Arbeidsutvalget fullmakt til å vurdere behovet for reguleringer i dette fisket når kvoten er kjent og forholdene ligger til rette for å igangsette fisket."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

-----

for Helge Råkstang

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner.

SAK 22/92 REGULERING AV FISKE ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene hvor det fremkommer følgende:

"Fisket i 1992

Norge ble også for 1992 tildelt en kvote på 1200 tonn torsk på Flemish Cap i NAFO-underområde 3M.

Som i 1991 ble fisket også i år forbeholdt linefartøy. Fiskeridirektøren var likevel innstilt på at fisket også kunne åpnes for trålere dersom det skulle vise seg å være grunnlag for dette.

Det har imidlertid vært svært liten interesse blant samtlige flåtegrupper for å utnytte de disponible kvotene i NAFO-området. Bare ett linefartøy har således deltatt i fisket en meget kort periode, og med dårlig resultat. Øvrige fartøy har ikke vært aktuelle for deltakelse.

Dette innebærer at ca. 1100 tonn av den disponible kvoten i NAFO-underområde 3M gjenstår ubenyttet.

Fisket i 1993

Også i 1993 har norske fartøy til disposisjon en kvote på 1200 tonn torsk i NAFO-underområde 3M.

Erfaringsmessig viser det seg at det er vanskelig å få fartøy til å utnytte kvoter i NAFO-området. Fiskeridirektøren vil derfor tilrå at det tas sikte på å følge et tilsvarende reguleringsopplegg som for 1992. Dette innebærer at kvoten i utgangspunktet forbeholdes linefartøy, men at det på et tidlig stadium også vurderes å åpne for trålerne.

Fiskeridirektøren tilrår en videreføring av regulerings-opplegget for 1992. "

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.1992
J.nr.1970/92
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO I 1993.

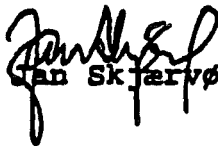
Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 171/92 regulering av fisket etter torsk i NAFO i 1993, og fattet følgende vedtak:

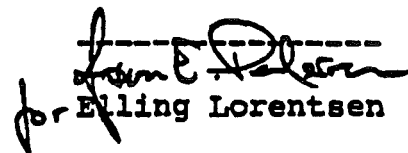
"Norge har for 1993 en kvote på 1.200 tonn torsk i NAFO-området.

Med bakgrunn i erfaringene fra tidligere år, har interessen for deltakelse i dette fisket vært lav. Norges Fiskarlag kan derfor ikke se at det er behov for å iverksette reguleringer i NAFO-området i 1993.

Dersom det likevel skulle bli stor interesse for å delta, bør Fiskeridirektøren kunne utarbeide et reguleringsopplegg, som forutsettes drøftet med Norges Fiskarlag."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjerve

for Eiling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 23/92 REGULERING AV FISKET (UNNTATT REKER) VED GRØNLAND

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Fisket i 1992

Etter forhandlinger med Grønland hadde norske fartøy i 1992 til disposisjon 1830 tonn torsk samt en blandingskvote på 2500 tonn torsk, uer og blåkveite, hvorav kvantum torsk var begrenset til maksimum 1000 tonn. I kvoteforhandlinger med EF ble Norge i 1992 også tildelt 400 tonn blåkveite og 200 tonn kveite ved Grønland.

Fisket ble i første rekke forbeholdt linefartøy. I motsetning til Reguleringsrådets tilrådning, gikk Fiskeridepartementet inn for at fartøy som ønsket å delta i fisket ved Grønland måtte gi avkall på torskekvote de ville fått ved deltakelse i den ordinære fartøykvoteordningen nord for N 62°11,2'. Fartøy som eventuelt valgte å delta ved Grønland, ville som kompensasjon for dette bli tildelt en fartøykvote som var minst 2 ganger størrelsen på kvoten som fartøyet ville blitt tildelt innenfor den ordinære fartøykvoteordningen.

Fiskeridirektøren kunngjorde dette to ganger overfor næringen. Ved siste utlysning ble det opplyst at også trålere kunne søke, men at garn og linefartøy ville bli prioritert.

Fiskeridirektøren registrerte ingen interesse blant noen flåtegruppe for å delta på de fastatte vilkårene. Som hovedargument for dette ble det vist til at kravet om full avkortning i fartøykvoten nord for N 62°11,2' kombinert med bifangst begrenset til 10% ved fiske etter andre fiskeslag, ville gi svært begrensede driftsalternativ både før og etter et eventuelt fiske ved Grønland. En bifangstprosent på 10% torsk ville således i stor grad vanskeliggjøre et fiske etter lange og brosme langs norskekysten. Et ytterligere moment var at et fiske ved Grønland innebar store usikkerhetsmoment på grunn av sterkt varierende tilgjengelighet av torsk. Som kjent er bestanden av torsk ved Grønland sterkt redusert. Videre ble det fra næringens side påpekt at ingen andre fartøygrupper ble avkrevd avkortning ved fiske i andre lands soner.

I tråd med Fiskeridirektørens tilrådning åpnet således Fiskeridepartementet i mars for at fartøy som ønsket å delta i fisket ved Grønland bare skulle

avstå 20% av kvoten fartøyet var tildelt i norske farvann.

Fiskeridirektøren mottok etter dette påmelding til fiske ved Grønland fra 18 linefartøy, 1 garnbåt og 5 trålere. På bakgrunn av den store interessen fra lineflåten var det grunn til å tro at denne flåtegruppen ville kunne utnytte vesentlige deler av de disponible kvotene ved Grønland.

Grønlandske myndigheter begrenset imidlertid antall norske linefartøy i Grønlands fiskerisoner til 6 fartøy. Det ble således holdt loddtrekning blant påmeldte linefartøy. De seks første fartøyene ble gitt en relativt kort utseilingsfrist, for eventuelt å gi øvrige fartøy adgang til å gå til Grønland dersom tillatelsen ikke ble benyttet. Ett fartøy benyttet ikke adgangen til å delta og ett nytt fartøy fikk således tilsvarende tilbud.

Det ble fordelt et kvantum på 1830 tonn torsk til disse seks fartøyene. Dette ga fartøyskvoter på 305 tonn, hvilket tilsvarte mer enn det dobbelte av torsk kvotene som ble disponert av fartøyene i norsk sone nord for N 62°11,2'. Kvoten kunne enten benyttes i et direktefiske eller som bifangst i fiske etter andre fiskeslag som Norge hadde kvote på, dvs. blåkveite og uer, samt kveite ved Vest-Grønland.

Fisket ble hovedsaklig drevet ved Øst-Grønland, men svarte på ingen måte til forventningene. Det oppsto i tillegg problemer med store bifangster av kveite, som vi som kjent ikke hadde kvote på i dette området. I henhold til avtalen med Grønland skulle norske fartøy kunne ha 10% bifangst av andre arter i torskefisket. Imidlertid har Grønland en nasjonal bestemmelse som begrenser samlet ombordværende bifangst til 7,5 tonn. Dette vanskeliggjorde fisket ytterligere. Fiskeridepartementet har på Fiskeridirektørens anmodning tatt forholdet opp med grønlandske myndigheter to ganger, men har ikke mottatt svar på henvendelsene. På grunn av dårlige fiske returnerte 5 av linefartøyene, mens det sjette fartøyet fortsatte fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland. Samlet fangst av den norske lineflåten er på 670 tonn torsk.

I slutten av august ble det fra trålerne vist interesse for å utnytte den disponible kvoten av blåkveite ved Grønland. Det ble således åpnet for et fritt fiske for samtlige interesserte trålerne og elleve fartøy ble lisensiert. Imidlertid var interessen størst blant trålerne som fisket i Irminger-havet og fem fartøy gikk således fra dette området til Vest-Grønland. Disse fartøyene fikk ingen avkortning i norsk sone, da denne regelen bare gjaldt for

konvensjonelle fartøy.

Grønland har imidlertid fastsatt minstemål for blåkveite til 56 cm, noe som umuliggjorde et lovlig fiske i området. Grønland praktiserer videre et utkastpåbud av blåkveite under minstemål. Overlevelsesprosenten for blåkveite er imidlertid minimal, bl.a. fordi den har gjennomgått store deler av fangsthåndteringsprosessen før den utsettes.

Under henvisning til at norske fartøy blant annet på grunn av ulike grønlandske bestemmelser ikke kunne utnytte disponible norske kvoter i Grønlands fiskerisoner, ble Fiskeridepartementet anmodet om å be grønlandske myndigheter dispensere fra minstemålsbestemmelsen, slik at det kunne fiskes blåkveite ned til ett kilo. Grønlandske myndigheter ga i første omgang avslag på forespørselen, men innvilget ved annen gangs henvendelse dispensasjon som nevnt.

Trålernes fiske etter blåkveite foregikk ved Vest-Grønland. Fisket var relativt godt og både blandingskvoten på 2500 tonn og EF-kvoten på 200 tonn blåkveite ble tatt. I og med at det gjensto et betydelig kvantum torsk av de disponible norske kvotene i Grønlands fiskerisoner, ba Fiskeridepartementet i samsvar med tilrådning fra Fiskeridirektøren om at 960 tonn av den gjenstående torskekvoten ble omgjort til 1200 tonn blåkveite. En fikk imidlertid avslag på denne forespørselen.

Totalt har norske fartøy innmeldt følgende fangster ved Grønland:

torsk	694 tonn	Øst-Grønland
kveite	13 tonn	Vest-Grønland
blåkveite	6 tonn	Øst-Grønland
blåkveite	2702 tonn	Vest-Grønland

Fisket i 1993

Etter kvoteforhandlinger med Grønland er Norge tildelt følgende kvoter:

- 1500 tonn blåkveite ved Vest-Grønland
- 300 tonn blåkveite ved Øst-Grønland
- 200 tonn kveite ved Øst-Grønland
- 1000 tonn torsk ved Vest-Grønland/Øst-Grønland

I tillegg inntil 10% samlet bifangst av andre arter.

Antall lisenser er begrenset til 5 trålere ved Vest-Grønland og ubegrenset antall linefartøy ved Øst- og Vest-Grønland.

Som kjent har en de siste årene etter kvoteforhandlingene med EF også blitt tildelt 200 tonn kveite og 200 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 200 tonn blåkveite ved Øst-Grønland. Det synes å være grunn til å anta at en tilsvarende tildeling for 1993 vil bli lagt til grunn i kvoteforhandlingene med EF.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil tilrå at fisket for såvidt gjelder Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy. Et fiske i dette området vil trolig kunne være attraktivt for lineflåten, da det i 1993 kan drives direktefiske både etter torsk, blåkveite og kveite. Problemene i forhold til de grønlandske bifangstbestemmelsene skulle derfor ikke gjøre seg tilsvarende gjeldende i 1993. Når det gjelder trålere kan disse på grunn av vanskelige bunnforhold trolig ikke utnytte kvotene i dette området.

Ved Vest-Grønland er det i henhold til kvoteavtalen med Grønland forbudt for trålere å fiske etter blåkveite nord for N 64°30'. Videre er antall trålere begrenset til 5 fartøy. Fiskeridirektøren vil anta at det vil være størst interesse blant trålerflåten for å utnytte kvotene ved Vest-Grønland. Dette skyldes blant annet at det vil kunne være lønnsomt for disse å kombinere fisket i dette området med annet fiske i tilstøtende internasjonale farvann. Under henvisning til ovennevnte vil Fiskeridirektøren forslå følgende regulering av fisket ved Grønland i 1993:

Det åpnes for fritt fiske etter blåkveite med trål ved Vest-Grønland for fem fartøy. Seks linefartøy gis adgang til å fiske etter blåkveite og kveite ved Øst-Grønland, samt torsk ved Øst- og Vest-Grønland. Fartøyene tildeles fartøykvoter av kveite, som kan benyttes enten i direktefiske eller som bifangst i fiske etter andre fiskeslag.

Det fastsettes frist for påmelding til fisket. Dersom det er større interesse for deltakelse enn kvotegrunnlaget gir rom for, vil en tilrå at det trekkes lodd blant påmeldte fartøy. Det fastsettes videre en kort utsellingsfrist."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering under sak 23/92.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Teletax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

04.12.1992
J.nr.1967/92
ark.,
EL/-

T E L E F A X

FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 1993.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i landsstyresak 188/92 drøftet reguleringsopplegget for fisket etter bunnfisk ved Grønland i 1993, og har fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag konstaterer at den norske kvoten av bunnfisk ved Grønland for 1993 består av 1.500 tonn blåkveite ved Vest-Grønland, 300 tonn blåkveite ved Øst-Grønland, 200 tonn kveite ved Øst-Grønland og 1.000 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland.

For å få til et mest mulig rasjonelt reguleringsopplegg for fisket etter bunnfisk ved Grønland, bør kvotene slås sammen, slik at fartøy får fiske på de kvotene og i de områdene som til enhver tid muliggjør en rasjonell drift.

Norges Fiskarlag går inn for at det gis anledning til å fiske 1.500 tonn blåkveite ved Vest-Grønland, med trål. Norges Fiskarlag går videre inn for at det blir gitt anledning til å fiske kvotene av blåkveite og kveite på henholdsvis 300 tonn, 200 tonn samt 1.000 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland, med line.

Norges Fiskarlag forutsetter at kvoten til det enkelte fartøy blir satt så høyt at det gir lønnsomhet.

For å sikre at kvotene blir oppfisket, vil Norges Fiskarlag gå inn for at det kan foretas en refordeling av kvotene etter 1. september 1993.

Det bør videre settes en siste frist for påmelding og utseiling. Norges Fiskarlag forutsetter at Fiskeridirektøren tar nærmere kontakt for å avklare ovennevnte frister.

Norges Fiskarlag tilrår at de fartøyene som i 1993 går til Grønland, ikke får avkorting i tildelte kvoter i andre fiskerier."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Skjervø

Eiling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner